SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-66-26

Druk nr 3372

Warszawa, 13 listopada 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo probiercze oraz ustawy - Prawo o miarach.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów i Gospodarki.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 2023 r. poz. 536) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) oznaczenie liczbowe – liczbę albo oznaczenie w karatach, określające próbę wyrobu z metalu szlachetnego, umieszczone na tym wyrobie.”;

2) w art. 4 w pkt 1:

a) w lit. a wyraz „probierczymi,” zastępuje się wyrazami „probierczymi lub”,

b) w lit. b po wyrazie „międzynarodowych,” dodaje się wyraz „lub”;

3) w art. 5 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Podmiot dokonujący sprzedaży wyrobów z metali szlachetnych konsumentowi w rozumieniu art. 22^1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2026 r. poz. 795) na podstawie umowy zawartej na odległość lub umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2026 r. poz. 1244 i 1353) jest obowiązany do umieszczenia w swojej ofercie:

1) informacji o rodzaju metalu szlachetnego, z jakiego został wykonany oferowany do sprzedaży wyrób, oraz informacji o próbie i masie tego metalu;

2) deklaracji o spełnieniu przez oferowany do sprzedaży wyrób co najmniej 1 z warunków, o których mowa w art. 4;

3) graficznego wizerunku cechy probierczej umieszczonej na wyrobie.”;

4) w art. 7:

a) w ust. 1 wyraz „lub” zastępuje się wyrazem „i”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

[1)] Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu … pod numerem …, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

„3. Wyroby z metali szlachetnych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8, podlegają badaniu metodami analitycznymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 17 pkt 1, przy czym w celu prawidłowego przeprowadzenia tego badania organ administracji probierczej wykonuje niezbędną liczbę analiz.”;

5) w art. 8 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Podmiot dokonujący obrotu jednocześnie wyrobami z metali szlachetnych i wyrobami z metali nieszlachetnych jest obowiązany odrębnie je eksponować i w miejscu widocznym dla klientów umieścić informację, które wyroby znajdujące się w obrocie wykonano z metali szlachetnych.”;

6) w art. 10 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Na wniosek podmiotu zgłaszającego świadectwa badania, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być wydane również w języku angielskim.”;

7) w art. 11 w pkt 1 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) wykonanym z metali szlachetnych, zawierającym części dekoracyjne wykonane z metali nieszlachetnych, jeżeli użyte do dekoracji metale różnią się barwą od metalu szlachetnego, z którego wykonano wyrób;”;

8) w art. 12:

a) w ust. 1:

– w pkt 3 skreśla się wyraz „ , posegregowane”,

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) rozpakowane i posegregowane;”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ust. 1 pkt 3a – w przypadku gdy podmiot zgłaszający złoży wniosek o wykonanie czynności rozpakowania, ponownego pakowania lub segregowania wyrobów przez organ administracji probierczej;”;

9) w art. 16:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Na wyrobach z metali szlachetnych można umieścić oznaczenie liczbowe zgodne z próbą wyrobu. Oznaczenie liczbowe może zostać umieszczone mechanicznie albo przy użyciu urządzenia laserowego.

1b. Przepisu ust. 1a nie stosuje się do wyrobów z metali szlachetnych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli cechy probiercze lub oznaczenia liczbowe umieszczone na wyrobach z metali szlachetnych zgłoszonych do badania i oznaczenia cechami probierczymi nie są zgodne z uzyskanymi wynikami badań, podlegają usunięciu w sposób mechaniczny albo skasowaniu przy użyciu kasownika albo urządzenia laserowego.”;

10) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Na wniosek podmiotu zgłaszającego organ administracji probierczej wydaje zaświadczenie o czynnościach przeprowadzonych w ramach badań i oznaczania wyrobów z metali szlachetnych oraz wyrobów zawierających metale szlachetne.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu zgłaszającego może zostać wydane w języku angielskim.”;

11) w art. 18:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Organ administracji probierczej oznacza wyroby znakiem imiennym na wniosek wytwórcy albo podmiotu, o których mowa w ust. 2.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Znak imienny umieszcza się na wyrobie mechanicznie albo przy użyciu urządzenia laserowego w sposób umożliwiający oznaczenie wyrobu cechą probierczą, chyba że nie pozwalają na to wielkość lub konstrukcja wyrobu.”;

12) w art. 19 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wniosek zgłoszenia znaku imiennego do rejestru znaków imiennych sporządza się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej.”;

13) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektor, na wniosek zainteresowanych podmiotów, sporządzony na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, udostępnia informacje z rejestru znaków imiennych, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1–4 oraz ust. 2, odpowiednio w takiej postaci, w jakiej został sporządzony wniosek.”;

14) w art. 26:

a) w ust. 2 po wyrazie „lutowie” dodaje się wyrazy „ze stopu metali szlachetnych”,

b) w ust. 3 po wyrazie „lutowie” dodaje się wyrazy „ze stopu metali szlachetnych”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do łączenia części ze srebra stosuje się lutowie ze stopu srebra o próbie nie niższej niż 0,550.”;

15) w art. 35 w ust. 2 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) prowadzenie prac badawczych w zakresie doskonalenia metod badania stopów metali szlachetnych oraz sposobów oznaczania wyrobów wykonanych z takich stopów;”;

16) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Organy administracji probierczej pobierają opłaty za:

1) przeprowadzanie badań wyrobów z metali szlachetnych i wyrobów zawierających metale szlachetne wraz z umieszczeniem na nich cechy probierczej przy użyciu znacznika probierczego, wydaniem świadectwa badania w języku polskim albo wraz z umieszczeniem na nich znaku „MET”;
2) przeprowadzanie badań wyrobów z metali szlachetnych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8;
3) przeprowadzanie badań wyrobów z metali szlachetnych oznaczonych polskimi cechami probierczymi i sprawdzanie oraz potwierdzanie tych cech;
4) usuwanie albo kasowanie cech probierczych lub oznaczeń liczbowych;
5) przeprowadzanie badań wyrobów z metali szlachetnych i wyrobów zawierających metale szlachetne wraz z umieszczeniem na nich cechy probierczej przy użyciu urządzenia laserowego;
6) wydawanie, na wniosek podmiotu zgłaszającego, świadectw badania w języku polskim lub angielskim;
7) dokonywanie ekspertyz wyrobów z metali szlachetnych i stopów zawierających metale szlachetne, w tym ekspertyz wyrobów zabezpieczonych podczas czynności kontrolnych, w przypadku gdy wynik badania tych wyrobów nie potwierdzi próby deklarowanej przez podmiot wprowadzający wyrób do obrotu;
8) dokonywanie wpisu znaku imiennego do rejestru znaków imiennych;
9) udostępnianie informacji z rejestru znaków imiennych;
10) umieszczanie mechanicznie albo przy użyciu urządzenia laserowego na wyrobach z metali szlachetnych, na wniosek podmiotu zgłaszającego:
    a) znaków imiennych,
    b) oznaczeń liczbowych – w przypadku gdy wyrób spełnia co najmniej jeden z warunków, o których mowa w art. 4;
11) wykonywanie czynności segregowania wyrobów z metali szlachetnych;
12) wykonywanie czynności rozpakowywania oraz ponownego pakowania wyrobów z metali szlachetnych;

13) wydawanie, na wniosek podmiotu zgłaszającego, zaświadczeń o czynnościach przeprowadzonych w ramach badań i oznaczania wyrobów z metali szlachetnych oraz wyrobów zawierających metale szlachetne;

14) wydawanie, na wniosek uprawnionego podmiotu, decyzji o utworzeniu punktu probierczego albo o odmowie jego utworzenia.”;

17) w rozdziale 5 po art. 36 dodaje się art. 36a–36g w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Opłaty, o których mowa w art. 36, stanowią dochód budżetu państwa.

2. Opłaty, o których mowa w art. 36 pkt 1 i 3, pobiera się za każdy rozpoczęty gram badanego wyrobu z metali szlachetnych, uwzględniając rodzaj metalu szlachetnego, niezależnie od zastosowanej metody badania.

3. Opłatę, o której mowa w art. 36 pkt 2, pobiera się w zależności od rodzaju metalu szlachetnego, masy wyrobu z metalu szlachetnego i zastosowanej metody analitycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 17, uwzględniając każdą analizę wykonaną w ramach badania, przy czym liczba wykonanych analiz uwzględnianych na potrzeby pobierania opłaty nie może być większa niż 15 w przypadku badanego wyrobu.

4. Opłatę, o której mowa w art. 36 pkt 4, pobiera się za usunięcie w sposób mechaniczny każdej cechy probierczej lub każdego oznaczenia liczbowego, albo skasowanie każdej cechy probierczej lub każdego oznaczenia liczbowego, uwzględniając metodę, jakiej użyto do ich skasowania.

5. Opłaty, o których mowa w art. 36 pkt 5 i 12, pobiera się za oznaczenie cechami probierczymi każdej sztuki wyrobu oraz za rozpakowanie i ponownie spakowanie każdej sztuki wyrobu.

6. Opłaty, o których mowa w art. 36 pkt 6 i 13, pobiera się za wydanie każdego świadectwa badania i zaświadczenia, uwzględniając język, w którym zostały sporządzone.

7. Opłaty, o których mowa w art. 36 pkt 8 i 14, pobiera się za wydanie każdej decyzji administracyjnej.

8. Opłatę, o której mowa w art. 36 pkt 9, pobiera się za udostępnienie informacji objętych danym wnioskiem, dotyczących jednego znaku imiennego.

9. Opłatę, o której mowa w art. 36 pkt 10, pobiera się za umieszczenie każdego znaku i każdego oznaczenia liczbowego, uwzględniając metodę, jakiej użyto do umieszczenia znaków i oznaczeń liczbowych.

10. Opłaty, o których mowa w art. 36 pkt 1–3 i 5, pobiera się przy przyjmowaniu wyrobów do badania i oznaczenia cechami probierczymi.

11. Jeżeli potrzeba zastosowania laserowej metody oznaczenia wyrobu z metalu szlachetnego cechą probierczą wystąpi po zbadaniu wyrobu, opłatę, o której mowa w art. 36 pkt 5, pobiera się przy wydawaniu wyrobu.

12. Opłaty, o których mowa w art. 36 pkt 6, 9, 10, 12 i 13, pobiera się przy składaniu wniosku.

13. Opłatę, o której mowa w art. 36 pkt 4, pobiera się przy wydawaniu wyrobu.

Art. 36b. Wysokość opłat:

1) o których mowa w art. 36 pkt 1 dla stopów platyny, palladu i złota – nie może być wyższa niż 1,3 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773);
2) o których mowa w art. 36 pkt 1 dla stopów srebra – nie może być wyższa niż 0,4 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
3) o których mowa w art. 36 pkt 2 dla stopów platyny i palladu – nie może być wyższa niż 120 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
4) o których mowa w art. 36 pkt 2 dla stopów złota – nie może być wyższa niż 30 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
5) o których mowa w art. 36 pkt 2 dla stopów srebra – nie może być wyższa niż 8 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
6) o których mowa w art. 36 pkt 3 dla stopów platyny, palladu i złota – nie może być wyższa niż 1 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
7) o których mowa w art. 36 pkt 3 dla stopów srebra – nie może być wyższa niż 0,4 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;

8) o których mowa w art. 36 pkt 4 za skasowanie przy użyciu urządzenia laserowego – nie może być wyższa niż 1 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
9) o których mowa w art. 36 pkt 4 za usunięcie w sposób mechaniczny albo skasowanie przy użyciu kasownika – nie może być wyższa niż 0,4 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
10) o których mowa w art. 36 pkt 5 – nie może być wyższa niż 1 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
11) o których mowa w art. 36 pkt 6 i 13 za dokumenty sporządzone w języku polskim – nie może być wyższa niż 8 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
12) o których mowa w art. 36 pkt 6 i 13 za dokumenty sporządzone w języku angielskim – nie może być wyższa niż 15 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
13) o których mowa w art. 36 pkt 8 i 9 – nie może być wyższa niż 80 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
14) o których mowa w art. 36 pkt 10 za umieszczenie znaku imiennego lub oznaczenia liczbowego przy użyciu urządzenia laserowego – nie może być wyższa niż 1 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
15) o których mowa w art. 36 pkt 10 za umieszczenie znaku imiennego lub oznaczenia liczbowego mechanicznie – nie może być wyższa niż 0,4 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;
16) o których mowa w art. 36 pkt 12 – nie może być wyższa niż 0,07 % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę;

17) o których mowa w art. 36 pkt 14 – nie może być wyższa niż:

a) 5000 zł – za wydanie decyzji o utworzeniu punktu probierczego,

b) 2500 zł – za wydanie decyzji o odmowie utworzenia punktu probierczego.

Art. 36c. 1. Wysokość opłat, o których mowa w art. 36 pkt 7 i 11, ustala organ administracji probierczej w drodze decyzji administracyjnej, biorąc pod uwagę charakter i zakres oraz czas trwania wykonanych czynności oraz uwzględniając stawkę za godzinę pracy pracowników administracji probierczej.

2. Uwzględnienie stawki za godzinę pracy pracowników administracji probierczej przy obliczaniu wysokości opłat, o których mowa w art. 36 pkt 7 i 11, polega na pomnożeniu tej stawki przez liczbę godzin przeznaczonych na wykonanie czynności.

3. Wysokość stawki za godzinę pracy pracowników administracji probierczej nie może być wyższa niż 350 zł.

Art. 36d. Opłaty, o których mowa w art. 36:

1) pkt 7 i 11 – są uiszczane w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji administracyjnej ustalającej wysokość opłaty;
2) pkt 8 i 14 – są uiszczane w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpowiednio decyzji administracyjnej o wpisie znaku imiennego do rejestru znaków imiennych albo decyzji administracyjnej o utworzeniu albo o odmowie utworzenia punktu probierczego.

Art. 36e. Organ administracji probierczej wystawia potwierdzenie uiszczenia opłaty, które zawiera:

1) oznaczenie dokumentu;
2) numer identyfikacyjny dokumentu i datę wystawienia;
3) nazwę i adres podmiotu uiszczającego opłatę;
4) nazwę czynności, za które uiszczono opłatę;
5) nazwę i masę wyrobu – o ile ma to zastosowanie;
6) numer i datę złożenia wniosku, o którym mowa w art. 7 ust. 1, albo wniosku o wpis znaku imiennego do rejestru znaków imiennych, o którym mowa w art. 19;
7) sposób obliczenia opłaty i jej wysokość;
8) sposób uiszczenia opłaty.

Art. 36f. 1. Wynagrodzenie, o którym mowa w art. 35 ust. 4, oraz opłaty, o których mowa w art. 36, mogą być uiszczane gotówką w kasie urzędu, przy pomocy którego organ administracji probierczej wykonuje swoje zadania, albo w formie bezgotówkowej za

pomocą polecenia przelewu na rachunek bankowy właściwego organu administracji probierczej, albo przy użyciu karty płatniczej lub innego niż polecenie przelewu instrumentu płatniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2026 r. poz. 623, 875, 1074 i 1206).

2. Uiszczenie wynagrodzenia, o którym mowa w art. 35 ust. 4, oraz opłat, o których mowa w art. 36, przy użyciu karty płatniczej lub innego niż polecenie przelewu instrumentu płatniczego jest możliwe w przypadku, gdy w urzędzie, przy pomocy którego organ administracji probierczej wykonuje swoje zadania, znajduje się terminal płatniczy umożliwiający dokonanie płatności w tej formie.

Art. 36g. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Miar, określi, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość stawek za godzinę pracy pracowników administracji probierczej oraz wysokości opłat, o których mowa w art. 36 pkt 1–6, 8–10 i 12–14, uwzględniając rodzaje wyrobów oraz rodzaje i masę metali szlachetnych, z których je wykonano, rodzaje zastosowanej metody, a także zakres, złożoność, czas trwania i koszty wykonywanych czynności;
2) formę i postać potwierdzenia wniesienia opłat, o których mowa w art. 36, uwzględniając zapewnienie jednolitości i przejrzystości potwierdzenia wnoszenia tych opłat.”;

18) w art. 41 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 2 lit. a, oraz innych dowodów naruszenia przepisów ustawy – przez umieszczenie ich w pakiecie i nałożenie pieczęci oraz oddanie na przechowanie kontrolowanemu przedsiębiorcy z poleceniem dostarczenia do właściwego okręgowego urzędu probierczego w terminie 14 dni od dnia oddania ich na przechowanie;”;

19) w art. 42 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) firmę przedsiębiorcy i adres, pod którym jest przeprowadzana kontrola;”;

20) w art. 47 po wyrazach „określonych w” dodaje się wyrazy „art. 5 ust. 3,”.

Art. 2. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24a:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Wysokość opłat za czynności, o których mowa w art. 24 ust. 2:

1) pkt 1 i 3 – nie może być wyższa niż 75 000 zł;
2) pkt 2 – nie może być wyższa niż:
   a) dla przyrządów pomiarowych służących do pomiaru objętości – 50-krotność stawki, o której mowa w ust. 1a,
   b) dla przyrządów pomiarowych służących do pomiaru masy i wielkości związanych – 15-krotność stawki, o której mowa w ust. 1a,
   c) dla przyrządów pomiarowych służących do pomiaru przepływu – 5-krotność stawki, o której mowa w ust. 1a,
   d) dla przyrządów pomiarowych służących do pomiaru wielkości elektrycznych – 2-krotność stawki, o której mowa w ust. 1a,
   e) dla przyrządów pomiarowych służących do pomiaru długości i prędkości – 6-krotność stawki, o której mowa w ust. 1a,
   f) dla przyrządów pomiarowych służących do pomiaru wielkości fizykochemicznych i ciśnienia – 2-krotność stawki, o której mowa w ust. 1a

   – w odniesieniu do opłaty za wydanie każdego dowodu legalizacji, określonej w akcie wykonawczym wydanym na podstawie ust. 4;
3) pkt 4 – nie może być wyższa niż 35 000 zł;
4) pkt 6 – nie może być wyższa niż 3500 zł;
5) pkt 7 – nie może być wyższa niż 6000 zł za każdy zbiornik;
6) pkt 8 – nie może być wyższa niż 2500 zł;
7) pkt 9 – nie może być wyższa niż 55 000 zł;
8) pkt 10 – nie może być wyższa niż 10 000 zł;
9) pkt 11 – nie może być wyższa niż 10 000 zł;
10) pkt 12 – nie może być wyższa niż 120 000 zł.”,

b) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. W przypadku zaległości w uiszczaniu co najmniej jednej z opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1, 3, 4, 6 i 12, organ administracji miar uzależnia wykonanie kolejnej czynności, za którą pobierana jest opłata, od uiszczenia przez wnioskodawcę zaległości w terminie 14 dni od dnia doręczenia wnioskodawcy wezwania organu administracji miar do ich uiszczenia. W przypadku nieuiszczenia

zaległości, o których mowa w zdaniu pierwszym, w wyznaczonym terminie wniosek o wykonanie kolejnej czynności pozostawia się bez rozpoznania.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Miar, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawek godzinowych za czas pracy pracowników administracji miar, wysokość opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2, 4–7, oraz sposób i tryb pobierania opłat, uwzględniając rodzaje przyrządów pomiarowych, charakter wykonywanych czynności, stopień skomplikowania i czas trwania przeprowadzanych badań i sprawdzeń oraz ich uzasadnione koszty, a także wskaźniki wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych oraz dodatkowo, w przypadku opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 4, mając na uwadze zakres udzielanych upoważnień.”;

2) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Opłaty, o których mowa w art. 24 ust. 2, oraz wynagrodzenia, o których mowa w art. 25, są uiszczane w formie bezgotówkowej za pomocą polecenia przelewu na rachunek bankowy właściwego organu administracji miar.

2. Opłaty, o których mowa w art. 24 ust. 2, oraz wynagrodzenia, o których mowa w art. 25, mogą być uiszczane:

1) gotówką – w przypadku gdy w urzędzie, przy pomocy którego organ administracji miar wykonuje swoje zadania, znajduje się kasa;

2) przy użyciu karty płatniczej lub innego niż polecenie przelewu instrumentu płatniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2026 r. poz. 623, 875, 1074 i 1206) – w przypadku gdy w urzędzie, przy pomocy którego organ administracji miar wykonuje swoje zadania, znajduje się terminal płatniczy umożliwiający dokonanie płatności w tej formie.

3. Wnioskodawca, uiszczając opłaty, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1–4, 6, 7 i 12, wskazuje urząd, w którym złożył wniosek, oraz rodzaj czynności, za które uiszcza opłatę, a w przypadku legalizacji – jako identyfikację zobowiązania – znak wniosku o dokonanie legalizacji nadany we właściwym urzędzie, zawarty w potwierdzeniu przyjęcia tego wniosku.”.

Art. 3. 1. Do przeprowadzenia badań i oznaczania wyrobów z metali szlachetnych oraz wyrobów zawierających metale szlachetne oraz poboru opłat, o których mowa w ustawie

zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 7, art. 10–12, art. 16, art. 18, art. 26 i art. 36 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w ustawie zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 41 i art. 42 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 4. Do spraw związanych z wysokością opłat za czynności organów administracji miar i podległych im urzędów oraz poborem tych opłat, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 2, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 24a ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 36g ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania aktu

Ustawa z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 2023 r. poz. 536), zwana dalej „ustawą – Prawo probiercze”, reguluje:

1) zasady i warunki wprowadzania do obrotu wyrobów z metali szlachetnych oraz obrotu nimi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
2) zasady i tryb przeprowadzania badań i oznaczania wyrobów z metali szlachetnych oraz wyrobów zawierających metale szlachetne;
3) obowiązujące próby dla wyrobów z metali szlachetnych;
4) organizację administracji probierczej;
5) zasady nadzoru nad wykonaniem przepisów ustawy – Prawo probiercze.

Ustawa – Prawo probiercze wprowadziła zmiany w strukturze organów administracji probierczej, w zasadach rejestracji znaków imiennych i trybie sprawowania kontroli probierczych, dostosowując przepisy w większym stopniu do procedur przewidzianych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).

Po czternastu latach obowiązywania ustawy – Prawo probiercze, na podstawie praktycznych doświadczeń urzędów probierczych w stosowaniu jej przepisów, powstała potrzeba zmian tej ustawy, mających na celu:

1) umożliwienie urzędom probierczym prowadzenie działalności badawczej w zakresie metali szlachetnych i ich stopów oraz sposobów oznaczania wyrobów wykonanych z takich stopów;
2) zwiększenie skuteczności i efektywności kontroli probierczych;
3) usprawnienie procedur związanych z wykonywaniem czynności probierczych i pobieraniem opłat za te czynności.

Dodatkowo weryfikacja przepisów ustawy – Prawo probiercze wykazała potrzebę wprowadzenia kilku zmian porządkowych, dotyczących wykazu czynności, za które pobierane są opłaty i sposobu ich pobierania.

W tym zakresie analiza porównawcza art. 36 ustawy – Prawo probiercze oraz obowiązującego cennika wykazała następujące niespójności (brak odpowiedniej regulacji ustawowej) w zakresie:

– opisu sposobu obliczenia opłaty za umieszczenie cech probierczych przy użyciu metody laserowej (§ 7 załącznika do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 sierpnia 2012 r. w sprawie wysokości opłat za czynności organów administracji probierczej oraz trybu ich pobierania (Dz. U. poz. 998)),
– opisu sposobu obliczenia opłaty za umieszczenie, na wniosek podmiotu zgłaszającego, znaku imiennego oraz oznaczenia liczbowego informującego o próbie wyrobu (§ 11 pkt 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 sierpnia 2012 r. w sprawie wysokości opłat za czynności organów administracji probierczej oraz trybu ich pobierania).

Obecnie ustawa – Prawo probiercze nie określa wysokości stawek opłat ani maksymalnej wysokości opłat, a ich wysokość jest określona w ww. rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 sierpnia 2012 r. w sprawie wysokości opłat za czynności organów administracji probierczej oraz trybu ich pobierania, stanowiącym akt wykonawczy do ustawy – Prawo probiercze.

Projektodawca wyjaśnia przy tym, że z uwagi na szeroki zakres zmian dotyczących katalogu opłat za czynności probiercze, w celu zapewnienia czytelności przepisu, proponuje się zmianę całego brzmienia art. 36. Ponadto dodano art. 36a–36g określające między innymi zasady pobierania opłat, ustalenie maksymalnej wysokości opłat oraz określenie możliwości uiszczania opłat za pomocą kart płatniczych.

Nowelizacja ustawy – Prawo probiercze w niewielkim stopniu obejmuje przepisy dotyczące zasad i trybu badania i oznaczania wyrobów. Nie zmienia prób, metod badania wyrobów ani struktury organów administracji probierczej. Planuje się natomiast rozszerzenie kompetencji tych organów w celu uzyskania możliwości sprawowania szerszej niż dotychczas kontroli w obszarze internetowego obrotu wyrobami z metali szlachetnych. Zadania organów administracji probierczej zostaną rozszerzone także o prowadzenie prac badawczych w dziedzinie metali szlachetnych oraz ich stopów.

Proponowane zmiany, zwiększające skuteczność nadzoru probierczego – sprawowanego w formie kontroli probierczych – będą dotyczyły umożliwienia kontroli obrotu wyrobami z metali szlachetnych prowadzonego za pośrednictwem Internetu, co powinno przyczynić się do zmniejszenia problemu niedostatecznego nadzoru ze strony państwa w obszarze obrotu, który w sposób szczególny jest narażony na nieprawidłowości. Rynek obrotu metalami szlachetnymi oraz wyrobami wykonanymi ze stopów tych metali, ze względu na wartość tego rodzaju wyrobów, ich trwałość oraz walory lokacyjne, powinny być poddawane skutecznej, prawnej ochronie.

Dodatkowo w projekcie ustawy uwzględniono, wskazaną przez Najwyższą Izbę Kontroli (NIK), zmianę w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063), zwaną dalej „ustawą – Prawo o miarach", dotyczącą wyceny i windykacji należności niepodatkowych Skarbu Państwa[1)] oraz wprowadzenie możliwości uiszczania opłat w formie bezgotówkowej, tj. dodanie art. 25a, co jest związane z wprowadzeniem analogicznej regulacji w projektowanej nowelizacji ustawy – Prawo probiercze (dodany art. 36f). Równocześnie, analogicznie jak w ustawie – Prawo probiercze, ustalono w art. 24a ust. 4, że organem właściwym do wydania rozporządzenia określającego wysokość opłat będzie minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Miar. Ponadto obie nowelizowane ustawy związane są z kompetencjami Prezesa Głównego Urzędu Miar i nadzorowanymi przez niego administracją probierczą i miar, co uzasadnia procedowanie zmian obu tych ustaw w jednym projekcie.

II. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W projekcie ustawy proponuje się następujące zmiany ustawy – Prawo probiercze.

W art. 3 pkt 9 wprowadzono definicję „oznaczenia liczbowego". Zmiana wynika z dotychczasowych doświadczeń okręgowych urzędów probierczych (OUP) wskazujących na to, że oznaczenie liczbowe jest coraz częściej stosowane w praktyce. Jest to oznaczenie dodatkowe, ułatwiające identyfikację próby wyrobu, nie będące cechą probierczą. W niektórych krajach stanowi znak upoważniający do obrotu. Stanowi ono również jeden z elementów oznaczenia wyrobów z metali szlachetnych zgodnie z wymogami określonymi w Załączniku nr 2 pkt 5.1.2. lit. c Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 15 listopada 1972 r., zwanej dalej „Konwencją Wiedeńską". Ponadto polskie cechy probiercze dla złota posiadają cyfrowe oznaczenie próby wyrobu, co może być podważone w obrocie międzynarodowym. Umieszczenie oznaczenia liczbowego zlikwiduje te bariery. W związku z powyższym istnieje konieczność wprowadzenia tej definicji.

Kolejna zmiana wprowadzana w ustawie – Prawo probiercze polega na zwiększeniu skuteczności kontroli prowadzonych przez OUP w zakresie handlu przez Internet. W celu usprawnienia tych kontroli nakłada się na przedsiębiorców nowe obowiązki związane z prowadzeniem obrotu za pośrednictwem Internetu. Przedsiębiorca w e-handlu zostanie

1) Wnioski *de lege ferenda* NIK przedstawione w *Informacjach o wynikach kontroli,* otrzymane w 2018 r.

zobowiązany do spełnienia warunków tożsamych jak dla obrotu stacjonarnego. Dzięki wprowadzeniu takich zapisów, czynności kontrolne będą mogły być wykonywane bardziej efektywnie i skutecznie, przy wykorzystaniu rozwiązań przewidzianych w art. 51 ust. 3a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.). W związku z powyższym art. 5 został uzupełniony o ust. 3, określający obowiązki podmiotu dokonującego sprzedaży wyrobów z metali szlachetnych konsumentowi w rozumieniu art. 22^1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2026 r. poz. 795) na podstawie umowy zawartej na odległość lub umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2026 r. poz. 1244 i 1353).

Podmiot taki będzie zobowiązany do umieszczenia w swojej ofercie:

1) informacji o rodzaju metalu szlachetnego, z jakiego został wykonany oferowany do sprzedaży wyrób, oraz informacji o próbie i masie tego metalu;
2) deklaracji o spełnieniu przez oferowany do sprzedaży wyrób co najmniej jednego z warunków, o których mowa w art. 4;
3) graficznego wizerunku cechy probierczej umieszczonej na wyrobie.

Przepis znacząco zwiększy ochronę konsumentów dokonujących zakupów przez Internet oraz znacząco ograniczy stosowanie niedozwolonych praktyk i wykluczy możliwość popełniania czynów zabronionych, to jest sprzedaży wyrobów bez wymaganych prawem cech i oznaczeń probierczych. Ponadto, mając na względzie ochronę konsumentów, w art. 8 wprowadza się przepis nakładający na sprzedawców wyrobów z metali nieszlachetnych obowiązek odrębnej ekspozycji i rzetelnego informowania o rodzaju metalu, z którego wykonano sprzedawane produkty.

Ponadto w ramach zwiększenia skuteczności kontroli, w art. 42 doprecyzowano zapis dotyczący adresu podawanego przez przedsiębiorcę w trakcie kontroli, a w art. 47 wprowadzono kary grzywny za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 5 ust. 3 ustawy przez podmiot dokonujący obrotu wyrobami z metali szlachetnych na odległość i poza lokalem.

Kolejną kluczową zmianą wprowadzoną w ustawie – Prawo probiercze jest umożliwienie urzędom probierczym prowadzenia działalności badawczej w zakresie doskonalenia metod badania stopów metali szlachetnych oraz określenie sposobów oznaczania wyrobów wykonanych z takich stopów. Realizując powyższy cel, zmodyfikowano art. 35, wprowadzając możliwość prowadzenia przez OUP prac badawczych. Dotyczy to wdrażania poszczególnych metod badawczych i sposobów oznaczania wyrobów oraz wdrażania nowej aparatury i

adaptacji procedur, wynikających ze zmian norm. Obecnie żaden z organów nie posiada takich uprawnień.

Innowacyjna, rozwijająca się gospodarka wymaga, aby instytucje państwowe, wyposażone w specjalistyczną aparaturę badawczą, zajmujące się bardzo wąską, nietypową sferą działań, mogły prowadzić takie prace. Z tych przyczyn konieczne jest wprowadzenie na nowo przepisu, który umożliwi urzędom probierczym prowadzenie działalności badawczej. Prowadzenie prac badawczych będzie związane z poszukiwaniem nowych rozwiązań w zakresie metod badania stopów metali szlachetnych oraz sposobów oznaczania wyrobów wykonanych z takich stopów z zamiarem zdobycia nowej wiedzy. Ponadto w art. 7 w ust. 1 skorygowano zapis dotyczący badania i oznaczania wyrobów zwolnionych z obowiązku badania i oznaczania. Z treści obowiązującej ustawy – Prawo probiercze wynika, że można wyrób oznaczyć bez zbadania, a taka sytuacja nie powinna mieć miejsca. Każde orzeczenie urzędu probierczego musi być poprzedzone badaniem. Ponadto w art. 7 dodaje się ust. 3, dotyczący badań metodami analitycznymi. Stanowi on przepis materialny, który pozwala na wprowadzenie do art. 36 zapisów dotyczących pobierania opłat za te badania i sposobu ich obliczania.

Ponadto projekt porządkuje i doprecyzowuje niektóre przepisy ustawy – Prawo probiercze, w tym te dotyczące oznaczania wyrobów z metali szlachetnych, wydawania świadectwa badania w języku angielskim czy złożenia wniosku o wpisanie znaku imiennego do rejestru znaków imiennych oraz wniosku o udostępnienie informacji z rejestru znaków imiennych w formie elektronicznej, umożliwienie umieszczenia znaku „MET” na wyrobach z metali szlachetnych obok cechy probierczej określającej próbę części zasadniczej wyrobu. W związku z powyższym w ustawie – Prawo probiercze wprowadza się następujące zmiany:

- w art. 10 wprowadzono możliwość wydania na wiosek podmiotu wnioskującego świadectwa badania w języku angielskim. Od wielu lat klienci administracji probierczej wnioskowali o wydawanie świadectw badania i zaświadczeń w języku angielskim. Potrzebne są one przy przekraczaniu granic i odprawach celnych oraz w innych sytuacjach związanych z obrotem międzynarodowym, a posiadanie takiego dokumentu ułatwia wymianę handlową i upraszcza kontakty z kontrahentami zagranicznymi. W praktyce OUP dokonują już od dawna tłumaczeń świadectw i zaświadczeń na język angielski. Wymaga to znajomości specjalistycznego słownictwa i zasadne jest, aby takie dokumenty powstawały w urzędach probierczych,
- w art. 11 wprowadzono możliwość umieszczenia znaku „MET” (w pkt 1 dodano lit. d). Jest to konsekwencja uzgodnień dokonanych na posiedzeniach Stałego Komitetu

Konwencji Wiedeńskiej. W wyniku tych uzgodnień przewidziano możliwość umieszczania na wyrobach z metali szlachetnych, dekorowanych częściami z metali nieszlachetnych znaku „MET" obok cechy probierczej określającej próbę części zasadniczej wyrobu,

- w art. 16 wprowadzono ust. 1a umożliwiający umieszczanie oznaczeń liczbowych oraz znaków imiennych przez OUP na wniosek podmiotu zgłaszającego, przy wykorzystaniu metody mechanicznej lub laserowej. W projektowanym przepisie powielamy rozwiązanie, które obowiązuje obecnie w art. 36 ust. 1 pkt 8 ustawy – Prawo probiercze, dodając podstawę do umieszczenia oznaczeń liczbowych zgodnych z próbą wyrobu. Ponadto w nowym brzmieniu art. 16 ust. 2 doprecyzowano, że w odróżnieniu od skasowania, które może być wykonane przy użyciu urządzenia laserowego lub kasownika, usunięcie cech probierczych lub oznaczeń liczbowych następuje wyłącznie w sposób mechaniczny, w przypadku gdy cechy probiercze lub oznaczenia liczbowe umieszczone na wyrobach z metali szlachetnych zgłoszonych do badania i oznaczenia cechami probierczymi nie są zgodne z wynikami badań,
- w art. 19 wprowadzono zmiany umożliwiające złożenie wniosku zgłoszenia znaku imiennego do rejestru w postaci elektronicznej. Pisma utrwalone w postaci papierowej opatruje się podpisem własnoręcznym. Pisma utrwalone w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu administracji publicznej ze wskazaniem w treści pisma osoby opatrującej pismo pieczęcią. Zaproponowane rozwiązanie ułatwi prowadzenie działalności gospodarczej przedsiębiorcom oraz usprawni kontakt klienta z urzędem,
- art. 21 został uzupełniony o przepis umożliwiający złożenie wniosku i uzyskanie informacji w postaci elektronicznej, co ułatwi zarówno prowadzenie działalności gospodarczej przedsiębiorcom, jak też obustronny kontakt klienta i urzędu,
- w art. 26 wprowadzono zmianę zmniejszającą prawdopodobieństwo błędnej interpretacji w sprawie składu lutowia, gdyż przy obecnym zapisie mogą wystąpić przypadki zastosowania lutowia zawierającego np. tylko srebro. W projekcie wprowadzono również przepisy usprawniające procedury związane z pobieraniem opłat za czynności organów administracji probierczej. W toku nowelizacji uzupełniono przepisy ustawy – Prawo probiercze o regulacje dotyczące czynności faktycznie wykonywanych przez urzędy probiercze i nie ujęte w tej ustawie ani w cenniku za czynności probiercze, takie jak np.

wykonywanie badań metodami analitycznymi, kasowanie nieprawidłowo umieszczonych oznaczeń liczbowych, wykonywanie badań surowców, półfabrykatów i złomu metodami analitycznymi. Oczekuje się, że w efekcie proponowanych zmian zostanie m.in. wyeliminowany kłopotliwy i kosztowny obowiązek wystawiania każdorazowo decyzji w sprawie opłaty, co ma miejsce obecnie.

Ponadto w projekcie określono maksymalne stawki za czynności administracji probierczej – co ma na celu zabezpieczenie interesów osób uiszczających te opłaty przed nadmiernym podnoszeniem ich wysokości (projekt uwzględnia orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego w tym zakresie). Przedmiotowe zmiany zostały wprowadzone w art. 36 projektu ustawy.

W ramach usprawnienia procedur związanych z pobieraniem opłat w projekcie ustawy dodano:

– art. 36a, wskazujący sposoby obliczania opłat oraz tryb ich pobierania. W szczególności należy zaznaczyć, że w art. 36a ust. 11 wskazano, że jeżeli potrzeba zastosowania laserowej metody oznaczenia wyrobu z metalu szlachetnego cechą probierczą wystąpi po zbadaniu wyrobu, opłatę, o której mowa w art. 36 pkt 5, pobiera się przy wydawaniu wyrobu. Należy zauważyć, że ten przepis ma zastosowanie w przypadkach, gdy po przyjęciu wyrobów do badania i oznaczania stwierdza się konieczność ich oznaczenia metodą laserową zamiast metody tradycyjnej, mechanicznej. Zastosowanie metody mechanicznej mogłoby bowiem spowodować trwałe uszkodzenie wyrobów, przy czym podmiot zgłaszający nie został poinformowany o tym ograniczeniu w trakcie przyjmowania wyrobów do urzędu.

  W art. 36a ust. 2 doprecyzowano, że opłaty, o których mowa w art. 36 pkt 1 i 3, pobiera się za każdy rozpoczęty gram badanego wyrobu z metali szlachetnych, uwzględniając rodzaj metalu szlachetnego, niezależnie od zastosowanej metody badania.

  W związku ze zmianą brzmienia art. 16 ust. 2 ustawy, w art. 36a ust. 4 doprecyzowano sposób pobierania opłat za usunięcie w sposób mechaniczny każdej cechy probierczej lub każdego oznaczenia liczbowego albo skasowanie każdej takiej cechy lub oznaczenia; analogicznie doprecyzowano art. 36b pkt 9 ustawy.

  W art. 36a ust. 6 doprecyzowano, że opłaty, o których mowa w art. 36 pkt 6 i 13, pobiera się za wydanie każdego świadectwa badania i zaświadczenia, uwzględniając język, w którym zostały sporządzone,

– art. 36b określający maksymalne wysokości opłat za czynności probiercze, poprzez wskazanie, że opłaty za poszczególne czynności nie mogą być wyższe niż wskazany w tym przepisie % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z

2024 r. poz. 1773), z wyłączeniem maksymalnych wysokości opłat, o których mowa w art. 36b pkt 17, określonych kwotowo,

- art. 36c, odnoszący się do stawki za godzinę pracy pracownika administracji probierczej, która jest podstawą do naliczenia opłat za wykonanie ekspertyzy i segregowanie wyrobów. Ponadto określono sposób obliczania wysokości tych opłat oraz maksymalną wysokość tej stawki,
- art. 36d, określający terminy uiszczenia opłat dotyczące art. 36 pkt 7, 8, 11 i 14 ustawy,
- art. 36e, wprowadzający instytucję potwierdzenia uiszczenia opłaty, określając jednocześnie informacje, które powinno zawierać to potwierdzenie,
- art. 36f, umożliwiający klientom administracji probierczej korzystanie z instrumentów płatności bezgotówkowych oraz kart płatniczych,
- art. 36g, zawierający delegację do wydania rozporządzenia w sprawie wysokości opłat za czynności organów administracji probierczej. Ze względu na fakt, że tryb pobierania tych opłat został określony w ustawie – Prawo probiercze, zakres upoważnienia ograniczono tylko do ustalenia ich wysokości oraz określenia sposobu i zakresu potwierdzania wniesienia opłat. W celu ujednolicenia organów upoważnionych do wydawania rozporządzeń „opłatowych" w ustawach – Prawo probiercze oraz Prawo o miarach, ustalono (analogicznie jak w proponowanym brzmieniu art. 24a ust. 4 ustawy – Prawo o miarach), że organem właściwym do wydania rozporządzenia określającego wysokość opłat będzie minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Miar (powyższe jest realizacją postulatu ministra właściwego do spraw finansów publicznych).

W ramach usprawnienia procedur związanych z pobieraniem opłat zmodyfikowano również:

- art. 12, wprowadzający zapisy mówiące o tym, że splątanie i brak oczyszczenia wyrobu są czynnikami wykluczającymi przyjęcie wyrobów do badania i oznaczenia,
- art. 18, wprowadzając ust. 2a i zmieniając ust. 3, stanowiące podstawy materialno-prawne do pobierania opłaty za umieszczanie na wyrobach z metali szlachetnych znaków imiennych.

Ponadto dodano art. 16a tworzący podstawę materialno-prawną do pobierania opłaty za wydawanie zaświadczeń o przeprowadzonych czynnościach przez organ administracji probierczej. W praktyce wnioski tego rodzaju wpływają ustnie od podmiotów zgłaszających, podczas czynności przyjmowania wyrobów. Odpowiednia adnotacja umieszczana jest w

komputerowym formularzu zgłoszenia przez pracownika przyjmującego wyroby i opłaty probiercze. Biorąc pod uwagę charakter wniosku, nie uznano za konieczne określenie formy wniosku.

W art. 41 doprecyzowano termin na wykonanie przez kontrolowanego przedsiębiorcę obowiązku polegającego na dostarczeniu do właściwego okręgowego urzędu probierczego pakietu z zabezpieczonymi wyrobami.

Jednocześnie w projekcie ustawy zaproponowano następujące zmiany ustawy – Prawo o miarach.

W art. 24a dodano ust. 1b, który zawiera maksymalne stawki opłat za czynności organów administracji miar. Opłaty określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 4 tego przepisu nie będą mogły być tym samym wyższe niż maksymalne kwoty określone w ust. 1b. Ponadto dodaje się ust. 3b, który uwzględnia uwagę zgłoszoną przez Najwyższą Izbę Kontroli (NIK) o konieczności zmiany w ustawie – Prawo o miarach dotyczącą wyceny i windykacji należności niepodatkowych Skarbu Państwa. Obecnie, zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy – Prawo o miarach, Główny Urząd Miar nie może odmówić wykonania czynności urzędowych nawet w stosunku do podmiotu zalegającego z uiszczaniem opłat za uprzednio wykonane czynności urzędowe, ponieważ ustawa – Prawo o miarach nie pozwala na pobieranie z góry opłat za ich wykonanie. Taki stan prawny sprawia, że podmiot, który nie ma majątku pozwalającego na skuteczne dochodzenie od niego należności Skarbu Państwa, może wnioskować o prowadzenie kolejnych czynności urzędowych, a administracja miar jest zobowiązana je wykonać. W efekcie generuje to powstawanie kolejnych niemożliwych do wyegzekwowania należności. W związku z powyższym projektowana ustawa modyfikuje art. 24a przez dodanie nowego ust. 3b. Dodawany ust. 3b dotyczy przypadków, gdy składany jest wniosek do organu administracji miar w celu przeprowadzenia przez organ określonej czynności, czyli opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1, 3, 4, 6 i 12 zmienianej ustawy, gdyż w tym zakresie powstawały głównie zaległości.
W projektowanym art. 24a ust. 3b wyłączono opłaty, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2 i 7 zmienianej ustawy (opłata za legalizację oraz za wzorcowanie zbiorników statków), gdyż aktualnie nie ma sytuacji zaległych opłat za wykonanie tych czynności, ponieważ wniosek o ich wykonanie zostaje pozostawiony bez rozpoznania ze względu na już istniejący przepis art. 24a ust. 3a zmienianej ustawy.
Wyłączono również opłaty, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 8, 10 i 11 ustawy – Prawo o miarach, ponieważ w tych przypadkach czynności organu dotyczą wykonywania nadzoru i

kontroli nad odpowiednimi podmiotami, w związku z czym te podmioty nie składają wniosków w tym zakresie. Jednocześnie w zakresie uiszczania tych opłat nie występowały zaległości. Wobec powyższego zdecydowano o nieuzależnianiu wykonania czynności przez organy administracji miar od uiszczenia opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 8, 10 i 11 ustawy – Prawo o miarach.

W przypadku opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 9 zmienianej ustawy, wzorzec uznawany jest za wzorzec państwowy przez Prezesa Głównego Urzędu Miar albo z własnej inicjatywy, albo na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej lub laboratorium spoza administracji miar. W pierwszym przypadku nie występują opłaty za uznanie wzorca. Ewentualnie regułom wpisanym w projektowany art. 24a ust. 3b można byłoby podporządkować drugi przypadek. Uznano jednak, iż biorąc pod uwagę rolę tych wzorców w procesie zapewniania jednolitości miar i dokładności pomiarów, jednocześnie mając na uwadze konieczność zapewnienia powszechnego dostępu do takiego wzorca, niewłaściwym byłoby uzależnienie procedowania sprawy o uznanie wzorca państwowego od zapłacenia opłaty przez podmiot, w którym ten wzorzec jest przechowywany, tym bardziej, iż zaległości w uiszczaniu opłat w tym zakresie praktycznie nie występowały. Oczekiwanym efektem takiego zapisu jest wyeliminowanie powstawania niemożliwych do wyegzekwowania należności.

Ponadto, realizując postulat ministra właściwego do spraw finansów publicznych, aby ujednolicić organy upoważnione do wydawania rozporządzeń „opłatowych" w ustawach – Prawo probiercze oraz Prawo o miarach, w art. 24a ust. 4 wprowadzono przepis stanowiący, że organem właściwym do wydania rozporządzenia określającego wysokość opłat będzie minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Miar.

Ponadto w projekcie ustawy dodaje się art. 25a, który ma na celu umożliwienie korzystania klientom administracji miar z instrumentów płatności bezgotówkowych oraz kart płatniczych.

III. Pozostałe informacje

W związku ze zmianami wprowadzanymi projektowaną ustawą o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach, konieczna będzie nowelizacja rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie wyrobów z metali szlachetnych (Dz. U. poz. 681) oraz wydanie nowych rozporządzeń z upoważnienia art. 36g ustawy – Prawo probiercze i art. 24a ust. 4 ustawy – Prawo o miarach, w brzmieniu nadanym niniejszym projektem.

W projekcie ustawy zawarto w art. 3 ust. 1 przepis przejściowy określający, że do przeprowadzenia badań i oznaczania wyrobów z metali szlachetnych oraz wyrobów zawierających metale szlachetne oraz poboru opłat, prowadzonych na podstawie zmienianej ustawy – Prawo probiercze, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe wymienione w tym przepisie, m.in. w zakresie art. 16 oraz art. 26.

Art. 16 został uwzględniony, ponieważ dotyczy oznaczania metali szlachetnych (tj. oznaczania cechami probierczymi oraz ich kasowania), co jest zbieżne z zakresem przedmiotowym przepisu art. 3 ust. 1. Ponadto należy zauważyć, że w projektowanych przepisach nastąpiła istotna zmiana w art. 26 w zapisie o łączeniu wyrobów (w zakresie stosowania lutowia), mająca wpływ na oznaczenie wyrobów, dlatego też art. 26 powinien zostać uwzględniony w przepisie przejściowym (wyroby zgłoszone do badania i oznaczania z lutowiem według przepisów dotychczasowych, które w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy nie zostaną jeszcze zbadane i oznaczone powinny zostać zbadane z uwzględnieniem zasad na dzień ich zgłoszenia).

Z kolei w art. 3 ust. 2 projektu ustawy zawarto regulację przejściową, zgodnie z którą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, stosować się będzie art. 41 i art. 42 zmienianej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

Przepis przejściowy dotyczy tylko zmienianej ustawy – Prawo probiercze, ponieważ charakter zmian dokonywanych w ustawie – Prawo o miarach nie wymaga określania przepisów przejściowych w jej zakresie.

Ponadto w projekcie ustawy zawarto w art. 4 przepis przejściowy określający, że w sprawach wysokości, pobierania i uiszczania opłat prowadzonych na podstawie zmienianej ustawy – Prawo o miarach, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, będą stosowane dotychczasowe przepisy. Zgodnie z art. 4 projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach, dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1 projektu, tj. rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 sierpnia 2012 r. w sprawie wysokości opłat za czynności organów administracji probierczej oraz trybu ich pobierania, zostało utrzymane w mocy, jednak nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, uwzględniając, że przedmiotowe rozporządzenie nie jest sprzeczne z projektem ustawy.

Proponuje się, aby projektowana ustawa – zgodnie z art. 6 – weszła w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia. Umożliwi to jednoczesne wejście w życie projektu ustawy oraz zmianę rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie wyrobów z metali szlachetnych, a także rozporządzenia ministra właściwego do spraw gospodarki, wydawanego na podstawie art. 24a ust. 4 ustawy – Prawo o miarach, w brzmieniu ustalonym w projekcie ustawy. Taki okres vacatio legis pozwoli również na należyte zapoznanie się z przepisami ustawy całemu sektorowi złotniczo-jubilerskiemu i odpowiednie przystosowanie się do wprowadzanych zmian. Rozwiązanie będzie również korzystne z punktu widzenia organizacji i skuteczności nadzoru nad rynkiem złotniczo-biżuteryjnym w Polsce.

Wysokość opłat pobieranych za czynności organów administracji probierczej naliczana będzie zgodnie ze stawką obowiązującą w momencie zgłoszenia.

Konieczność ewentualnego rozplątania i oczyszczenia wyrobów jest znana już w momencie ich zgłoszenia, a dalsze postępowanie odbywa się zgodnie z regulacjami obowiązującymi na dzień zgłoszenia wyrobów (rozpoczęcia postępowania).

W przypadku czynności, o której mowa w art. 36 pkt 12 ustawy – Prawo probiercze, po wejściu w życie nowelizacji ustawy, do momentu wydania nowego aktu wykonawczego, opłata będzie pobierana na podstawie stawki za czynności pomocnicze, o których mowa w obowiązującym rozporządzeniu.

Wprowadzenie proponowanych zmian będzie miało pozytywny wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw w branży złotniczej przez:

– zwiększenie nadzoru nad obrotem wyrobami z metali szlachetnych, co ułatwi eliminację nieuczciwej konkurencji,
– rozszerzenie katalogu czynności, które można na wniosek zlecić urzędowi probierczemu do wykonania.

Dokonana zmiana ustawy – Prawo probiercze powinna usprawnić współpracę sektora złotniczo-jubilerskiego z urzędami probierczymi.

Projekt nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych, projekt ustawy nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy zawiera przepisy techniczne i podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, tj. rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L z 27.12.2006, str. 36).

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny". W toku prac nad projektem żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad tym projektem w trybie przewidzianym w ww. ustawie.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Rozwoju i Technologii – wiodące Urzędy współpracujące: Główny Urząd Miar Okręgowy Urząd Probierczy w Krakowie Okręgowy Urząd Probierczy w Warszawie **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Michał Baranowski – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Anna Bitner – Naczelnik Wydziału, Departament Obrotu Towarami Wrażliwymi i Bezpieczeństwa Technicznego, Ministerstwo Rozwoju i Technologii, tel. 22 411 93 82, email: anna.bitner@mrit.gov.pl	**Data sporządzenia** **15.10.2026** **Źródło:** Inicjatywa własna **Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów:** UD202

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przedsiębiorcy branży złotniczej, współpracujący z krajowymi urzędami probierczymi w utworzonym przez Prezesa Głównego Urzędu Miar Zespole do spraw probiernictwa, zwrócili uwagę na problemy związane z niedostateczną kontrolą nad rynkiem obrotu wyrobami z metali szlachetnych. W obrocie znajduje się dużo wyrobów nieoznaczonych cechami probierczymi. Niezgłoszenie ich przez przedsiębiorców do urzędów probierczych do zbadania i oznaczenia cechami probierczymi powoduje negatywne konsekwencje:

- dla nabywców wyrobów – narażonych na zakup nieskontrolowanych wyrobów o niewiadomych próbach, mogących zawierać w składzie substancje niebezpieczne (nikiel, kadm),
- dla budżetu państwa – którego dochody w takich przypadkach są zmniejszone o wysokość nieuiszczonej opłaty probierczej oraz bardzo często o niezapłacony podatek, bowiem wyroby nie zgłoszone do badania i oznaczania w urzędzie probierczym sprzedawane są także poza ewidencją urzędów skarbowych.

Naruszenia najczęściej popełniane przez przedsiębiorców polegają na wprowadzeniu do obrotu wyrobów z metali szlachetnych nieposiadających wymaganych oznaczeń (cech probierczych i znaków imiennych). Ponadto podczas sprzedaży dokonywanej w branży jubilerskiej zdarzają się też oszustwa polegające na wprowadzeniu do obrotu wyrobów z metali nieszlachetnych zamiast wyrobów z metali szlachetnych. Proponowane w nowelizacji rozwiązania mają zmniejszyć skalę tych negatywnych zjawisk.

W 2021 r. przeprowadzono 375 kontroli, grzywnę w drodze mandatu karnego nałożono w przypadku 23 % z nich, średnia kwota mandatu przypadająca na jedną kontrolę w 2021 r. (obejmuje kontrole pozytywne i negatywne) wynosiła 40,80 zł, średnia wysokość wystawionego mandatu to 180 zł.

W 2022 r. przeprowadzono 533 kontroli, grzywnę w drodze mandatu karnego nałożono w przypadku 23 % z nich, średnia kwota mandatu przypadająca na jedną kontrolę w 2022 r. (obejmuje kontrole pozytywne i negatywne) wynosiła 42,12 zł, średnia wysokość wystawionego mandatu to 182,52 zł.

W 2023 r. przeprowadzono 604 kontrole, grzywnę w drodze mandatu karnego nałożono w przypadku 23 %, średnia kwota mandatu przypadająca na jedną kontrolę w 2023 r. (obejmuje kontrole pozytywne i negatywne) wynosiła 49,83 zł, średnia wysokość wystawionego mandatu to 216,54 zł.

W 2024 r. w obydwu okręgach administracji probierczej w Polsce (tj. w obszarze właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Probierczego z siedzibą w Warszawie, obejmującego województwa: mazowieckie, kujawsko-pomorskie, lubelskie, łódzkie, podlaskie, pomorskie, warmińsko-mazurskie oraz Okręgowego Urzędu Probierczego z siedzibą w Krakowie, obejmującego województwa: małopolskie, dolnośląskie, lubuskie, opolskie, podkarpackie, śląskie, świętokrzyskie, wielkopolskie, zachodniopomorskie) przeprowadzono 595 kontroli, w przypadku 28,13 % kontroli ukarano obwinionych grzywnami nałożonymi w drodze mandatów karnych, średnia kwota mandatu przypadająca na jedną kontrolę w 2024 r. (obejmuje kontrole pozytywne i negatywne) wynosiła 56,13 zł, średnia wysokość wystawionego mandatu to 211,39 zł.

Według analiz dokonanych w ostatnich kilku latach oraz z informacji przekazywanych przez przedstawicieli branży, należy przyjąć, że sprzedaż wyrobów z metali szlachetnych za pośrednictwem Internetu w kolejnych latach będzie szybko wzrastała (szczególnie okres epidemii zwiększył dynamikę w dziedzinie e-obrotu). Zamiar ten deklaruje wielu producentów, kierujących dotychczas swoją ofertę przede wszystkim do grup klientów o tradycyjnych przyzwyczajeniach zakupowych. Rynek sprzedaży biżuterii w Internecie jest zróżnicowany. Poza sklepami znanych marek oraz dużych platform sprzedażowych (np. Allegro, Amazon, OLX), biżuteria i akcesoria sprzedawane są na stronach autorskich projektantów oraz w dedykowanych temu segmentowi e-sklepach.

Z powodu braku odpowiednich przepisów prawnych dotyczących obowiązków podmiotów zajmujących się obrotem wyrobami z metali szlachetnych w Internecie, obecna kontrola nad tym obrotem jest mało skuteczna, często prowadzone są jedynie działania informacyjne, przypominające o zasadach sprzedaży wyrobów z metali szlachetnych. Obserwacje witryn internetowych prowadzone przez pracowników Wydziałów Nadzoru okręgowych urzędów probierczych (OUP) potwierdzają, że obrót handlowy w Internecie odbywa się z naruszeniem przepisów prawa probierczego, w szczególności dotyczących obowiązkowego oznaczania wyrobów z metali szlachetnych cechami probierczymi. Również przeprowadzane w okręgach ekspertyzy, obejmujące badania określające próbę oraz identyfikację oznaczeń probierczych, dostarczają przykłady czynów zabronionych popełnianych na szkodę klientów, kupujących za pośrednictwem stron i platform internetowych. Powyższe zmiany rodzą potrzebę umożliwienia prowadzenia skutecznych kontroli probierczych w sektorze e-obrotu, bowiem nabywcy (klienci indywidualni) często padają ofiarą oszustw, polegających na kupnie wyrobów tylko z pozoru przypominających wykonane ze stopów metali szlachetnych, a często wprost opisywanych jako posiadające pożądaną próbę.
Kolejną kwestią wymagającą legislacyjnego rozwiązania jest brak ustawowych regulacji odnośnie do prowadzenia działalności badawczej, co uniemożliwia polskiej administracji probierczej głębsze zaangażowanie się w prace badawcze w zakresie opracowywania nowych oraz doskonalenia istniejących metod badania stopów, jak również oznaczania wyrobów z metali szlachetnych. Dotyczy to przede wszystkim aktywnego udziału w projektach, w których istnieje możliwość pozyskania środków finansowych w ramach różnego rodzaju programów badawczych oraz nawiązania współpracy z innymi instytucjami. Uczestnictwo urzędów probierczych w tego typu przedsięwzięciach mogłoby przyczynić się do rozwoju krajowego probiernictwa oraz podniesienia prestiżu polskich urzędów probierczych na forum międzynarodowym. OUP posiadają odpowiednią, specjalistyczną aparaturę badawczą i kompetentną kadrę i ze wszech miar wskazane jest szersze niż dotychczas wykorzystanie tych zasobów.
Możliwe obszary działalności badawczej:

- rozszerzenie zakresu zastosowania nieniszczących metod badania – przede wszystkim metody fluorescencji rentgenowskiej,
- wdrożenie nowych metod pomocniczych do przybliżonego badania stopów jubilerskich,
- dostosowanie istniejących metod lub opracowanie nowych w zakresie badań stopów metali szlachetnych o nietypowym składzie,
- opracowanie nowych metod badań wyrobów o nietypowej strukturze (na przykład o budowie warstwowej),
- opracowanie i wdrożenie metody badania czystości wyrobów jubilerskich z wykorzystaniem optycznego spektrometru emisyjnego ICP-OES,
- badania w dziedzinie historii sztuki w kontekście wyrobów z metali szlachetnych oraz znajdujących się na nich historycznych oznaczeń.

Analiza przepisów ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 2023 r. poz. 536), zwanej dalej „ustawą – Prawo probiercze”, po czternastu latach od jej wejścia w życie oraz doświadczenia wynikające z praktycznego jej stosowania przez organy administracji probierczej, wykazały także potrzebę kilku zmian porządkowych, dotyczących katalogu czynności, za które pobierane są opłaty i sposobu ich pobierania. Zmiany w tym zakresie zostały uwzględnione w projekcie.

Dodatkowo w projektowanej nowelizacji w zakresie ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063), zwanej dalej „ustawą – Prawo o miarach”, uwzględniono wskazaną przez Najwyższą Izbę Kontroli (NIK) potrzebę zmiany w ustawie – Prawo o miarach, dotyczącą wyceny i windykacji należności niepodatkowych Skarbu Państwa[1)]. Aktualnie ustawa – Prawo o miarach nie daje możliwości pobierania wynagrodzenia za świadczone usługi metrologiczne przed ich faktycznym wykonaniem, określa jedynie terminy, w których wnioskodawca powinien uiścić opłaty. Główny Urząd Miar (GUM) nie może odmówić wykonania czynności urzędowych nawet w stosunku do podmiotu zalegającego z uiszczaniem opłat za uprzednio wykonane czynności urzędowe, ponieważ ustawa – Prawo o miarach nie pozwala na pobieranie z góry opłat za ich wykonanie. Taki stan prawny sprawia, że podmiot, który nie ma majątku pozwalającego na skuteczne dochodzenie od niego należności Skarbu Państwa może wnioskować o prowadzenie kolejnych czynności urzędowych, a administracja miar jest zobowiązana je wykonać. W efekcie generuje to powstawanie kolejnych niemożliwych do wyegzekwowania należności. Aby zapobiec tym zjawiskom w projekcie ustawy do art. 24a dodano ust. 3b.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

I. Projekt wprowadza w ustawie – Prawo probiercze następujące zmiany:

- zwiększenie skuteczności prowadzonych przez OUP kontroli działalności gospodarczej w zakresie handlu przez Internet. W celu usprawnienia kontroli planuje się nałożyć nowe obowiązki na przedsiębiorców związane z prowadzeniem obrotu za pośrednictwem Internetu. Przedsiębiorca w e-handlu zostanie zobowiązany do spełnienia warunków tożsamych jak dla obrotu stacjonarnego. W konsekwencji przedsiębiorcy prowadzący obrót za pośrednictwem Internetu, zgodnie z projektowanym art. 5 ust. 3 ustawy, zostali zobowiązani do umieszczenia

[1)] Wnioski *de lege ferenda* Najwyższej Izby Kontroli przedstawionych w *Informacjach o wynikach kontroli*, otrzymane w 2018 r.

w swojej ofercie informacji o rodzaju metalu szlachetnego, z jakiego został wykonany oferowany do sprzedaży wyrób, oraz informacji o próbie i masie tego metalu, deklaracji o spełnieniu przez oferowany do sprzedaży wyrób co najmniej jednego z warunków, określonych w art. 4 ustawy, oraz graficznego wizerunku cechy probierczej umieszczonej na wyrobie. Dzięki wprowadzeniu takich zapisów, czynności kontrolne będą mogły być wykonywane bardziej efektywnie i skutecznie, przy wykorzystaniu rozwiązań przewidzianych w art. 51 ust. 3a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.),

- umożliwienie urzędom probierczym prowadzenia działalności badawczej w zakresie doskonalenia metod badania stopów metali szlachetnych oraz określenie sposobów oznaczania wyrobów wykonanych z takich stopów,
- uporządkowanie i doprecyzowanie niektórych przepisów ustawy – Prawo probiercze, w tym dotyczących oznaczania wyrobów z metali szlachetnych, wydawania świadectwa badania w języku angielskim czy złożenia wniosku o wpisanie znaku imiennego do rejestru znaków imiennych oraz wniosku o udostępnienie informacji z rejestru znaków imiennych w formie elektronicznej, umożliwienie umieszczenia znaku „MET" na wyrobach z metali szlachetnych obok cechy probierczej określającej próbę części zasadniczej wyrobu,
- usprawnienie procedur związanych z pobieraniem opłat za czynności organów administracji probierczej. W toku nowelizacji planuje się uzupełnić przepisy ustawy – Prawo probiercze o regulacje dotyczące czynności faktycznie wykonywanych przez urzędy probiercze i nie ujęte w tej ustawie ani w cenniku za czynności probiercze, takie jak np. wykonywanie badań metodami analitycznymi, kasowanie nieprawidłowo umieszczonych oznaczeń liczbowych, wykonywanie badań surowców, półfabrykatów i złomu metodami analitycznymi oraz określenie maksymalnych stawek za czynności administracji probierczej – które ma na celu zabezpieczenie interesów osób uiszczających te opłaty przed nadmiernym podnoszeniem ich wysokości i uwzględnia orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego w tym zakresie,
- modyfikację zapisów dotyczących delegacji ustawowej do wydania rozporządzeń w sprawie opłat za czynności organów administracji probierczej w ustawie – Prawo probiercze. Powyższe jest realizacją postulatu Ministra Finansów, aby ujednolicić organy upoważnione do wydawania rozporządzeń „opłatowych" odnośnie do administracji probierczej i organów administracji miar.

W zakresie wskazanych powyżej zmian planuje się rozszerzenie kompetencji kontrolnych organów administracji probierczej, w celu uzyskania możliwości sprawowania szerszej niż dotychczas kontroli w obszarze obrotu wyrobami z metali szlachetnych. Proponowane zmiany przede wszystkim zwiększą skuteczność kontroli probierczej w zakresie obrotu wyrobami z metali szlachetnych prowadzonego za pośrednictwem Internetu. W konsekwencji dokonane zmiany rozwiążą problem niedostatecznej kontroli ze strony państwa w obszarze e-obrotu wyrobami, które w sposób szczególny są narażone na nieprawidłowości. Rynek obrotu metalami szlachetnymi oraz wyrobami wykonanymi ze stopów tych metali, ze względu na ich wartość, trwałość, dużą skalę obrotu oraz walory lokacyjne, powinien być poddany skutecznej, prawnej ochronie ze strony państwowej administracji probierczej. Nowelizacja ustawy – Prawo probiercze zwiększy liczbę instrumentów prawnych wykorzystywanych do zapewnienia tej ochrony, a w rezultacie doprowadzi do poprawy bezpieczeństwa konsumentów oraz uporządkowania obszarów gospodarczych (przede wszystkim obrotu wyrobami z metali szlachetnych w Internecie i poza siedzibą przedsiębiorcy), co przełoży się na wysokość wpływów do budżetu (dochody OUP, które są jednostkami budżetowymi, są przekazywane na rachunek budżetu państwa). Do tej pory kontrola probiercza prowadzona przez organy administracji probierczej koncentruje się na stacjonarnej kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy. Projektowane zmiany dotyczące kontroli probierczej zmierzające do nałożenia zobowiązań na podmioty prowadzące obrót wyrobami z metali szlachetnych w Internecie ułatwią przeprowadzanie zdalnych kontroli takich podmiotów. Zgodnie z projektem podmioty prowadzące obrót wyrobami z metali szlachetnych w Internecie, analogicznie do przedsiębiorców prowadzących obrót tradycyjny, zostaną zobowiązane do umieszczenia w swojej ofercie sprzedaży:

1) informacji o rodzaju metalu szlachetnego, z jakiego został wykonany oferowany do sprzedaży wyrób, oraz informacji o próbie i masie tego metalu;
2) deklaracji o spełnieniu przez oferowany do sprzedaży wyrób co najmniej jednego z warunków, o których mowa w art. 4 ustawy – Prawo probiercze (czyli oznaczenia cechami probierczymi lub posiadania świadectwa badania);
3) graficznego wizerunku cechy probierczej umieszczonej na wprowadzanym do obrotu wyrobie.

W przypadku stwierdzenia braku powyższych informacji, pracownicy administracji probierczej wykonujący kontrole e-obrotu będą mieć możliwość ukarania sprawcy karą grzywny, nakładaną w drodze mandatu karnego. Obowiązujące przepisy karne zawarte w rozdziale 7 ustawy – Prawo probiercze umożliwiają nałożenie kary grzywny w drodze mandatu karnego za określone tam wykroczenia. Proponowana nowelizacja ustawy – Prawo probiercze przewiduje, że przepisy penalizujące wykroczenie polegające na niedopełnieniu obowiązku poinformowania konsumenta rozszerzone zostaną na podmioty dokonujące obrotu wyrobami z metali szlachetnych na odległość i poza lokalem przedsiębiorstwa. Konieczność wprowadzenia do ww. ustawy przepisów ułatwiających przeprowadzenie kontroli e-obrotu wynika m.in. z dynamicznie zmieniających się kanałów sprzedaży – ze stacjonarnych na internetowe. Jednocześnie zwiększenie zasięgu i ilości kontroli w trybie zdalnym nie zwiększy obowiązków urzędu jako strony kontrolującej, jak również nie zwiększy obowiązków po stronie kontrolowanych podmiotów, bowiem kontrola będzie dotyczyła tych samych spraw (prawidłowości oznaczenia wyrobów oraz posiadania stosowanej dokumentacji), spowoduje natomiast obniżenie kosztów przeprowadzanych kontroli (brak wyjazdów do siedziby przedsiębiorcy w celu wykonania kontroli) oraz umożliwi zwiększenie liczby tych kontroli.

Jednocześnie rozszerzenie przepisu karnego zawartego w art. 47 ustawy – Prawo probiercze (penalizacja niedopełnienia obowiązków umieszczenia w swojej ofercie sprzedaży informacji, deklaracji i graficznego wizerunku cechy, o których mowa w tym przepisie) pozwoli na karanie osób, które nie dopełniły takich obowiązków.

Projekt zawiera również regulacje umożliwiające okręgowym urzędom probierczym prowadzenie działalności badawczej w zakresie doskonalenia metod badania stopów metali szlachetnych oraz sposobów oznaczania wyrobów wykonanych z takich stopów. Innowacyjna, rozwijająca się gospodarka wymaga, aby instytucje państwowe, wyposażone w specjalistyczną aparaturę badawczą, zajmujące się bardzo wąską, nietypową sferą działań, mogły prowadzić takie prace. Prowadzenie prac badawczych związane będzie z poszukiwaniem nowych metod badania stopów metali szlachetnych oraz sposobów oznaczania wyrobów wykonanych z takich stopów z zamiarem zdobycia nowej wiedzy.

Ponadto, w wyniku analizy przepisów ustawy – Prawo probiercze oraz doświadczeń wynikających z praktycznego jej stosowania przez organy administracji probierczej, przewiduje się uporządkowanie i doprecyzowanie niektórych zapisów ustawy, w tym dotyczących oznaczania wyrobów z metali szlachetnych, wydawania świadectwa badania w języku angielskim czy też wprowadzenie możliwości procedowania spraw związanych z rejestrem znaków imiennych w formie elektronicznej.

Wprowadzone zmiany będą miały również na celu usprawnienie procedur związanych z pobieraniem opłat za czynności organów administracji probierczej. Wprowadzane zmiany przyczynią się do poprawy ogólnej sytuacji przedsiębiorców, m.in. przez wprowadzenie rozszerzonego i usystematyzowanego katalogu usług urzędów probierczych, które mogą zostać zlecone przez przedsiębiorców, zmniejszając po części koszt obsługi towaru wewnątrz przedsiębiorstwa oraz usprawniając współpracę sektora złotniczo-jubilerskiego z urzędami probierczymi. Dodatkowo wprowadzenie jasnych i czytelnych zasad obrotu wyrobami z metali szlachetnych w sektorze e-sprzedaży oraz kontroli następczej ze strony Urzędu może przyczynić się do zmniejszenia ilości przedsiębiorstw niestosujących się do zasad uczciwej konkurencji oraz w dalszej perspektywie wyeliminowania ich z rynku. Zmniejszenie nieprawidłowości w obrocie wyrobami z metali szlachetnych będzie prowadzić do podniesienia poziomu zaufania klientów do sprzedawców, co może przełożyć się na zwiększenie obrotu.

Ponadto, jak wskazano powyżej, zmienione zostaną przepisy dotyczące delegacji ustawowej do wydania rozporządzeń w sprawie opłat za czynności organów administracji probierczej w ustawie – Prawo probiercze. Powyższe jest realizacją postulatu Ministra Finansów, aby ujednolicić organy upoważnione do wydawania rozporządzeń „opłatowych" odnośnie do administracji probierczej i organów administracji miar.

II. Projekt wprowadza w ustawie – Prawo o miarach następujące zmiany:

- usprawnienie procedur związanych z pobieraniem opłat za czynności organów miar – w nowelizacji określa się maksymalne stawki za czynności administracji miar,
- ułatwienie egzekucji opłat za czynności organów administracji miar. Zmiana ma na celu m.in. realizację uwagi zgłoszonej przez Najwyższą Izbę Kontroli o konieczności nowelizacji/zmiany w ustawie – Prawo o miarach w zakresie windykacji należności niepodatkowych Skarbu Państwa. Obecnie GUM nie może odmówić wykonania czynności urzędowych nawet w stosunku do podmiotu zalegającego z uiszczaniem opłat za uprzednio wykonane czynności urzędowe. Dodawany do art. 24a ustawy ust. 3b zmieni tą sytuację i umożliwi organom administracji miar możliwość odmowy wykonania czynności, jeśli wnioskodawca zalega z płatnościami za poprzednie czynności w zakresie czynności określonych w dodawanym przepisie,
- modyfikację zapisów dotyczących delegacji ustawowej do wydania rozporządzeń dot. opłat za czynności organów miar w ustawie – Prawo o miarach. Powyższe jest realizacją postulatu Ministra Finansów, aby ujednolicić organy upoważnione do wydawania rozporządzeń „opłatowych" odnośnie administracji probierczej i organów administracji miar. Dlatego planuje się zaproponować nowe brzmienie zapisów, zgodnie z którymi organem właściwym do wydania rozporządzenia określającego wysokość opłat będzie minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych i po zasięgnięciu opinii Prezesa GUM.

W zakresie wskazanych powyżej zmian usprawnione zostaną procedury związane z pobieraniem opłat za czynności organów miar przez określenie maksymalnych stawek za czynności administracji miar. Tym samym opłaty określone w rozporządzeniu dotyczącym opłat za czynności organów miar nie będą mogły być wyższe niż kwoty określone w art. 24a ust. 1b projektowanej ustawy. Rozwiązanie to, analogiczne do projektowanej zmiany zawartej w ustawie – Prawo probiercze, ma także na celu zabezpieczenie interesów osób uiszczających te opłaty przed nadmiernym podnoszeniem ich wysokości i uwzględnia orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego w tym zakresie. Zmiany w ustawie – Prawo o miarach (analogicznie jak w ustawie – Prawo probiercze) wprowadzające możliwość uiszczania opłat w formie bezgotówkowej powinny również przyczynić się do usprawnienia prowadzenia działalności gospodarczej i choć w niewielkim stopniu zmniejszyć koszty prowadzenia tej działalności. Nadmienić należy również, że obie te ustawy związane są

z kompetencjami Prezesa GUM i nadzorowanymi przez niego administracją probierczą i miar, co uzasadnia procedowanie ich zmian w jednym projekcie.

Planuje się ułatwienie egzekucji opłat za czynności organów administracji miar. Zmiana ma na celu m.in. realizację uwagi zgłoszonej przez Najwyższą Izbę Kontroli o konieczności zmiany w ustawie – Prawo o miarach w zakresie windykacji należności niepodatkowych Skarbu Państwa. Obecnie GUM nie może odmówić wykonania czynności urzędowych nawet w stosunku do podmiotu zalegającego z uiszczaniem opłat za uprzednio wykonane czynności urzędowe. Projektowane przepisy zmienią tę sytuację i dadzą GUM możliwość odmowy wykonania czynności, jeśli zleceniodawca zalega z płatnościami za poprzednio wykonane czynności, co powinno ułatwić egzekucję opłat za czynności organów administracji miar.

Zmienione zostanie upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzeń dotyczących opłat za czynności organów administracji miar. W celu ujednolicenia zapisów dotyczących organów upoważnionych do wydawania rozporządzeń dotyczących opłat za czynności wykonywane przez administrację probierczą oraz organy administracji miar przewiduje się też zmianę upoważnienia ustawowego do wydawania rozporządzeń dotyczących opłat za czynności organów administracji miar wskazanych w ustawie – Prawo o miarach. Zaproponowane zostanie nowe brzmienie przepisów ustawy – Prawo o miarach, zgodnie z którym organem właściwym do wydania rozporządzenia określającego wysokość opłat za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy będzie minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Miar. Wydanie nowego rozporządzenia będzie wiązało się z weryfikacją aktualnie obowiązujących stawek opłat, w tym z uwagi na określone w ustawie stawki maksymalne opłat za czynności organów administracji miar.

Nie jest możliwe osiągnięcie celów przez działania pozalegislacyjne.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze względu na wzajemne uznawanie cech probierczych w krajach członkowskich Unii Europejskiej (UE), których zasady, w związku z brakiem przepisów prawa wspólnotowego, określone są w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, zmiany w przepisach probierczych poszczególnych krajów dokonywane są w taki sposób, żeby nie wprowadzać zasadniczych różnic i rozbieżności, a celem tych zmian jest na ogół harmonizacja w dziedzinie prawa. Równocześnie jednak każdy kraj ma w dziedzinie prawa probierczego swoje tradycje i dostosowuje zasady tego prawa do specyfiki rynku lokalnego, nie naruszając ogólnych zasad obowiązujących na wspólnym rynku. Oceniając pod tym kątem planowane zmiany w ustawie – Prawo probiercze, należy stwierdzić, że nie naruszą one spójności przepisów krajowych z przepisami krajów członkowskich UE i nie stworzą barier w obrocie wyrobami z metali szlachetnych i kamieni szlachetnych na obszarze wspólnoty.

Ograniczenie nieprawidłowości występujących w obrocie wyrobami z metali nieszlachetnych

Planowane rozwiązania dotyczące odrębnej ekspozycji i odpowiedniego oznaczenia wyrobów z metali nieszlachetnych podczas sprzedaży występują w przepisach prawa probierczego wielu krajów, między innymi Czech i Słowacji.

Umożliwienie organom administracji probierczej prowadzenie prac badawczych w dziedzinie metali szlachetnych i stopów tych metali.

Z informacji uzyskiwanych od przedstawicieli zagranicznych urzędów probierczych, współpracujących w ramach Grupy Wyszehradzkiej oraz na forum stron Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 15 listopada 1972 r. (Dz. U. z 2007 r. poz. 297, z późn. zm.), a także z analizy obowiązujących tam przepisów prawnych wynika, że poza podstawowymi zadaniami związanymi z badaniem i oznaczaniem wyrobów z metali szlachetnych cechami probierczymi, prowadzeniem rejestru lub zbioru znaków imiennych oraz zadaniami z zakresu kontroli probierczej, urzędy wykonują również inne zadania. Są to m.in. prace zmierzające do:

– poprawy dokładności uzyskiwanych wyników w stosowanych badaniach oraz

– modernizacji czynności oznaczania wyrobów.

Jednym z takich działań były np. powszechnie prowadzone eksperymenty badawcze dotyczące tzw. mikrokupelacji, czyli analitycznego określania zawartości złota w stopie przy ograniczeniu masy pobieranej próbki materiału.

Należy zaznaczyć, że urzędy probiercze wyposażone są w specyficzną, specjalistyczną i nietypową dla innych branż aparaturę, a jej szerokie wykorzystywanie, również dla celów badawczych, jest uzasadnione.

Z grupy tematów badań, jakie prowadzone są w laboratoriach zagranicznych urzędów można wymienić:

- badania dotyczące jednorodności stopów metali szlachetnych,
- oznaczanie poszczególnych składników dodatków stopowych w stopach metali szlachetnych i określanie ich wpływu na twardość, kolorystykę, własności fizyczne i wytrzymałościowe oraz barwę stopu; wyniki takich badań są bardzo przydatne przy wyborze metody badania oraz metod i sposobów oznaczania wyrobów,
- zakrojone na szeroką skalę i prowadzone w większości europejskich urzędów probierczych badania porównawcze wyników uzyskiwanych przy zastosowaniu różnych metod badawczych,
- badania związane z zastosowaniem metody fluorescencji rentgenowskiej zmierzające do jej udoskonalania i opracowywania wzorców,

- badania nad jakością oznaczania wyrobów metodami tradycyjnymi i laserową.

Badania prowadzone są w większości zagranicznych urzędów probierczych niezależnie od tego, czy zostało to zapisane w prawie probierczym czy też brak tego rodzaju regulacji. Wprowadzenie w ustawie – Prawo probiercze prawnych kompetencji w tym zakresie podnosi rangę tych działań, zwiększa możliwość współpracy z innymi instytucjami oraz czyni te działania (badania) usankcjonowanymi.

Urzędami probierczymi, które w sposób prawnie uregulowany prowadzą na większą skalę tego rodzaju prace badawcze, są urzędy z Czech, Wielkiej Brytanii, Szwajcarii i Hiszpanii.

Ustawa – Prawo o miarach

Zasady dotyczące pobierania opłat, w tym za czynności związane z wykonywaniem prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych, określone są w przepisach krajowych państw członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

a) ustawa – Prawo probiercze

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Producenci wyrobów z metali szlachetnych (zakłady i pracownie jubilerskie)	16 829 podmiotów gospodarczych 17 760 znaków imiennych wpisanych do rejestru znaków imiennych	Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej (CEIDG) Rejestr znaków imiennych OUP w Warszawie oraz OUP w Krakowie (dane własne)	Wprowadzane przepisy będą oddziaływać na przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwórstwa, przerobu oraz obrotu handlowego wyrobów z metali szlachetnych (zakłady jubilerskie, zakłady złotnicze, hurtownie jubilerskie, sklepy, importerzy wyrobów). Przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w Internecie zostaną zobowiązani do: – umieszczania informacji o próbie, masie i rodzaju metalu szlachetnego oferowanego do sprzedaży, – deklaracji o spełnieniu wymogów określonych w art. 4 ustawy – Prawo probiercze, – umieszczenia graficznego wizerunku cech probierczych znajdujących się na wprowadzanych do obrotu wyrobach z metali szlachetnych. Oprócz nałożenia na przedsiębiorców ww. obowiązków nastąpi usprawnienie i doprecyzowanie przepisów związanych z pobieraniem opłat za wykonywane w urzędzie czynności probiercze, w tym określenie maksymalnych stawek opłat za czynności administracji probierczej oraz usprawnienie przyjmowania wniosków i wydawania decyzji administracyjnych o dokonaniu wpisu znaku imiennego do rejestru w formie elektronicznej.
Podmioty prowadzące obrót handlowy wyrobami z metali szlachetnych (sklepy jubilerskie, podmioty sprowadzające wyroby z metali szlachetnych z zagranicy)	57 749 podmiotów gospodarczych	CEIDG	Wprowadzane przepisy będą oddziaływać na przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwórstwa, przerobu oraz obrotu handlowego wyrobów z metali szlachetnych (zakłady jubilerskie, zakłady złotnicze, hurtownie jubilerskie, sklepy, importerzy wyrobów). Przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w Internecie zostaną zobowiązani do: – umieszczania informacji o próbie, masie i rodzaju metalu szlachetnego oferowanego do sprzedaży,

			– deklaracji o spełnieniu wymogów określonych w art. 4 ustawy – Prawo probiercze, – umieszczenia graficznego wizerunku cech probierczych znajdujących się na wprowadzanych do obrotu wyrobach z metali szlachetnych. Oprócz nałożenia na przedsiębiorców ww. obowiązków nastąpi usprawnienie i doprecyzowanie przepisów związanych z pobieraniem opłat za wykonywane w urzędzie czynności probiercze, w tym określenie maksymalnych stawek opłat za czynności administracji probierczej oraz usprawnienie przyjmowania wniosków i wydawania decyzji administracyjnych o dokonaniu wpisu znaku imiennego do rejestru w formie elektronicznej.
Konsumenci (klienci) – osoby fizyczne, podmioty gospodarcze	Nieograniczona liczba		Znaczący charakter oddziaływania ustawy – Prawo probiercze na prawa konsumenta. Przepisy wzmocnią bezpieczeństwo obrotu wyrobami z metali szlachetnych przez: – eliminację występujących nieprawidłowości (wykroczeń i przestępstw) w obrocie wyrobami z metali szlachetnych, – przeprowadzanie ekspertyz wyrobów i oznaczeń, – możliwość weryfikacji w OUP cech i oznaczeń probierczych na zakupionych wyrobach z metali szlachetnych, – identyfikację wytwórcy oraz podmiotu wprowadzającego wyroby do obrotu poniżej progu masy przez udzielanie informacji i danych o wpisanych do rejestru znakach imiennych.
Personel zatrudniony w OUP w Warszawie i Krakowie oraz Wydziałach Zamiejscowych w Bydgoszczy, Białymstoku, Gdańsku i Łodzi oraz Chorzowie, Częstochowie, Poznaniu i Wrocławiu	150 pracowników OUP	Liczba osób zatrudnionych w OUP w Warszawie i w Krakowie (dane własne urzędów)	Zakłada się, że wprowadzenie nowych definicji i pojęć oraz uporządkowanie wykazu czynności, za które pobiera się opłaty, będą ułatwiać pracę personelu urzędów probierczych, ponieważ przepisy prawa probierczego będą łatwiejsze w interpretacji. Rozszerzenie kryteriów dotyczących umieszczania znaku MET usprawni oznaczanie wyrobów i pozwoli na zmniejszenie liczby wystawianych świadectw badania – jest to czynność złożona i pracochłonna.
b) ustawa – Prawo o miarach			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy (sklepy i stacje paliw)	334 tys.	Rocznik statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej 2023 (GUS)	Konieczność wcześniejszego uregulowania ewentualnego zadłużenia przed przystąpieniem organu do czynności związanych z wydaniem kolejnej decyzji.

GUM	1	Ustawa – Prawo o miarach	Wyeliminowanie powstawania niemożliwych do wyegzekwowania należności.
Terenowe organy administracji miar	10 okręgowych urzędów miar	GUM	Wyeliminowanie powstawania niemożliwych do wyegzekwowania należności.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Wnioski w sprawie przedmiotowej nowelizacji pojawiły się podczas prac Zespołu do spraw probiernictwa, w skład którego wchodzą przedstawiciele GUM/OUP oraz przedstawiciele branży złotniczej, organizacji jubilerskich, jak też osoby ze środowiska naukowego. W ramach prekonsultacji Ministerstwo Rozwoju i Technologii (dawniej: Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii) zamieściło na stronie internetowej link do ankiety dotyczącej kierunków zmian planowanej nowelizacji. Informacja ta została także skierowana bezpośrednio do stowarzyszeń branżowych z prośbą o jej rozpowszechnienie i zaproszeniem do wzięcia w niej udziału. Pomimo przekazania informacji o prekonsultacjach bezpośrednio do branży, wyniki ankiety nie były reprezentatywne (otrzymano zaledwie 30 odpowiedzi). W związku z powyższym zdecydowano się ograniczyć zakres przygotowywanej nowelizacji ustawy – Prawo probiercze w stosunku do postulatów, zgłoszonych podczas prac Zespołu do spraw probiernictwa.

Przedmiotowy projekt był wcześniej procedowany pod nr UD205 (w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów zarchiwizowanym w dniu 27 listopada 2023 r.) aż do etapu SKRM. Został on skierowany do konsultacji publicznych i opiniowania oraz udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny w celu zapoznania się z nim przez wszystkie zainteresowane podmioty. Konsultacje publiczne przeprowadzone były w terminie od dnia 17 maja 2021 r. do dnia 1 czerwca 2021 r.

Ministerstwo skierowało projekt ustawy do zaopiniowania przez następujące organy administracji rządowej i inne organy oraz instytucje państwowe, których zakresu działania dotyczył projekt: Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Prezesa Zarządu Fundacji Platforma Przemysłu Przyszłości, Prezesa Głównego Urzędu Miar oraz Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, a także poniższych organizacji branżowych: Stowarzyszenie Twórców Form Złotniczych, Stowarzyszenie Rzeczoznawców Jubilerskich, Międzynarodowe Stowarzyszenie Bursztynników, Krajowa Izba Gospodarcza Bursztynu, Polskie Towarzystwo Galwanotechniczne, Polskie Towarzystwo Gemmologiczne, Fundacja dla Rozwoju Polskiej Branży Złotniczo-Jubilerskiej, Ogólnopolska Komisja Branżowa Złotniczo-Jubilerska ZRP.

Stosownie do § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został przesłany do konsultacji i opiniowania 20 czerwca 2025 r. (trwały one 21 dni) m.in. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. Ponadto projekt w ramach konsultacji publicznych i opiniowania został przekazany do następujących podmiotów:

- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- Forum Związków Zawodowych,
- NSZZ Solidarność,
- Federacja Przedsiębiorców Polskich,
- Konfederacja Lewiatan,
- Pracodawcy RP,
- Związek Rzemiosła Polskiego,
- Związek Pracodawców Business Centre Club,
- Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- Polskie Towarzystwo Gospodarcze,
- Stowarzyszenie Twórców Form Złotniczych,
- Ogólnopolska Komisja Branżowa Złotniczo-Jubilerska ZRP,
- Stowarzyszenie Rzeczoznawców Jubilerskich,
- Międzynarodowe Stowarzyszenie Bursztynników,
- Krajowa Izba Gospodarcza Bursztynu,
- Polskie Towarzystwo Galwanotechniczne,
- Polskie Towarzystwo Gemmologiczne,
- Fundacja dla Rozwoju Polskiej Branży Złotniczo-Jubilerskiej.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0–10)*
Dochody ogółem	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	5
budżet państwa	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	5
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	5
budżet państwa	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	5
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie ustawy nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków. Poprawa skuteczności kontroli probierczej zwiększy liczbę wyrobów trafiających do urzędów probierczych do badania i oznaczania cechami probierczymi, co powinno zwiększyć dochody urzędów probierczych o około 5 %. Zakładając, że dochody te wynoszą obecnie około 10 milionów złotych rocznie, przyjmuje się, że ich wzrost z tego tytułu będzie wynosił około 0,5 miliona złotych rocznie. Jednocześnie poprawa skuteczności kontroli probierczej może przyczynić się do zmniejszenia strat budżetu państwa z powodu niezapłaconych podatków związanych z obrotem wyrobami z metali szlachetnych. Brak danych dotyczących nieewidencjonowanego obrotu w ww. zakresie uniemożliwia podanie nawet przybliżonych kwot określających wartość zmniejszenia strat budżetu państwa z tego tytułu. Przewiduje się rozszerzenie kompetencji dyrektora OUP o prowadzenie prac badawczych, co nie będzie generowało dodatkowych kosztów, bo wykorzystywane w tym celu będą dotychczasowe zasoby ludzkie i posiadana aparatura. Prowadzenie tych prac nie przyniesie też dodatkowych dochodów dla budżetu państwa, bo ich celem będzie poprawa standardów pracy OUP, np. modernizowanie i poprawa tempa realizacji metod badawczych oraz sposobów oznaczania wyrobów, doskonalenie sposobów pobierania materiału analitycznego z wyrobów oraz ograniczanie masy tego materiału. Wprowadzenie nowych opłat za rozpakowywanie wyrobów oraz ich segregację będzie miało niewielki wpływ na dochody OUP, szacuje się, że może to być około 0,1 % dotychczasowych rocznych dochodów obydwu urzędów probierczych. Ustawa z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo o miarach oraz ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. poz. 976) dodała w ustawie – Prawo o miarach w art. 24a ust. 3a w brzmieniu: „Nieuiszczenie w terminie opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2 i 7, skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.”. Przełożyło się to na stan należności pozostałych do zapłaty w części 64-GUM, które wyniosły w rozdziale 75007 Jednostki terenowe podległe naczelnym i centralnym organom administracji rządowej w 2018 r. – 5 726 tys. zł i były niższe o 1 107 tys. zł w stosunku do 2017 r. – 6 833 tys. zł; w 2019 r. – 5 567 tys. zł i były niższe o 159 tys. zł w stosunku do 2018 r. – 5 726 tys. zł; w 2020 r. – 8 108 tys. zł i były wyższe o 2 541 tys. zł w stosunku do 2019 r. – 5 567 tys. zł; w 2021 r. – 6 977 tys. zł i były niższe o 1 131 tys. zł w stosunku do 2020 r. – 8 108 tys. zł; w 2022 r. – 6 133 tys. zł i były niższe o 844 tys. zł w stosunku do 2021 r. – 6 977 tys. zł; w 2023 r. – 6 135 tys. zł i były wyższe o 2 tys. zł w stosunku do 2022 r. – 6 133 tys. zł.; w 2024 r. – 2 448 tys. zł i były niższe o 3 687 tys. zł w stosunku do 2023 r. – 6 135 tys. zł.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0–10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Rekomendowane rozwiązanie w zakresie ustawy – Prawo probiercze będzie mieć pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (ograniczenie funkcjonowania szarej strefy). Eliminacja działań naruszających prawo, takich jak sprzedaż wyrobów z metali szlachetnych nieprawidłowo oznaczonych albo bez oznaczeń uporządkuje tę sferę obrotu, co będzie miało pozytywny skutek dla legalnie działających firm.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Rekomendowane rozwiązanie w zakresie ustawy – Prawo probiercze będzie mieć pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (ograniczenie funkcjonowania szarej strefy). Eliminacja działań naruszających prawo, takich jak sprzedaż wyrobów z metali szlachetnych nieprawidłowo oznaczonych albo bez oznaczeń, uporządkuje tę sferę obrotu, co będzie miało pozytywny skutek dla legalnie działających firm.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe w tym osoby starsze i osoby niepełnosprawne	Zwiększenie rzetelności obrotu, zwalczanie nielegalnych działań i nieuczciwej konkurencji oraz poprawa bezpieczeństwa klienta – nabywcy wyrobów z metali szlachetnych, przez zapewnienie im zakupu zgodnie z prawem, będą nabywali wyrób prawidłowo oznaczony i odpowiadający obowiązującym próbom.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W zakresie zmiany ustawy – Prawo o miarach proponowane rozwiązanie nie powinno mieć istotnego wpływu na powyższe, może jedynie ułatwić klientom administracji miar uiszczanie opłat i wynagrodzeń. Zmiany w katalogu opłat mają głównie charakter porządkujący – obowiązujący obecnie wykaz nie ujmował pewnych czynności wykonywanych przez urzędy probiercze i sposób pobierania za nie opłat (na podstawie roboczogodziny) utrudniał obliczanie opłaty. Dotyczyło to głównie opłat za analizy chemiczne stopów, dla których obecnie ustalono nowy tryb obliczania, tj. opłatę ryczałtową. Taki tryb obowiązuje w urzędach probierczych innych państw oraz w krajowych instytucjach (laboratoriach) wykonujących tego rodzaju analizy. Do 2012 r. stosowano go także w krajowych OUP, zaniechano go po wejściu w życie ustawy – Prawo probiercze, a przyczyną była luka prawna, która zostanie usunięta po wejściu w życie projektowanych zmian. Wprowadzenie nowych opłat (opłaty za analizy chemiczne stopów, segregowanie i pakowanie wyrobów) dotyczy czynności, które będą wykonywane na wniosek klienta, tak więc wyłącznie od jego decyzji zależeć będzie kwestia ponoszenia tych opłat. Jeśli klient zleci tego rodzaju czynność urzędowi będzie to stanowiło dla niego niezbyt dotkliwe obciążenie finansowe, ale uwolni go od konieczności wykonywania tego we własnym zakresie. Ponieważ wykonywanie tych czynności uzależnione jest od wniosku zgłaszającego, uniemożliwia to oszacowanie skali kosztów związanych z ponoszeniem opłat za te czynności. Zmiany w katalogu opłat, ze względu na fakt uporządkowania go, będą miały pozytywny wpływ na działalność urzędów probierczych, bo ułatwią obliczanie opłat. Ww. opłaty za pakowanie i segregowanie wyrobów będą konsekwencją wykonanych czynności i nieznacznie, w stopniu nie dającym się obecnie oszacować, podniosą dochody urzędów probierczych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Skrócenie czasu na załatwienie spraw związanych z rejestrem znaków imiennych nastąpi dzięki możliwości złożenia odpowiednich dokumentów w formie elektronicznej.
Zwiększenie liczby procedur będzie dotyczyło konieczności opracowania nowej procedury wewnętrznej okręgowych urzędów probierczych w zakresie kontroli nad sprzedażą internetową, przy czym ta procedura będzie miała charakter wewnętrzny, nie wywierający wpływu na przedsiębiorców. Projektowane zmiany dotyczące kontroli probierczej w zakresie określenia obowiązków podmiotów zajmujących się obrotem wyrobami z metali szlachetnych pozwolą na przeprowadzenie efektywniejszych i skuteczniejszych kontroli tych podmiotów. Konieczność wprowadzenia przepisów usprawniających przeprowadzenie kontroli e-obrotu wynika m.in. z powodu zmieniających się dynamicznie kanałów sprzedaży – ze stacjonarnych na internetowe. Proponowane w nowelizacji rozwiązania mają zmniejszyć skalę negatywnych zjawisk, m.in. oszustw polegających na wprowadzeniu do obrotu wyrobów z metali nieszlachetnych zamiast wyrobów z metali szlachetnych.
Zgodnie z projektem podmiot prowadzący e-obrót będzie zobowiązany do umieszczenia w swojej ofercie sprzedaży:
– informacji o rodzaju metalu szlachetnego z jakiego został wykonany oferowany do sprzedaży wyrób oraz informacji o próbie i masie tego metalu,
– deklaracji o spełnieniu przez oferowany do sprzedaży wyrób co najmniej jednego z warunków, o których mowa w art. 4 ustawy – Prawo probiercze (czyli oznaczenia cechami probierczymi lub posiadania świadectwa badania),
– graficznego wizerunku cechy probierczej umieszczonej na wprowadzanym do obrotu wyrobie.
Czynności te będą stanowić jednak niewielkie obciążenie dla przedsiębiorców, a ich efektem powinno być ograniczenie nieprawidłowości na rynku.
Zmiany w katalogu opłat będą miały charakter głównie porządkujący.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt nie wpływa na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt ma pozytywny wpływ na obszar informatyzacji usług publicznych. Pozytywny wpływ polega na umożliwieniu złożenia wniosku o wpisanie znaku imiennego do rejestru znaków imiennych oraz wniosku o udostępnienie informacji z rejestru znaków imiennych w formie elektronicznej. Proponowane w projekcie zmiany ułatwią prowadzenie działalności gospodarczej przedsiębiorcom oraz usprawnią kontakt klienta z urzędem.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Równolegle do wprowadzanych zmian zostanie dostosowany akt wykonawczy – rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie wyrobów z metali szlachetnych (Dz. U. poz. 681). Planuje się, że nowelizacja ww. rozporządzenia wejdzie w życie w terminie wejścia w życie projektowanej ustawy.
Jednocześnie przewidziano konieczność wydania nowych rozporządzeń:

- w sprawie opłat za czynności organów administracji probierczej (w związku ze zmianą upoważnienia ustawowego, art. 36 ust. 8 ustawy – Prawo probiercze),
- w sprawie opłat za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy (w związku ze zmianą upoważnienia ustawowego, art. 24a ust. 4 ustawy – Prawo o miarach).

Planuje się, że projekty ww. dwóch rozporządzeń dotyczących opłat zostaną wydane przez ministra właściwego do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa GUM. Jednocześnie planuje się, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy – Prawo probiercze zachowają moc nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Miernikiem osiągnięcia efektu będzie:

- większa wykrywalność nieprawidłowości w dziedzinie obrotu wyrobami z metali szlachetnych, czyli podniesie efektywność kontroli – liczba wykrytych wykroczeń,
- zmniejszenie liczby wykroczeń w dziedzinie obrotu wyrobami z metali szlachetnych – liczba wykrytych wykroczeń, – w obydwu ww. przypadkach dotyczy to szczególnie sprzedaży internetowej,
- zmniejszenie prawdopodobieństwa występowania oszustw i pomyłek przy zakupie wyrobów z metali nieszlachetnych, zamiast wyrobów z metali szlachetnych – liczba zawiadomień w tej sprawie kierowanych do OUP (bezpośrednio lub za pośrednictwem innych organów),
- sprawniejsza praca urzędów probierczych dzięki uporządkowaniu systemu obliczania i pobierania opłat za czynności organów administracji probierczej – czas obsługi klienta przez urząd,
- w administracji miar – zmniejszenie zaległości z tytułu nieuiszczonych opłat – liczba klientów zalegających z opłatami.

Źródłem uzyskiwania informacji o ww. efektach będzie sprawozdawczość administracji miar i administracji probierczej.
Osiągnięcie efektu powinno być mierzone na podstawie ww. informacji po upływie 2 lat od dnia wejścia w życie przepisów.
Nie przewiduje się przygotowania oceny ex-post funkcjonowania proponowanych przepisów.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

–

Raport z konsultacji

do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo Probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach (UD202)

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408) z chwilą skierowania projektu ustawy do uzgodnień, konsultacji publicznych, przedmiotowy projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W trybie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Ponadto projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania przez partnerów społecznych:

1. na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440) – przez następujące reprezentatywne organizacje związkowe:

- Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- Forum Związków Zawodowych;

2. na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2025 r. poz. 423) – przez następujące reprezentatywne organizacje pracodawców:

- Konfederacja Lewiatan,
- Związek Pracodawców Business Centre Club,
- Związek Rzemiosła Polskiego,
- Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- Federacja Przedsiębiorców Polskich,
- Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

W zakresie konsultacji publicznych i opiniowania projekt został skierowany do następujących podmiotów: Stowarzyszenie Twórców Form Złotniczych, Stowarzyszenie Rzeczoznawców Jubilerskich, Międzynarodowe Stowarzyszenie Bursztynników, Krajowa Izba Gospodarcza Bursztynu, Polskie Towarzystwo Galwanotechniczne, Polskie Towarzystwo Gemmologiczne, Fundacja dla Rozwoju Polskiej Branży Złotniczo-Jubilerskiej, Ogólnopolska Komisja Branżowa Złotniczo-Jubilerska, Główny Urząd Miar (GUM).

W ramach ww. opiniowanie uwagi zgłosił m.in. GUM (uwagi legislacyjne dotyczące głównie doprecyzowania niektórych zapisów w zakresie opłat). Uwagi te zostały przyjęte. Uwagi zostały zgłoszone również przez: Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców – nie zostały jednak one przyjęte.

Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji przez ORLEN Spółka Akcyjna, Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego, Międzynarodowe Stowarzyszenie Bursztynników, Związek Polskich Pracodawców Handlu i Usług, Stowarzyszenie Rzeczoznawców Jubilerskich – nie zostały uwzględnione.

Konsultacje publiczne i opiniowanie rozpoczęły się 20 czerwca 2025 r. i trwały 21 dni. Projekt nie wymagał przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji ani uzgodnienia.

W załączeniu przedstawiono uwagi zgłoszone przez poszczególne podmioty w ramach konsultacji i opiniowania wraz z oznaczeniem, które z nich zostały uwzględnione.

Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji publicznych i opiniowania

do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach

L.p	Autor uwagi	Przepis projektu ustawy	Treść uwagi	Stanowisko MFiG
1	**GUM**	Art. 2 pkt 1 lit. a projektu (art. 24a ust. 1b pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia)	„2) pkt 2 – w odniesieniu do opłaty za wydanie każdego dowodu legalizacji określonej w akcie wykonawczym wydanym na podstawie art. 24a ust. 4 ustawy nie może być wyższa niż:" albo „2) pkt 2 – w odniesieniu do stawki za wydanie każdego dowodu legalizacji określonej w akcie wykonawczym wydanym na podstawie art. 24a ust. 4 ustawy nie może być wyższa niż:".	**Uwaga uwzględniona** Proponowany korekta przepisu ma na celu rozwianie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, iż maksymalna wysokość opłat za legalizację dotyczy wysokości opłat (stawek) za wydanie przez organy administracji miar pojedynczego dowodu legalizacji, a nie wysokości opłaty za wydanie wszystkich dowodów legalizacji w przypadku zgłaszania do legalizacji więcej niż jednego przyrządu pomiarowego.
2	**GUM**	Art. 2 pkt 1 lit. a projektu (art. 24a ust. 1b pkt 5)	„5) pkt 7 – nie może być wyższa niż 6 000 zł za każdy zbiornik;".	**Uwaga uwzględniona** Proponowany korekta przepisu ma na celu rozwianie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, iż maksymalna wysokość opłaty dotyczy każdego wzorcowanego zbiornika statku, a nie łącznie wszystkich zbiorników znajdujących się na danym statku.
3	**Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych**	art. 10 ust. 3, art. 12 ust. 2 pkt 1, art. 16a, art. 36 pkt 4 i pkt 7 nowelizowanej ustawy	1. Z projektowanych przepisów (art. 10 ust. 3, art. 12 ust. 2 pkt 1, art. 16a, art. 36 pkt 4 i pkt 7 nowelizowanej ustawy) nie wynika jakie dane osobowe będą wymagane na składanych wnioskach m.in. o wydanie świadectwa badania w języku angielskim, o umieszczanie na wyrobie znaku „MET", o wydanie zaświadczenia o czynnościach, o umieszczanie znaku imiennego. Brak wskazania katalogu danych osobowych może stanowić zagrożenie do przetwarzania danych nadmiarowych, nieadekwatnych do realizacji zakładanego celu. 2. Projektowane przepisy (art. 19 ust. 4a oraz art. 21 ust. 1 nowelizowanej ustawy) wprowadzające nowy elektroniczny model składania wniosków, nie precyzują jakie formy elektronicznego przekazu są odpowiednie i mogą być wykorzystywane dla realizacji tego zadania. Dla przejrzystości brzmienia projektowanych przepisów w ich treści powinno znajdować się wskazanie, z jakich systemów elektronicznego przekazu można korzystać.	**Uwaga nieuwzględniona.** 1.Po nowelizacji ustawy – Prawo probiercze zakres wymaganych danych osobowych nie ulegnie zmianie. Nadal będą obowiązywać identyczne jak dotychczasowe regulacje dotyczące danych przekazywanych w ramach procedury zgłaszania wyrobów do badania i oznaczania. Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie wyrobów z metali szlachetnych (Dz. U. poz. 681), zgłoszenie wyrobu do badania i oznaczania cechą probierczą zawiera: • w przypadku przedsiębiorcy – nazwę oraz adres, pod którym wykonywana jest działalność gospodarcza, • w przypadku osoby fizycznej – imię, nazwisko, adres, a także numer PESEL lub numer paszportu (w przypadku braku numeru PESEL). Wnioski, o których mowa - dotyczące m.in. wydania świadectwa badania w języku angielskim, umieszczenia na wyrobie znaku „MET", wydania zaświadczenia o dokonanych czynnościach czy umieszczenia znaku imiennego – są składane ustnie przez podmiot zgłaszający wyroby do badania i oznaczania, w trakcie osobistej obsługi klienta. Procedura ta odbywa się bez konieczności sporządzania odrębnych dokumentów w formie pisemnej przez wnoszącego a jedynie poprzez wydanie potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia przez pracownika Urzędu. Tym samym, wnoszący nie podaje (udostępnia) dodatkowych danych osobowych poza tymi, które zostały już przekazane w ramach zgłoszenia wyrobu do badania i oznaczania. Zgłoszenie żądania przez klienta odbywa się w sposób bezpośredni – ustnie, w obecności pracownika przyjmującego wyrób i jest traktowane jako integralna część procesu obsługi. Taka forma komunikacji jest wystarczająca dla realizacji żądanej czynności, a brak wymogu składania dodatkowego wniosku pisemnego pozostaje zgodny z zasadą minimalizacji danych osobowych. W związku z powyższym, w ocenie MRiT, projektowane przepisy nie wymagają zmian w przedmiotowym zakresie.

				2. Projektowane przepisy nie precyzują jakie formy elektronicznego przekazu są odpowiednie, ponieważ wynika to z przepisów odrębnych, a w projekcie ustawy nie powinno się powtarzać przepisów zamieszczonych w innych ustawach. Elektroniczne formy przekazu w sprawach urzędowych obejmują przede wszystkim platformę ePUAP, elektroniczną skrzynkę podawczą (ESP) oraz Publiczną Usługę Rejestrowanego Doręczenia Elektronicznego (PURDE). Ważne jest, aby dokumenty elektroniczne były odpowiednio podpisane, najczęściej kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Główne formy elektronicznego przekazu w sprawach urzędowych to: ePUAP (Elektroniczna Platforma Usług Administracji Publicznej), będąca podstawowym narzędziem do komunikacji z urzędami, umożliwiająca wysyłanie pism, wniosków i innych dokumentów, a także odbieranie urzędowych powiadomień; Elektroniczna Skrzynka Podawcza (ESP), to adres, na który można wysyłać pisma do konkretnego urzędu, często będący częścią ePUAP lub funkcjonujący niezależnie; PURDE (Publiczna Usługa Rejestrowanego Doręczenia Elektronicznego), czyli docelowy sposób komunikacji, który ma zapewnić bezpieczne i potwierdzone doręczenia elektroniczne; e-Doręczenia, czyli elektroniczny odpowiednik listu poleconego za potwierdzeniem odbioru. Dzięki tej usłudze podmioty publiczne, obywatele i różne inne podmioty mogą korzystać z wygodnych i bezpiecznych doręczeń elektronicznych. Są one równoważne prawnie tradycyjnej przesyłce poleconej za potwierdzeniem odbioru. Zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011 r. w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych (Dz. U. poz. 1216), dokumenty urzędowe w formie elektronicznej powinny zostać opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, albo zgodnymi z prawdą danymi osobowymi osoby, która składa dokument. Znowelizowana ustawa o doręczeniach elektronicznych z dnia 18 listopada 2020 r. umożliwia podpisywanie dokumentów elektronicznych również za pośrednictwem certyfikatu podpisu osobistego znajdującego się w e-dowodzie osobistym. Kwestie te, z punktu widzenia postępowania administracyjnego są również uregulowane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z późn. zm.).
4	**Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców**		Rzecznik zwrócił uwagę na kluczowe problemy branży jubilerskiej oraz zaapelował o podjęcie czynności zmierzających do usprawnienia działania urzędów administracji probierczej, unowocześnienia stosowanych metod i procedur oraz skrócenia czasu realizacji zadań. Struktura urzędów probierczych, praktyka ich funkcjonowania, jak i niektóre regulacje – mogą stanowić dużą przeszkodę dla przedsiębiorców zarówno w bieżącej działalności, jaki i w odniesieniu do podejmowanych decyzji strategicznych. Jak wynika z kierowanych do Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców wystąpień, barierę dla przedsiębiorców stanowią w szczególności – czas realizacji zleceń, ograniczenia infrastrukturalne (np. ograniczona ilość miejsca w sejfach), ograniczenia w ilości przyjmowanych wyrobów, ograniczone możliwości przeprowadzenia badania (próby) poza siedzibą urzędu oraz stosowane	**Uwaga częściowo uwzględniona.** Wskazane przez Rzecznika zagadnienia nie odnoszą się bezpośrednio do procedowanych przepisów zawartych w przedmiotowym projekcie ustawy w zakresie zmian dotyczących ustawy – Prawo probiercze. Przedstawiciele administracji probierczej są w stałym kontakcie z przedstawicielami branży złotniczo-jubilerskiej, a ponadto GUM w porozumieniu z okręgowymi urzędami probierczymi podjął już działania mające na celu usunięcie lub minimalizację wskazanych przez Rzecznika barier. Są to m.in.: - zmiana regulaminów organizacyjnych okręgowych urzędów probierczych - przegląd procedur; - przegląd struktury zatrudnienia.

			metody probiercze, mogące powodować uszczerbek lub szkodę na wyrobach. Wskazane przeszkody skutkują długim czasem rozpatrywania wniosków przedsiębiorców, negatywnie wpływają na poziom bezpieczeństwa (w przypadku konieczności przewozu wartościowych towarów lub surowców), zwiększają koszty działalności oraz wzbudzają niepewność i trudności w planowaniu procesów projektowych, produkcyjnych oraz logistycznych. Analiza podnoszonych problemów wskazuje, iż w pierwszej kolejności konieczne jest zwiększenie możliwości działania organów probierczych m.in. przez zwiększenie zatrudnienia specjalistów wykonujących bezpośrednie czynności probiercze w okręgowych urzędach probierczych i ich wydziałach zamiejscowych oraz usprawnienie wewnętrznych zasad i procedur związanych z działalnością administracji probierczej. Konieczna jest również zmiana regulacji dotyczących funkcjonowania tych organów, aby umożliwić stosowanie nowoczesnych technik pomiarowych, wykonywanie niektórych czynności również poza siedzibą organu oraz w konsekwencji ustalanie dokładnych terminów realizacji zleceń probierczych.	Należy jednak zaznaczyć, że obecnie obowiązujące i wskazane w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie metali szlachetnych (Dz. U. poz. 681) metody badawcze oraz procedury są uznawane w większości krajów posiadających obligatoryjny system probierczy i są one dostosowane do zasad działania branży jubilersko – złotniczej.
5	**Związek Przedsiębiorców i Pracodawców**	art. 5 ust. 3 pkt 3 nowelizowanej ustawy	Projektowane przepisy (art. 5 ust. 3 pkt 3 nowelizowanej ustawy) wprowadzające obowiązek umieszczania w ofercie sprzedaży przez Internet graficznego wizerunku cechy probierczej umieszczonej na wyrobie, nie wskazują precyzyjnie w jaki sposób taki graficzny wizerunek cechy probierczej powinien być umieszczony w ofercie zamieszczonej na platformie internetowej. Wskazanie konkretnej lub zastrzeżenie dowolnej formy umieszczenia ww. graficznego wizerunku cechy probierczej w ofercie w sklepie internetowym, pozwoliłoby zobowiązanym przedsiębiorcom na realizację obowiązku w sposób spójny i niewprowadzający w błąd konsumenta. W ocenie ZPP tekstowa forma graficzna wydaje się być bardziej czytelna dla konsumentów podczas zakupów online na prawidłową realizację nałożonych obowiązków. Forma zdjęciowa może wiązać się z wysokimi kosztami, które będą musiały ponieść MŚP (wyspecjalizowany sprzęt fotograficzny), jak również może okazać się, że jakość zdjęć wizerunku cechy probierczej na wyrobie, będzie różnić się dla tego samego wyrobu sprzedawanego przez różnych przedsiębiorców, co może doprowadzić do braku porównywalności produktu przez konsumenta, a tym samym może generować ryzyko wprowadzania go w błąd. Dodatkowo różnorodna jakość zdjęć tych samych wyrobów może także prowadzić do częstszych sytuacji związanych z podrabianiem produktów. W związku z powyższym ZPP proponuje nową treść pkt 3, w brzmieniu: *„3) graficznego wizerunku cechy probierczej umieszczonej na wyrobie w dowolnej formie widocznej i zrozumiałej dla klientów.”* lub dodanie ust. 4 w brzmieniu: *„4. Minister Rozwoju i Technologii określna w drodze rozporządzenia sposób umieszczenia w ofercie graficznego wizerunku cechy probierczej umieszczonej na wyrobie, o którym mowa w ust. 3.”*	**Uwaga nieuwzględniona.** Obowiązki informacyjne przedsiębiorców wprowadzających do obrotu wyroby z metali szlachetnych za pośrednictwem Internetu powinny być tożsame z obowiązkami ciążącymi na podmiotach prowadzących sprzedaż stacjonarną, np. w sklepach i zakładach jubilerskich. Przedsiębiorca oferujący wyroby z metali szlachetnych w sprzedaży internetowej powinien na stronie internetowej, za pośrednictwem której jest prowadzona sprzedaż, zamieścić graficzne wizerunki cech probierczych umieszczanych na oferowanych do sprzedaży wyrobach. Wystarczające jest umieszczenie graficznych wzorów cech probierczych publikowanych i rozpowszechnianych przez okręgowe urzędy probiercze, w tym w formie tabeli, która odwzorowuje sposób przedstawienia cech zawarty w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie wyrobów z metali szlachetnych (Dz. U. poz. 681). Graficzna prezentacja (rysunkowa) cech probierczych pozwala klientowi na ich jednoznaczną identyfikację i rozpoznanie. Przepis, który brzmi następująco: *„Podmiot dokonujący sprzedaży wyrobów... jest obowiązany do umieszczenia w swojej ofercie ... graficznego wizerunku cechy probierczej umieszczonej na wyrobie"* nie nakazuje umieszczenia na stronie internetowej zdjęcia z wyrobu z wizerunkiem cechy. Spełnienie powyższego obowiązku informacyjnego umożliwia klientowi zapoznanie się z cechami probierczymi jeszcze przed dokonaniem zakupu, co ma istotne znaczenie z punktu widzenia przejrzystości transakcji, zwiększenia zaufania konsumentów oraz realizacji zasady ochrony interesów kupującego. W związku z powyższym, w ocenie MRiT, projektowane przepisy nie wymagają zmian w przedmiotowym zakresie.

6	**ORLEN Spółka Akcyjna**	Asysta	W celu dostosowania przepisów do specyfiki zbiorników pomiarowych do cieczy posadowionych na stałe, proponuje się nowelizację ustawy z dnia 11 maja 2001 r. — Prawo o miarach poprzez wprowadzenie instytucji tzw. „asysty". Polegałaby ona na umożliwieniu organom administracji miar, na wniosek uprawnionego podmiotu, przeprowadzenia sprawdzenia przyrządu pomiarowego po wykonaniu niezbędnych czynności serwisowo-technicznych, w sytuacji, gdy usunięto cechy zabezpieczające. W ramach „asysty" organ potwierdzałby, że przyrząd nadal spełnia wymagania metrologiczne i może być użytkowany do końca okresu ważności legalizacji (np. 11 lat), bez konieczności przeprowadzania legalizacji ponownej. Rozwiązanie to powinno być ograniczone do zbiorników pomiarowych do cieczy posadowionych na stałe, które są częścią infrastruktury przemysłowej, i nie powinno naruszać zasad bezpieczeństwa ani wiarygodności pomiarów.	**Uwaga nieuwzględniona.** Odnosząc się do uwag zgłoszonych przez ORLEN Spółka Akcyjna i POPiHN, należy zauważyć, iż zgodnie z projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach (w brzmieniu z 5 czerwca 2025 r.), a także biorąc pod uwagę pkt I uzasadnienia (Potrzeba i cel wydania aktu), proponowana asysta metrologiczna nie jest przedmiotem projektu ww. ustawy i wykracza poza zakres nowelizacji ww. przepisów. Ponadto uwzględnienie przedmiotowych propozycji mogłoby, z uwagi na istotny i znaczny zakres zmian, spowodować ewentualną konieczność przedstawienia projektu ponownie do uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych. W zakresie propozycji objęcia asystą metrologiczną innych przyrządów pomiarowych, w tym odmierzaczy paliw, propozycja taka wymaga szczegółowej i wnikliwej analizy. W przypadku odmierzaczy paliw należałoby przeprowadzić także analizę pod względem innych rozwiązań niż asysta metrologiczna, np. czy muszą być zakładane cechy urzędowe w miejscach wskazanych jako problematyczne - np. awaria pompy i jej wymiana. Wydaje się, że w przypadku odmierzaczy, ze względu na krótkie okresy legalizacji oraz nieporównywalnie mniejsze problemy (w tym koszty) niż w stosunku do zbiorników pomiarowych, taka propozycja powinna być poprzedzona odrębną analizą. W przypadku objęcia prawną kontrolą metrologiczną systemów do dynamicznego pomiaru parametrów pojazdu w ruchu drogowym (HS WIM), proponuje się rozważenie objęcia asystą metrologiczną również tych systemów podczas prowadzenia prac serwisowych. Dotyczyłoby to prac serwisowych związanych z wymianą uszkodzonych licznych zewnętrznych przyrządów pomiarowych, takich jak kamery, czujniki pogodowe, czujniki temperatury, urządzenia radarowe lub lidary do pomiaru gabarytów pojazdów. Pozwoliłoby to na podejmowanie decyzji o prawidłowości wymiany tych urządzeń zewnętrznych na zgodność z dokumentacją systemu bez legalizacji, która jest bardzo kosztowna. Bez asysty, wymiana zewnętrznych przyrządów pomiarowych może rodzić wątpliwości dotyczące ważności aktualnej legalizacji, szczególnie w sprawach sądowych dotyczących prawidłowości nałożonych kar administracyjnych przez organ nadzorujący system. Uwzględniając powyższe spostrzeżenia, w ocenie MRiT, wprowadzenie instytucji asysty metrologicznej do przedmiotowego projektu wydaje się być przedwczesne.
7	**Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPiHN)**	Asysta	Postulat wprowadzenia instytucji asysty metrologicznej. Wprowadzenie przepisów umożliwiających zastosowanie uproszczonej procedury, która na wniosek użytkownika pozwala ocenić, czy przyrząd po serwisie nadal spełnia wymagania i może być użytkowany bez konieczności legalizacji ponownej. Takie rozwiązanie byłoby zgodne z rekomendacjami Konsultacyjnego Zespołu Metrologicznego i oczekiwaniami branży. Zaproponowana zmiana ma na celu usprawnienie, przyspieszenie oraz znaczne obniżenie kosztów dokonywania prostych czynności serwisowych, które nie mają wpływu na dokonane czynności organów administracji miar w zakresie legalizacji przyrządów pomiarowych. Jest to postulat ograniczający biurokrację i wpisuję się w trwający obecnie proces deregulacyjny. Jego wdrożenie zmniejszy potrzebę czasowego zaangażowania organów administracji miar, które w obecnym stanie prawnym muszą przeprowadzić pełen zakres czynności legalizacyjnych wymaganych prawem, nawet jeśli czynności te nie mają uzasadnienia technicznego.	**Uwaga nieuwzględniona.** Stanowisko jak wyżej.

			Ponadto POPiHN, mając na uwadze, że kierunkowo asysta metrologiczna powinna mieć zastosowanie również do innych kategorii przyrządów pomiarowych, opowiada się za wprowadzeniem do ustawy Prawo o miarach ogólnych zasad prowadzenia czynności w asyście metrologicznej wspólnych dla przyrządów pomiarowych. Zasadne wydaje się wskazanie potrzeby wyposażenia właściwego ministra w delegację do wydawania rozporządzenia określającego katalog przyrządów pomiarowych, które mogą podlegać przepisom o asyście metrologicznej w sposób umożliwiający rozszerzenie jej działania bez konieczności każdorazowej zmiany ustawy Prawo o miarach. Dołączono propozycje treści przepisów w odniesieniu do zbiorników pomiarowych	
8	**Międzynarodowe Stowarzyszenie Bursztynników**	art. 5 ust. 3 nowelizowanej ustawy	1. Projektowane przepisy (art. 5 ust. 3 nowelizowanej ustawy) wprowadzające obowiązek umieszczania w ofercie sprzedaży online graficznego wizerunku cechy probierczej umieszczonej na wyrobie mogą być nadmiernym obciążeniem dla małych podmiotów prowadzących sprzedaż internetową. 2. Projektowane przepisy (art. 8 ust. 2 nowelizowanej ustawy) wprowadzające obowiązek oddzielnej ekspozycji wyrobów z metali szlachetnych mogą generować znaczne koszty organizacyjne, zwłaszcza dla firm działających na małej powierzchni (stoiska, galerie handlowe, targi sezonowe) 3. Projektowane przepisy (art. 36-36e nowelizowanej ustawy) wprowadzające nowe opłaty urzędowe za czynności takie jak laserowe znakowanie, wydanie dokumentów w języku angielski, czy rozpakowywanie wyrobów – naliczane za sztukę lub gram – mogą znacząco podnieść koszty operacyjne przedsiębiorców.	**Uwaga nieuwzględniona.** 1. Obowiązki informacyjne przedsiębiorców prowadzących sprzedaż wyrobów z metali szlachetnych za pośrednictwem Internetu powinny być tożsame z obowiązkami ciążącymi na podmiotach prowadzących sprzedaż stacjonarną, m.in. w sklepach i zakładach jubilerskich. Przedsiębiorca oferujący wyroby z metali szlachetnych w sprzedaży internetowej powinien na stronie internetowej, za pośrednictwem której jest prowadzona sprzedaż, zamieścić graficzne wizerunki cech probierczych umieszczanych na oferowanych do sprzedaży wyrobach. Wystarczające jest umieszczenie graficznych wzorów cech probierczych publikowanych i rozpowszechnianych przez okręgowe urzędy probiercze, w tym w formie tabeli, która odwzorowuje sposób przedstawienia cech zawarty w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie wyrobów z metali szlachetnych (Dz. U. poz. 681). Graficzna prezentacja (rysunkowa) cech probierczych pozwala klientowi na ich jednoznaczną identyfikację i rozpoznanie. Przepis, który brzmi następująco: *„Podmiot dokonujący sprzedaży wyrobów… jest obowiązany do umieszczenia w swojej ofercie … graficznego wizerunku cechy probierczej umieszczonej na wyrobie"* nie nakazuje umieszczenia na stronie internetowej zdjęcia z wyrobu z wizerunkiem cechy. Spełnienie powyższego obowiązku informacyjnego umożliwia klientowi zapoznanie się z cechami probierczymi jeszcze przed dokonaniem zakupu, co ma istotne znaczenie z punktu widzenia przejrzystości transakcji, zwiększenia zaufania konsumentów oraz realizacji zasady ochrony interesów kupującego. W związku z powyższym, w ocenie MRiT, projektowany przepis nie wymaga zmian w przedmiotowym zakresie. 2. Konieczność oddzielenia wyrobów z metali szlachetnych od wyrobów z metali nieszlachetnych ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa konsumentów oraz ograniczenie ryzyka pomyłki przy dokonywaniu zakupu, zwłaszcza w sytuacjach, gdy wyroby te mają zbliżony wygląd, np. podobny kolor czy formę. Wystarczające jest, aby wyroby były eksponowane w oddzielnych gablotach. W przypadkach, gdy wspólna ekspozycja jest nieunikniona, wyroby powinny być wyraźnie oznaczone – za pomocą odrębnych opisów jednoznacznie wskazujących, z jakiego metalu zostały wykonane. Takie rozwiązanie wspiera świadome decyzje zakupowe klientów i zapewnia przejrzystość oferty.

				W związku z powyższym, w ocenie MRiT, projektowany przepis nie wymagaj zmian w przedmiotowym zakresie. 3. Proponowane nowe opłaty za czynności probiercze zostały określone w sposób odzwierciedlający zmiany inflacyjne oraz aktualne realia rynkowe. Zmiany te mają na celu lepsze powiązanie wysokości opłat z szacowanymi kosztami wykonywania czynności probierczych. Pomimo planowanego podniesienia stawek, opłaty te pozostaną istotnie niższe niż w krajach sąsiednich oraz innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Proponowane zmiany uwzględniają zmiany inflacyjne, a także urealniają wysokość opłat do aktualnych cen i bardziej niż dotychczas są powiązanie z kosztami wykonywanych czynności probierczych. Po podniesieniu opłat za czynności organów i urzędów administracji probierczej w Polsce opłaty te nadal będą znacznie niższe niż w krajach sąsiednich lub innych krajach członkowskich UE. Aktualnie obowiązujące opłaty zostały ustalone w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 sierpnia 2012 r. w sprawie wysokości opłat za czynności organów administracji probierczej oraz trybu ich pobierania (Dz. U. poz. 998), które nie było nowelizowane i w konsekwencji wysokość opłaty nie była zmieniana od 13 lat.
9	**Związek Polskich Pracodawców Handlu i Usług**	art. 5 ust. 3 nowelizowanej ustawy	1. Projektowany art. 5 ust. 3 nowelizowanej ustawy wprowadzający obowiązek umieszczania w ofercie sprzedaży przez Internet: 1) informacji o rodzaju metalu szlachetnego, z jakiego został wykonany oferowany do sprzedaży wyrób, oraz informacji o próbie i masie tego metalu, 2) deklaracji o spełnieniu przez oferowany do sprzedaży wyrób co najmniej jednego z warunków, o których mowa w art. 4, 3) graficznego wizerunku cechy probierczej umieszczonej na wyrobie; - w praktyce spowoduje trudności techniczne i operacyjne dla dużej liczby przedsiębiorców, w tym konieczność aktualizacji opisów tysięcy produktów oraz wymaga wprowadzenia na strony www., danych dotyczących masy wyrobów, co generuje bardzo wysokie koszty. Obowiązek przedstawienia masy oraz graficznego oznaczenia cechy probierczej przy każdej ofercie stawia ogromne wyzwania techniczne. Jednocześnie z punktu widzenia konsumentów dokładne oznaczenie masy towaru nie jest kluczową informacją. Graficzne wizerunki cech probierczych są ogólnie przedstawiane przez sprzedawców już w obecnym stanie prawnym. Nie ma uzasadnienia, aby konieczna była prezentacja wizerunku cechy w każdej ofercie. ZPPHiU wnosi o usunięcie art. 5 ust.3 lub jego doprecyzowanie w celu uproszczenia obowiązków informacyjnych. 2. Projektowane art. 35 i art. 36 – 36e nowelizowanej ustawy wprowadzające prowadzenie prac badawczych oraz dodatkowo płatne rozpakowywanie i ponowne zapakowywanie biżuterii (każdej sztuki) po cechowaniu, kontrola rynku e-commerce, nie pozwolą utrzymać dotychczasowego tempa obsługi petentów przez urzędy probiercze. W ocenie ZPPHiU rozszerzenie zakresu zadań urzędów probierczych doprowadzi do wydłużenia czasu obsługi i zatorów, paraliżu operacyjnego oraz spadku konkurencyjności krajowych producentów.	**Uwaga nieuwzględniona.** 1.Obowiązki informacyjne przedsiębiorców prowadzących sprzedaż wyrobów z metali szlachetnych za pośrednictwem Internetu powinny być tożsame z obowiązkami ciążącymi na podmiotach prowadzących sprzedaż stacjonarną, m.in. w sklepach i zakładach jubilerskich. Przedsiębiorca oferujący wyroby z metali szlachetnych w sprzedaży internetowej powinien na stronie internetowej, za pośrednictwem której jest prowadzona sprzedaż, zamieścić graficzne wizerunki cech probierczych umieszczanych na oferowanych do sprzedaży wyrobach. Wystarczające jest umieszczenie graficznych wzorów cech probierczych publikowanych i rozpowszechnianych przez okręgowe urzędy probiercze, w tym w formie tabeli, która odwzorowuje sposób przedstawienia cech zawarty w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie wyrobów z metali szlachetnych (Dz. U. poz. 681). Graficzna prezentacja (rysunkowa) cech probierczych pozwala klientowi na ich jednoznaczną identyfikację i rozpoznanie. Przepis, który brzmi następująco*: „Podmiot dokonujący sprzedaży wyrobów… jest obowiązany do umieszczenia w swojej ofercie … graficznego wizerunku cechy probierczej umieszczonej na wyrobie"* nie nakazuje umieszczenia na stronie internetowej zdjęcia z wyrobu z wizerunkiem cechy. Spełnienie powyższego obowiązku informacyjnego umożliwia klientowi zapoznanie się z cechami probierczymi jeszcze przed dokonaniem zakupu, co ma istotne znaczenie z punktu widzenia przejrzystości transakcji, zwiększenia zaufania konsumentów oraz realizacji zasady ochrony interesów kupującego. W związku z powyższym, w ocenie MRiT, projektowane przepisy nie wymagają zmian w przedmiotowym zakresie. 2. Art. 35 odnosi się do możliwości prowadzenia prac badawczych przez okręgowe urzędy probiercze, art. 36 -36e do opłat za czynności probiercze. Obowiązująca ustawa nie zawiera przepisów umożliwiających prowadzenie działań w zakresie działalności badawczej, co ogranicza zdolność urzędów do wdrażania nowych metod badawczych, sposobów

			W związku z powyższym ZPPHiU wnosi o ponowne przeanalizowanie wpływu projektowanych zmian na zdolności operacyjne urzędów probierczych i ograniczenie nowych obowiązków, które nie są możliwe do wdrożenia przy obecnych zasobach kadrowych i organizacyjnych. ZPPHiU podnosi obawy, ze sprzedaż internetowa ze względu na jej rozproszenie będzie bardzo czasochłonna, a dodatkowo ze względu na możliwości techniczne rynku utrudniona 3. Propozycja zmiany art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo probiercze poprzez podniesienie limitów masy wyrobów niepodlegających cechowaniu z 1 g do 3 g dla stopów złota i z 5 g do 10 g dla stopów srebra, ponieważ obecne limity są przestarzałe, a wyroby o niskiej masie mają niewielką wartość rynkową i nie generują wysokiego ryzyka fałszerstwa. W ocenie ZPPHiU zmiana limitów pozwoli na skrócenie czasu obsługi, zwiększenie konkurencyjności, neutralność budżetową oraz pozytywny wpływ środowiskowy. W związku z powyższym ZPPHiU wnosi o uwzględnienie stanowiska przedstawicieli branży jubilerskiej w zakresie podniesienia limitów wyrobów niewymagających cechowania.	oznaczania wyrobów, a także adaptacji procedur wynikających ze zmian norm i technologii oraz wprowadzania nowoczesnej aparatury pomiarowej. Wskazane jest także rozszerzenie zakresu wykorzystania unikatowej, specjalistycznej aparatury będącej w dyspozycji okręgowych urzędów probierczych. W kontekście innowacyjnej i dynamicznie rozwijającej się gospodarki, jest konieczne, aby instytucje państwowe wyposażone w zaawansowany sprzęt badawczy mogły prowadzić działalność w wyspecjalizowanych, często niszowych obszarach. Dlatego też jest niezbędne ponowne wprowadzenie przepisu umożliwiającego urzędom probierczym prowadzenie działalności naukowo-badawczej. Prowadzenie prac badawczych powinno koncentrować się na poszukiwaniu nowych rozwiązań w zakresie metod badania stopów metali szlachetnych oraz opracowywaniu bardziej precyzyjnych sposobów oznaczania wyrobów wykonanych z takich stopów, w celu zdobycia nowej wiedzy i podnoszenia jakości świadczonych usług. Rozpakowywanie i ponowne pakowanie wyrobów dostarczanych do badań stanowi obecnie znaczne obciążenie dla pracowników urzędów probierczych. Czynności te są czasochłonne i pracochłonne, co wpływa na opóźnienia w realizacji podstawowych obowiązków probierczych. W związku z tym, jest zasadne wprowadzenie możliwości pobierania dodatkowej opłaty za tego rodzaju działania. Zakłada się, że obowiązek uiszczenia opłaty za te czynności zmotywuje klientów do lepszego przygotowywania wyrobów z metali szlachetnych do procesu badania i oznaczania. Jednocześnie warto pamiętać, iż, co do zasady, obowiązek rozpakowania i posegregowania ciąży na zgłaszającym wyrób do badania i oznaczenia cechą probierczą. Tak więc, zgłaszający nie muszą składać wniosków o wykonanie tych czynności przez urząd probierczy i mogą te czynności wykonać samodzielnie. W kontekście rozwoju handlu elektronicznego, organy administracji probierczej sprawujące nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy powinny zwiększyć zakres skutecznego nadzoru o wyroby oferowane do sprzedaży na podstawie umowy zawartej na odległość lub umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa (e-obrót). Z uwagi na ogólnikowe brzmienie dotychczasowych przepisów, kontrola podmiotów prowadzących sprzedaż w formie e-commerce była utrudniona i mało skuteczna. Nowelizacja wprowadza konkretne obowiązki informacyjne, które będą możliwe do egzekwowania, a ich naruszenie będzie podlegało odpowiedzialności sankcyjnej. 3. Podniesienie limitów masy wyrobów z metali szlachetnych zwolnionych z obowiązku badania i oznaczania cechami probierczymi mogłoby prowadzić do istotnego osłabienia mechanizmów ochrony konsumenta, zwiększenia ryzyka nieuczciwych praktyk handlowych oraz podważenia zaufania do polskiego systemu probierczego. Zarówno z punktu widzenia interesu konsumentów, jak i uczciwych przedsiębiorców, kluczowe jest utrzymanie obowiązujących standardów jakości oraz transparentności obrotu wyrobami z metali szlachetnych. Zwiększenie limitów masy wyrobów wyłączonych spod obowiązku badania i oznaczania oznacza, że szerszy asortyment wyrobów mógłby być wprowadzany do obrotu bez uprzedniego, niezależnego potwierdzenia zawartości metalu szlachetnego przez wyspecjalizowane organy administracji probierczej. Taki stan rzeczy zwiększa ryzyko wprowadzenia na rynek wyrobów niezgodnych z deklarowaną próbą, co bezpośrednio

				naraża konsumentów na zakup towarów o zaniżonej jakości, a także może skutkować nieuczciwą konkurencją wobec rzetelnych przedsiębiorców. Wyroby zwolnione z obowiązku cechowania są trudniejsze do identyfikacji i weryfikacji pod względem składu, co ogranicza skuteczność działań kontrolnych ze strony organów nadzoru. Obecnie obowiązujący system cechowania stanowi dla konsumenta państwową gwarancję autentyczności i jakości wyrobów. Cecha probiercza ma szczególne znaczenie w obrocie internetowym, w którym konsument nie ma możliwości fizycznego zbadania produktu przed jego zakupem. W takich przypadkach, cecha probiercza pełni istotną funkcję informacyjną i ochronną. Zniesienie lub osłabienie obowiązku cechowania dla większej liczby wyrobów może prowadzić do wzrostu przypadków sprzedaży podróbek, wyrobów niskiej jakości oraz obniżenia poziomu ochrony prawnej nabywców. Ponadto w większości krajów UE o obligatoryjnym systemie probierczym limit masy dla złota nie jest wyższy niż 1 gram. Podwyższenie progów dla srebra i złota spowodowałoby brak nadzoru i kontroli nad jakością wprowadzanych do obrotu wartościowych przedmiotów z metali szlachetnych ze stratą dla klienta i zmniejszeniem dochodów dla budżetu państwa. Znaczna część wyrobów ze złota zgłaszanych do badania i cechowania w urzędach probierczych jest w zakresie poniżej 3 gram dla wyrobów złotych i 10 g dla wyrobów srebrnych, co oznacza wyłączenie dużej części wyrobów spod nadzoru organów Państwa. W związku z powyższym, w ocenie MRiT, projektowane przepisy nie wymagają zmian w przedmiotowym zakresie.
10	**Stowarzyszenie Rzeczoznawców Jubilerskich**	art. 5 ust. 3 pkt 3 nowelizowanej ustawy	Propozycja zmiany brzmienia art. 5 ust. 3 pkt 3 nowelizowanej ustawy na: *„3. Podmiot dokonujący sprzedaży wyrobów z metali szlachetnych, o których mowa w ust. 3, jest obowiązany do umieszczenia w ofercie graficznego wizerunku cech probierczej umieszczonej na wyrobie, z wyjątkiem wyrobów wymienionych w art.6 ust.1 pkt1-8.”,* Ponieważ wyroby wskazane w art. 6 ust. 1 pkt 1-8 nie podlegają obowiązkowi cechowania cechami urzędowymi. Tym samym, wymagania umieszczania w ofercie ich wizerunku cechy probierczej byłoby niewykonalne.	**Uwaga nieuwzględniona.** Nie zachodzi potrzeba dokonywania zmiany brzmienia art. 5 ust. 3 pkt 3 nowelizowanej ustawy – Prawo probiercze. Projektowany przepis nie nakłada obowiązku umieszczania w swojej ofercie graficznego wizerunku cechy probierczej na wyrobach wymienionych w art. 6 ust. 1 ustawy - Prawo probiercze, które są zwolnione z obowiązku badania i oznaczania cechami probierczymi. Ponadto warto zauważyć, iż brak obowiązku umieszczania w swojej ofercie graficznego wizerunku cechy probierczej dotyczy również sytuacji wydania świadectwa badania w przypadkach określonych w art. 10 ust. 1 pkt 1 i 2, co pomija uwaga Stowarzyszenia. Aktualna redakcja przepisu stanowi rezultat szeroko zakrojonych i wieloetapowych konsultacji. Brzmienie artykułu zostało zaakceptowane przez Komisję prawniczą powołaną przez Prezesa Rządowego Centrum Legislacji, co potwierdza jego zgodność z zasadami techniki prawodawczej oraz systematyką obowiązujących przepisów. Przedmiotowy przepis dotyczy wyrobów wykonanych ze stopów metali szlachetnych, które podlegają obowiązkowi badania i oznaczania cechami probierczymi (nowo wytworzone wyroby o masie większej niż 2 g w przypadku stopów ze złota oraz 5 g. w przypadku wyrobów ze stopów srebra).

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W I G O S P O D A R K I [1)]

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie wyrobów z metali szlachetnych[2)]

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. 2023 r. poz. 536 oraz z …) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie wyrobów z metali szlachetnych (Dz. U. poz. 681) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. Upoważnienie przedstawiciela do zgłoszenia wyrobu do badania i oznaczania powinno zawierać firmę i adres przedsiębiorcy oraz jego podpis albo podpis osoby upoważnionej, a także imię i nazwisko oraz numer dokumentu stwierdzającego tożsamość upoważnionego.

5. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 4, może zostać wydane jednorazowo, na czas określony albo na czas nieokreślony.

6. Podmiot zgłaszający może dokonać zgłoszenia wyrobu do badania i oznaczania w formie przesyłki kurierskiej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, do przesyłki dołączany jest list przewozowy oraz zgłoszenie, o którym mowa w § 3 ust. 4.”;

2) w § 3 w ust. 4 w pkt 2:

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) imię i nazwisko,”,

---

1) Minister Finansów i Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów i Gospodarki (Dz. U. poz. 997).

2) Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu … pod numerem …, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

b) w lit. b po wyrazach „numer paszportu” dodaje się wyrazy „albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość”;

3) w § 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Upoważniony pracownik urzędu probierczego wydaje podmiotowi zgłaszającemu pisemne potwierdzenie uiszczenia opłaty za czynności organu administracji probierczej, które stanowi jednocześnie potwierdzenie przyjęcia wyrobu.”,

b) w ust. 2 po wyrazie „upoważnienia” dodaje się wyrazy „oraz wskazanego w nim dokumentu stwierdzającego tożsamość”;

4) w § 6:

a) w ust. 1:

− w pkt 1 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) metodę optycznej spektrometrii emisyjnej ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-OES) − w przypadku stopów platyny i palladu;”,

− w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) metodę spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy przeprowadzaniu badania wyrobów pomocniczo może być stosowany pomiar gęstości stopu oraz pomiar przewodności elektrycznej.”;

5) w § 7 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Do badania pojedynczych wyrobów stosuje się metodę przybliżoną na kamieniu probierczym lub metodę spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej.

3. Jeżeli określenie próby pojedynczego wyrobu przy zastosowaniu metody przybliżonej na kamieniu probierczym lub metody spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej nie jest możliwe, do badania tego wyrobu, za zgodą podmiotu zgłaszającego, stosuje się jedną z metod analitycznych.”;

6) w § 15 w ust. 2 w pkt 2:

a) wyraz „cechowania” zastępuje się wyrazami „oznaczania wyrobów cechami probierczymi”,

b) wyraz „cechowanych” zastępuje się wyrazem „oznaczanych”;

7) w § 16 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku wyrobu, o którym mowa w art. 11 pkt 1 lit. d ustawy, znak „MET” umieszcza się obok cechy probierczej, którą oznaczono wyrób.”;

8) w załączniku nr 1:
   a) w ust. 1–4 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „cechowania” zastępuje się wyrazami „oznaczania cechami probierczymi”,
   b) w ust. 5 wyraz „ocechowanych” zastępuje się wyrazami „oznaczonych polskimi cechami probierczymi”,
   c) w ust. 9 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „postacie” zastępuje się wyrazem „wizerunki”;
9) załącznik nr 4 do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. 1. Świadectwa badania wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność.

2. W sprawach dotyczących przeprowadzania badań i oznaczania wyrobów z metali szlachetnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem … .

MINISTER FINANSÓW I GOSPODARKI

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania aktu

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie wyrobów z metali szlachetnych (Dz. U. poz. 681), zwane dalej „rozporządzeniem", zostało wydane na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 17 ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 2023 r. poz. 536 oraz z …), zwanej dalej „ustawą – Prawo probiercze".

Rozporządzenie określa:

1) szczegółowe wymagania dla wyrobów z metali szlachetnych zgłaszanych do badania i oznaczania cechami probierczymi, tryb zgłaszania wyrobów z metali szlachetnych do badania i oznaczania cechami probierczymi oraz metody badania tych wyrobów;
2) opisy i graficzne wizerunki cech probierczych odpowiadające poszczególnym rodzajom cech oraz znaku „MET" i kasownika;
3) wzory świadectw badania;
4) sposoby oznaczania wyrobów z metali szlachetnych cechą probierczą i znakiem „MET" oraz sposoby usuwania albo kasowania cech probierczych lub oznaczeń liczbowych.

Celem zmiany rozporządzenia jest dostosowanie go do przepisów nowelizowanej ustawy – Prawo probiercze oraz usprawnienie trybu zgłaszania wyrobów z metali szlachetnych, zwanych dalej też „wyrobami", do badania i oznaczania cechami probierczymi, w tym odbioru tych wyrobów, a także ich badania. Należy wyjaśnić, że prace nad ww. nowelizacją ustawy – Prawo probiercze są procedowane w ramach projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach (UD202).

Z uwagi na zmiany, jakie nastąpiły w związku z rozwojem technicznym w probiernictwie i potrzebami klientów urzędów probierczych konieczne jest dokonanie zmian w rozporządzeniu, prowadzących do:

1) podniesienia rangi metody spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej, co umożliwi urzędom probierczym zmniejszenie liczby wykonywanych badań analitycznych i wydawanie decyzji o próbach wyrobów z metali szlachetnych na podstawie metody nieniszczącej. Należy wyjaśnić, że dotychczas metoda spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej miała charakter pomocniczy;
2) wprowadzenia nowej, nieujmowanej dotychczas w przepisach rozporządzenia, pomocniczej metody badawczej przewodności elektrycznej, co będzie stanowić dodatkowe ułatwienie w pracy badawczej urzędów probierczych przez uzupełnienie badań metodami nieniszczącymi;

3) dostosowania regulacji w zakresie umiejscowienia znaku „MET” zgodnie z przepisami zmienianej ustawy – Prawo probiercze oraz do wymagań Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 15 listopada 1972 r., zwanej dalej „Konwencją wiedeńską”, której Polska jest stroną, co usprawni oznaczanie wyrobów zawierających elementy dekoracyjne z metali nieszlachetnych. Należy wyjaśnić, że dotychczas na ogół gdy wyrób zawierał części z metali nieszlachetnych, wydawane było świadectwo badania. Rozwiązanie to było jednak krytykowane przez zgłaszających. Proponowana zmiana stanowi zatem także realizację postulatów artystów złotników w tym zakresie;
4) poprawienia czytelności informacji zawartych w świadectwie badania przez przeniesienie informacji o rodzaju metalu do rubryki: „wyniki badań”. Należy wyjaśnić, że zasadność takiej zmiany zgłaszali klienci urzędów probierczych;
5) doprecyzowania przepisów dotyczących upoważnień przedstawicieli do zgłoszenia wyrobu do badania i oznaczania cechami probierczymi, tj. wskazania dokumentów, którymi powinny posługiwać się osoby upoważnione w celu skutecznego zgłoszenia wyrobu do badania i oznaczania cechami probierczymi w imieniu mocodawcy;
6) usprawnienia trybu zgłaszania wyrobu do badania i oznaczania cechami probierczymi przez wprowadzenie możliwości dokonywania zgłoszeń w formie przesyłek kurierskich. Proponowane zmiany sankcjonują istniejącą praktykę w powyższym zakresie.

Wprowadzenie w życie powyższych założeń ułatwi urzędom probierczym realizację ich ustawowych zadań zgodnie z potrzebami, jakie pojawiają się na rynku przetwórstwa i obrotu wyrobami z metali szlachetnych.

Nie ma możliwości zastosowania rozwiązań pozalegislacyjnych, zatem niezbędne jest podjęcie działań legislacyjnych zmierzających do zmiany rozporządzenia.

2. Różnice między dotychczasowym, a projektowanym stanem prawnym

W celu zrealizowania powyższych założeń projekt rozporządzenia przewiduje, co następuje:

1) dodanie w § 2 rozporządzenia przepisów dotyczących procedury zgłoszenia wyrobu do badania i oznaczenia cechami probierczymi, tj. przepisów określających wymagania odnoszące się do upoważnień przedstawiciela przedsiębiorcy do zgłaszania wyrobu do badania i oznaczania cechami probierczymi oraz okresów, na jakie mogą być wydane te upoważnienia, przepisów umożliwiających dokonywanie zgłoszenia wyrobu do badania i oznaczania cechami probierczymi w formie przesyłki kurierskiej oraz określających wymagania dotyczące dokumentacji załączanej do przesyłki kurierskiej;

2) dostosowanie przepisów rozporządzenia do nowelizowanej ustawy – Prawo probiercze w zakresie umiejscowienia znaku „MET” w przypadku wyrobu wykonanego z metalu szlachetnego zawierającego elementy dekoracyjne z metali nieszlachetnych, jeżeli użyte do dekoracji metale różnią się barwą od barwy metali szlachetnych, z których wykonano wyrób – w takim przypadku znak „MET” będzie umieszczany obok cechy probierczej, którą oznaczono wyrób;
3) ujednolicenie nazewnictwa stosowanego w rozporządzeniu spójnie z ustawą – Prawo probiercze przez zastąpienie wyrazu „cechowanie” wyrazami „oznaczanie cechami probierczymi” oraz zastąpienie wyrazu „postacie” wyrazem „wizerunki” (zmiany porządkowe w załączniku nr 1 do rozporządzenia);
4) uwzględnienie możliwości przedłożenia innego niż paszport dokumentu stwierdzającego tożsamość w przypadku zgłoszeń dokonywanych przez osoby fizyczne. Należy mieć na uwadze, że dokumentem, który potwierdza tożsamość może być też np. karta stałego pobytu (w przypadku cudzoziemców);
5) zmianę przepisów dotyczących dokumentowania przyjęcia wyrobu do badania i oznaczania cechami probierczymi – dokumentem tym będzie potwierdzenie uiszczenia opłaty za czynności organu administracji probierczej wydawane przez upoważnionego pracownika urzędu probierczego – oraz doprecyzowanie przepisów dotyczących odbioru wyrobu przez osobę upoważnioną przez przedsiębiorcę;
6) uporządkowanie nazewnictwa w odniesieniu do metod badawczych określonych w rozporządzeniu – dotyczy to metody spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej oraz metody optycznej spektrometrii emisyjnej ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-OES);
7) umożliwienie stosowania metody spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej nie w charakterze pomocniczym, ale do określania próby, co jest zasadne z uwagi na postęp techniczny, jaki nastąpił w probiernictwie od czasu wejścia w życie rozporządzenia;
8) nadanie rangi metody pomocniczej wdrażanemu w praktyce w Okręgowym Urzędzie Probierczym w Krakowie pomiarowi przewodności elektrycznej;
9) rozszerzenie zakresu zastosowania nieniszczących metod badawczych do wszystkich zgłaszanych pojedynczo wyrobów – nie tylko do wyrobów używanych, co jest zgodne z praktyką pozostałych krajów członkowskich Unii Europejskiej;
10) nadanie nowego brzmienia załącznikowi nr 4 do rozporządzenia zawierającemu wzór świadectwa badania.

3. Przepisy przejściowe i przepis końcowy oraz odniesienie do prawa UE

W związku ze zmianą wzoru świadectwa badania należało wskazać, że wydane świadectwa badania zachowują ważność. Ponadto, projekt rozporządzenia przewiduje, że w sprawach dotyczących przeprowadzania badań i oznaczania wyrobów z metali szlachetnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem … (zgodnie z § 3 projektowanego rozporządzenia). Termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będzie skorelowany z wejściem w życie ustawy z dnia …. o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach.

Projekt rozporządzenia zawiera korzystne rozwiązania dotyczące trybu zgłoszenia wyrobów do badania i oznaczania cechami probierczymi oraz nieniszczących metod badawczych i nie spowoduje żadnych negatywnych skutków związanych z podejmowaniem, wykonywaniem lub zakończeniem działalności gospodarczej w branży złotniczo-jubilerskiej.

Wprowadzenie proponowanych zmian będzie miało pozytywny wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorców w branży złotniczo- jubilerskiej, z uwagi na to, że służą one ułatwieniu tym przedsiębiorcom realizacji ustawowego obowiązku badania i oznaczania cechami probierczymi wyrobów z metali szlachetnych.

Projekt rozporządzenia nie wpływa na działalność innych mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawiania właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia należy do grupy przepisów technicznych i podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, tj. rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki zmieniające rozporządzenie w sprawie wyrobów z metali szlachetnych **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Rozwoju i Technologii (MRiT) **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Michał Baranowski, Podsekretarz Stanu w MRiT **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Anna Bitner – Naczelnik Wydziału, Departament Obrotu Towarami Wrażliwymi i Bezpieczeństwa Technicznego, Ministerstwo Rozwoju i Technologii, tel. 22 411 93 82, email: anna.bitner@mrit.gov.pl	**Data sporządzenia** 15.10.2026 r. **Źródło:** Upoważnienie ustawowe, art. 17 ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 2023 r. poz. 536 oraz z …) **Nr w wykazie prac legislacyjnych**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie wyrobów z metali szlachetnych (Dz. U. poz. 681), zwane dalej „rozporządzeniem", zostało wydane na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 17 ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 2023 r. poz. 536 oraz z …), zwanej dalej „ustawą – Prawo probiercze". Rozporządzenie określa:

1) szczegółowe wymagania dla wyrobów z metali szlachetnych zgłaszanych do badania i oznaczania cechami probierczymi, tryb zgłaszania oraz metody badania tych wyrobów;

2) opisy i graficzne wizerunki cech probierczych odpowiadające poszczególnym rodzajom cech oraz znaku „MET" i kasownika;

3) wzory świadectw badania;

4) sposoby oznaczania wyrobów z metali szlachetnych cechą probierczą i znakiem „MET" oraz sposoby usuwania albo kasowania cech probierczych lub oznaczeń liczbowych.

W związku z planowaną zmianą ustawy – Prawo probiercze procedowaną w ramach prac nad projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach, wynikającą również z dostosowania przepisów ustawy – Prawo probiercze do Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 15 listopada 1972 r., zwanej dalej „Konwencją wiedeńską", której Polska jest stroną od 2005 r., należy dostosować przepisy aktu wykonawczego do ustawy upoważniającej.

Jednocześnie z uwagi na konieczność usprawnienia trybu zgłaszania wyrobów z metali szlachetnych, zwanych dalej też „wyrobami", do badania i oznaczania cechami probierczymi, w tym odbioru tych wyrobów, zidentyfikowano obszary wymagające zmiany rozporządzenia, w tym m.in. dotyczące dokumentu upoważnienia przedstawiciela podmiotu zgłaszającego będącego przedsiębiorcą oraz dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby upoważnionej, a także dotyczące możliwości zgłaszania wyrobów do badania i oznaczania cechą probierczą w inny sposób niż osobiście. Ponadto z uwagi na zmiany jakie nastąpiły w związku z rozwojem technicznym w probiernictwie niezbędnym jest dostosowanie do tego postępu przepisów dotyczących metod badania służących określeniu zawartości metalu szlachetnego.

W związku z potrzebami zgłaszanymi przez klientów urzędów probierczych dotyczących sposobu prezentacji wyników tych badań zmiany wymaga także wzór świadectwa badania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

Z uwagi na doświadczenia praktyczne Okręgowego Urzędu Probierczego w Warszawie i Okręgowego Urzędu Probierczego w Krakowie związane ze stosowaniem aktualnie obowiązującego rozporządzenia oraz zmiany, jakie nastąpiły w związku z rozwojem technicznym w probiernictwie, a także biorąc pod uwagę postulaty klientów urzędów probierczych, koniecznym jest dokonanie zmian w rozporządzeniu polegających na:

1) zmianie przepisów dotyczących metod badawczych, szczególnie z uwagi na zasadność podniesienia rangi metody spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej, co umożliwi urzędom probierczym zmniejszenie liczby wykonywanych badań analitycznych i wydawanie decyzji o próbach wyrobów z metali szlachetnych na podstawie metody nieniszczącej. Należy wyjaśnić, że dotychczas metoda spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej miała charakter pomocniczy;
2) wprowadzeniu nowej, nieujmowanej dotychczas w przepisach rozporządzenia, pomocniczej metody badawczej przewodności elektrycznej, co będzie stanowić dodatkowe ułatwienie w pracy badawczej urzędów probierczych przez uzupełnienie badań metodami nieniszczącymi;

3) dostosowaniu regulacji w zakresie umiejscowienia znaku „MET” – zgodnie z przepisami zmienianej ustawy – Prawo probiercze oraz do wymagań Konwencji wiedeńskiej, co usprawni oznaczanie wyrobów zawierających elementy dekoracyjne z metali nieszlachetnych;
4) zmianie wzoru świadectwa badania polegającej na przeniesieniu informacji o rodzaju metalu do rubryki: „wyniki badań”, co służyć będzie lepszej czytelności świadectwa badania zgodnie z postulatami klientów urzędów probierczych;
5) doprecyzowaniu przepisów dotyczących upoważnień przedstawicieli do zgłoszenia wyrobu do badania i oznaczania cechami probierczymi przez wskazanie dokumentów, którymi powinny posługiwać się osoby upoważnione przez przedsiębiorców do zgłoszenia wyrobu do badania i oznaczania cechami probierczymi, co usprawni tryb dokonywania tych zgłoszeń;
6) wprowadzeniu możliwości dokonywania zgłoszeń w formie przesyłek kurierskich, co usprawni tryb dokonywania tych zgłoszeń. Należy też wyjaśnić, że proponowane zmiany w tym zakresie sankcjonują istniejącą praktykę.

Wprowadzenie w życie powyższych założeń ułatwi urzędom probierczym realizację ich ustawowych zadań zgodnie z potrzebami, jakie pojawiają się na rynku przetwórstwa i obrotu wyrobami z metali szlachetnych.

Należy wskazać, że nie ma możliwości zastosowania rozwiązań pozalegislacyjnych, zatem niezbędne jest podjęcie działań legislacyjnych zmierzających do zmiany rozporządzenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proponowana zmiana rozporządzenia zmierza w kierunku harmonizacji krajowych procedur z procedurami stosowanymi w innych krajach. Dotyczy to w szczególności:
– dopuszczenia metody spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej do określania zawartości metali szlachetnych (dotychczas funkcjonowała jako metoda pomocnicza),
– uregulowania trybu zgłaszania wyrobów z metali szlachetnych do badania i oznaczania cechami probierczymi w formie przesyłek kurierskich,
– umożliwienia umieszczenia znaku „MET” obok cechy probierczej, dostosowując to rozwiązanie do rozwiązań przewidzianych w Konwencji wiedeńskiej w krajach będących stronami tej konwencji oraz w państwach członkowskich Unii Europejskiej (UE).
Probiernictwo nie jest objęte prawem UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Producenci wyrobów z metali szlachetnych (zakłady i pracownie jubilerskie) – zgłaszający wyroby do badania i oznaczania cechami probierczymi	15 892 podmiotów gospodarczych 17 716 znaków imiennych wpisanych do rejestru znaków imiennych	Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej (CEIDG) Rejestr znaków imiennych OUP w Warszawie oraz OUP w Krakowie (dane własne)	1) Określenie trybu zgłaszania wyrobów do badania i oznaczania cechami probierczymi, w tym ich odbioru, przez: a) wskazanie treści upoważnienia przedstawiciela przedsiębiorcy do zgłaszania wyrobów z metali szlachetnych do badania i oznaczania cechami probierczymi, b) określenie dokumentów, które należy okazać podczas zgłaszania wyrobów do badania i oznaczania cechami probierczymi i odbioru wyrobów, c) określenie dopuszczalnych form dokonywania zgłoszenia wyrobów do badania i oznaczania cechami probierczymi – przesyłek kurierskich; 2) ustalenie nowych metod badania wyrobów oraz zmiana sposobu oznaczania znakiem „MET” w przypadku wyrobów wykonanych z metali szlachetnych, zawierających elementy dekoracyjne z metali nieszlachetnych, jeżeli użyte do dekoracji metale różnią się barwą od barwy metali szlachetnych, z których wykonano wyrób; 3) wprowadzenie zmian „porządkujących” we wzorze świadectwa badania polegających na przeniesieniu informacji o rodzaju metalu do rubryki: „wyniki badań” – zgodnie z postulatami klientów urzędów probierczych.

Podmioty prowadzące obrót handlowy wyrobami z metali szlachetnych (sklepy jubilerskie, podmioty sprowadzające wyroby z metali szlachetnych z zagranicy)	59 591 podmiotów gospodarczych	Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej (CEIDG)	Podobnie jak w przypadku producentów wyrobów z metali szlachetnych, podmioty prowadzące obrót handlowy tymi wyrobami również dokonują zgłoszeń wyrobów do badania i oznaczania cechami probierczymi, np. wyrobów pochodzących z innych krajów UE lub importowanych albo wyrobów używanych wprowadzanych do sprzedaży. Z tych przyczyn oddziaływanie na tę grupę podmiotów jest analogiczne jak w przypadku producentów wyrobów z metali szlachetnych.
Zgłaszający wyroby do badania i oznaczania cechami probierczymi – osoby fizyczne	Nieograniczona liczba		Dla osób fizycznych zgłaszających wyroby z metali szlachetnych do badania i oznaczania cechami probierczymi oddziaływanie jest analogiczne jak w przypadku producentów oraz podmiotów prowadzących obrót wyrobami z metali szlachetnych.
Konsumenci – nabywcy wyrobów z metali szlachetnych	Nieograniczona liczba		Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia zmieniają procedury dotyczące zgłaszania wyrobów z metali szlachetnych do badania i oznaczania cechami probierczymi przed wprowadzeniem ich do obrotu. Określając metody badania i sposoby oznaczania wyrobów z metali szlachetnych zapewnia się bezpieczeństwo obrotu tymi wyrobami. Produkt trafiający do sprzedaży poddany tym procedurom jest produktem spełniającym wymagania prawne. Dzięki rozwiązaniom przyjętym w rozporządzeniu konsument uzyskuje wiedzę o rodzajach cech probierczych, zna ich graficzne wizerunki i łatwiej mu podejmować decyzje o zakupie wyrobu.
Pracownicy zatrudnieni w Okręgowych Urzędach Probierczych w Warszawie i Krakowie oraz Wydziałach Zamiejscowych w: Bydgoszczy, Białymstoku, Gdańsku i Łodzi oraz Chorzowie, Częstochowie, Poznaniu i Wrocławiu	150 pracowników Okręgowych Urzędów Probierczych	dane własne urzędów	Pracownicy urzędów probierczych wykonujący zadania w imieniu organów administracji probierczej wykonują czynności związane z przyjęciem wyrobów z metali szlachetnych do badania i oznaczania cechami probierczymi, badaniem, oznaczeniem i wydaniem tych wyrobów. Rozporządzenie stanowi dla tych pracowników opis procedur, jakie należy stosować podczas realizacji tych zadań.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, jak również w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rozwoju i Technologii.

Jednocześnie projekt zostanie przekazany do konsultacji, z 30-dniowym terminem do wydania opinii, do następujących organizacji reprezentatywnych związków zawodowych, zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440, z późn. zm.):

1) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
2) Forum Związków Zawodowych,
3) NSZZ Solidarność.

W ramach konsultacji projekt zostanie również przekazany do następujących organizacji reprezentujących pracodawców, zgodnie z art. 16 ustawy o organizacjach pracodawców oraz organizacji branżowych (branża jubilerska):

1) Konfederacja Lewiatan,
2) Pracodawcy RP,
3) Związek Rzemiosła Polskiego,

4) Związek Pracodawców Business Centre Club,
5) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
– Stowarzyszenie Twórców Form Złotniczych,
– Ogólnopolska Komisja Branżowa Złotniczo-Jubilerska ZRP,
– Stowarzyszenie Rzeczoznawców Jubilerskich,
– Międzynarodowe Stowarzyszenie Bursztynników,
– Krajowa Izba Gospodarcza Bursztynu,
– Polskie Towarzystwo Galwanotechniczne,
– Polskie Towarzystwo Gemmologiczne,
– Fundacja dla Rozwoju Polskiej Branży Złotniczo-Jubilerskiej.

Ponadto projekt zostanie przekazany do wiodących na rynku producentów i importerów wyrobów z metali szlachetnych.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji i opiniowania zostaną zawarte w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0

	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Duże przedsiębiorstwa, które zgłaszają wyroby z metali szlachetnych do badania i oznaczania cechami probierczymi w urzędach probierczych, skorzystają z nowych rozwiązań w zakresie metod nieniszczących, w związku z podniesieniem rangi metody spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej, która dotychczas była stosowana pomocniczo, a obecnie otrzymuje rangę metody badawczej, oraz w związku z wprowadzeniem nowej metody pomocniczej – pomiaru przewodności elektrycznej. Ze względu na fakt, iż w projekcie rozporządzenia uwzględniono rozwiązania przyjęte w Konwencji wiedeńskiej oraz w innych krajach UE (opisane w pkt 3 OSR), ułatwią one przedsiębiorcom obrót wyrobami z metali szlachetnych na obszarze państw sygnatariuszy Konwencji wiedeńskiej oraz na terytorium UE.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	W sektorze mikro-, małych i średnich przedsiębiorców zgłaszający wyroby z metali szlachetnych do badania i oznaczania cechami probierczymi w urzędach probierczych skorzystają z nowych rozwiązań w zakresie metod nieniszczących, w związku z podniesieniem rangi metody spektrometrii fluorescencji rentgenowskiej, która dotychczas była stosowana pomocniczo, a obecnie otrzymuje rangę metody badawczej, oraz w związku z wprowadzeniem nowej metody pomocniczej – pomiaru przewodności elektrycznej. Ze względu na fakt, iż w projekcie rozporządzenia uwzględniono rozwiązania przyjęte w Konwencji wiedeńskiej oraz w innych krajach UE (opisane w pkt 3 OSR), ułatwią one przedsiębiorcom obrót wyrobami z metali szlachetnych na obszarze państw sygnatariuszy Konwencji wiedeńskiej oraz na terytorium UE.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak.						
	osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Brak.						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie powinno mieć pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, z uwagi na cele, które mają być osiągnięte przez projektowane zmiany, tj. m.in. usprawnienie procedur dotyczących zgłaszania wyrobów do badania i oznaczania cechami probierczymi oraz podniesienie rangi nieniszczących metod badania wyrobów przed wprowadzeniem ich do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: …	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: …
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	− tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz: Przewidziana w projekcie rozporządzenia możliwość dokonania zgłoszenia wyrobów z metali szlachetnych do badania i oznaczania cechami probierczymi w formie przesyłki kurierskiej służy usprawnieniu procesu dokonywania zgłoszeń wyrobów do badania i oznaczania cechami probierczymi i skróceniu czasu na załatwienie sprawy.

Należy jednocześnie wyjaśnić, że liczba generowanych i wydawanych dokumentów co do zasady nie ulegnie zmianie. Projekt rozporządzenia przewiduje, że wniosek podmiotu zgłaszającego odbiór wyrobów w formie przesyłki kurierskiej nie będzie już wymagał formy pisemnej.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ inne: …	

Omówienie wpływu	Brak wpływu na inne obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Z uwagi na charakter projektowanego rozporządzenia zmieniającego, jego wykonanie nastąpi z dniem jego wejścia w życie, tj. z dniem … (zgodnie z §3 projektowanego rozporządzenia). Termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będzie skorelowany z dniem wejścia w życie ustawy z dnia …. o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach (art. 6 ww. ustawy określa, że wejdzie ona w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia).

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się przeprowadzenia ewaluacji efektów projektu rozporządzenia z uwagi na przeważający techniczny charakter projektowanych zmian.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E
M I N I S T R A F I N A N S Ó W I G O S P O D A R K I [1)]

z dnia

w sprawie opłat za czynności organów administracji probierczej

Na podstawie art. 36g ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 2023 r. poz. 536 oraz z …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) wysokość stawek za godzinę pracy pracowników administracji probierczej;
2) wysokość opłat, o których mowa w art. 36 pkt 1–6, 8–10 i 12–14 ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 2023 r. poz. 536 oraz z …), zwanej dalej „ustawą”;
3) formę i postać wystawianego potwierdzenia wniesienia opłat, o których mowa w art. 36 ustawy.

§ 2. 1. Za czynności organów administracji probierczej określone w art. 36 pkt 1–6, 8–10 i 12–14 ustawy pobiera się opłaty w wysokości określonej w załączniku do rozporządzenia.

2. Za czynności organów administracji probierczej określone w art. 36 pkt 7 i 11 ustawy pobiera się opłaty ustalone na podstawie stawki za godzinę pracy pracowników administracji probierczej której wysokość wynosi 150 zł. Za każdą niepełną godzinę pracy wysokość stawki ustala się proporcjonalnie.

§ 3. Organ administracji probierczej wystawia w formie pisemnej w postaci papierowej albo postaci elektronicznej potwierdzenie uiszczenia opłaty.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.[2)]

MINISTER FINANSÓW
I GOSPODARKI

---

1) Minister Finansów i Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów i Gospodarki (Dz. U. poz. 997).

2) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 23 sierpnia 2012 r. w sprawie wysokości opłat za czynności organów administracji probierczej oraz trybu ich pobierania (Dz. U. poz. 998), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 5 ustawy z dnia … o zmianie ustawy − Prawo probiercze oraz ustawy − Prawo o miarach (Dz. U. poz. …).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów i Gospodarki
z dnia
(Dz. U. poz.)

WYSOKOŚĆ OPŁAT ZA CZYNNOŚCI ORGANÓW ADMINISTRACJI PROBIERCZEJ OKREŚLONE W ART. 36 PKT 1-6, 8-10 I 12-14 USTAWY Z DNIA 1 KWIETNIA 2011 R. – PRAWO PROBIERCZE

§ 1. Za przeprowadzenie badania nowo wytworzonego wyrobu z metali szlachetnych i wyrobu zawierającego metale szlachetne wraz z umieszczeniem na nim cechy probierczej przy użyciu znacznika probierczego, wydaniem świadectwa badania w języku polskim albo wraz z umieszczeniem na nim znaku „MET", niezależnie od zastosowanej metody badania, pobiera się opłatę za każdy rozpoczęty gram badanego wyrobu:

1) platynowego, palladowego albo złotego w wysokości 1,52 zł;
2) srebrnego w wysokości 0,14 zł.

§ 2. Za przeprowadzenie badania nowo wytworzonego wyrobu z metali szlachetnych, który jest zwolniony z obowiązku badania i oznaczania cechami probierczymi na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy, zgłoszonego przez wytwórcę lub inny podmiot wprowadzający do obrotu, wraz z umieszczeniem na nim cechy probierczej przy użyciu znacznika probierczego, wydaniem świadectwa badania w języku polskim albo wraz z umieszczeniem na nim znaku „MET", niezależnie od zastosowanej metody badania, pobiera się opłatę za każdy rozpoczęty gram badanego wyrobu:

1) platynowego, palladowego albo złotego w wysokości 2,20 zł;
2) srebrnego w wysokości 0,22 zł.

§ 3. Za przeprowadzenie badania wyrobu z metali szlachetnych i wyrobu zawierającego metale szlachetne wraz z umieszczeniem na nim cechy probierczej przy użyciu znacznika probierczego, wydaniem świadectwa badania albo umieszczeniem znaku „MET" na wyrobie innym niż wyrób, o którym mowa w § 1 i 2, oraz wyrobie z metali szlachetnych i wyrobie zawierającym metale szlachetne, wycofanym z obrotu na podstawie art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy, niezależnie od zastosowanej metody badania, pobiera się opłatę za każdy rozpoczęty gram badanego wyrobu.

1) platynowego, palladowego albo złotego w wysokości 4,40 zł;
2) srebrnego w wysokości 0,75 zł.

§ 4. Za przeprowadzenie badania wraz z umieszczeniem cechy probierczej przy użyciu znacznika probierczego, wydaniem świadectwa badania albo umieszczeniem znaku „MET” na wyrobie srebrnym o masie jednostkowej przekraczającej 50 g pobiera się opłatę w wysokości 0,10 zł za każdy rozpoczęty gram badanego wyrobu, niezależnie od zastosowanej metody badania.

§ 5. W przypadku przeprowadzania badania wyrobu zawierającego metale szlachetne w postaci elementów zdobniczych lub części użytych ze względów technicznych, opłaty, o których mowa odpowiednio w § 1, 2 i 4, oblicza się za każdy rozpoczęty gram badanego elementu lub części z metalu szlachetnego.

§ 6. 1. Za wykonywanie badań wyrobów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy, metodami analitycznymi, pobiera się następujące opłaty za każdą wykonaną analizę wyrobu ze stopu:

1) platyny, palladu – metodą optycznej spektrometrii emisyjnej ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-OES) lub metodą wagową – 180 zł;
2) złota – metodą kupelacyjną – 70 zł;
3) srebra – metodą potencjometryczną – 17 zł.

2. Liczba wykonanych analiz zależy od masy wyrobu i wynosi:

1) dla wyrobów o masie do 99,9 g – od 1 do 5 analiz;
2) dla wyrobów o masie od 100,0 g do 1999,9 g – od 2 do 10 analiz;
3) dla wyrobów o masie od 2000,0 g – od 5 do 15 analiz.

§ 7. Za przeprowadzenie badania wyrobu z metali szlachetnych oznaczonego polską cechą probierczą i sprawdzenie oraz potwierdzenie tej cechy pobiera się opłatę za każdy rozpoczęty gram badanego wyrobu:

1) platynowego, palladowego albo złotego w wysokości 1,00 zł;
2) srebrnego w wysokości 0,12 zł.

§ 8. Za umieszczenie, na wniosek podmiotu zgłaszającego, znaku „MET”, pobiera się za każdy umieszczony znak opłatę w wysokości:

1) 1,45 zł – przy użyciu urządzenia laserowego;
2) 0,85 zł – przy użyciu znacznika probierczego.

§ 9. Za usunięcie w sposób mechaniczny cech probierczych lub oznaczeń liczbowych pobiera się opłatę od każdej usuniętej cechy probierczej lub oznaczenia liczbowego w wysokości 0,55 zł.

§ 10. Za skasowanie cech probierczych lub oznaczeń liczbowych pobiera się opłatę od każdej skasowanej cechy probierczej lub oznaczenia liczbowego w wysokości:

1) 1,10 zł – przy użyciu urządzenia laserowego;
2) 0,55 zł – przy użyciu kasownika.

§ 11. Za oznaczenie wyrobu cechami probierczymi przy użyciu urządzenia laserowego pobiera się opłatę w wysokości 1,45 zł od każdej oznaczonej sztuki wyrobu.

§ 12. 1. Za wydanie, na wniosek podmiotu zgłaszającego, świadectwa badania w języku polskim pobiera się opłatę w wysokości 15 zł.

2. Za wydanie, na wniosek podmiotu zgłaszającego, świadectwa badania w języku angielskim pobiera się opłatę w wysokości 30 zł.

§ 13. Za wydanie decyzji o wpisie znaku imiennego do rejestru znaków imiennych pobiera się opłatę w wysokości 220,00 zł.

§ 14. Za każde udostępnienie informacji objętych danym wnioskiem z rejestru znaków imiennych pobiera się opłatę w wysokości 22,00 zł.

§ 15. Za umieszczenie na wyrobie z metalu szlachetnego znaku imiennego lub oznaczenia liczbowego pobiera się opłatę za umieszczenie każdego znaku lub każdego oznaczenia liczbowego w wysokości:

1) 1,45 zł – przy użyciu urządzenia laserowego;
2) 0,85 zł – mechanicznie.

§ 16. Za wykonanie czynności rozpakowywania oraz ponownego pakowania wyrobów z metali szlachetnych pobiera się opłatę w wysokości 0,06 zł za każdą sztukę wyrobu.

§ 17. 1. Za wydanie, na wniosek podmiotu zgłaszającego, zaświadczenia o przeprowadzonych czynnościach w języku polskim pobiera się opłatę w wysokości 15 zł.

2. Za wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, w języku angielskim pobiera się opłatę w wysokości 30 zł.

§ 18. 1. Za wydanie decyzji o utworzeniu punktu probierczego pobiera się opłatę w wysokości 4 800,00 zł.

2. Za wydanie decyzji o odmowie utworzenia punktu probierczego pobiera się opłatę w wysokości 2 400,00 zł.

§ 19. Opłaty za czynności związane z badaniem i oznaczaniem wyrobów z metali szlachetnych oraz wyrobów zawierających metale szlachetne, o których mowa w § 1–7, wykonywane w punktach probierczych ulegają obniżeniu o 20 % w stosunku do opłat pobieranych za czynności wykonywane w siedzibach organów administracji probierczej.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel regulacji oraz stan w dziedzinie, która ma zostać uregulowana.

Przedstawiany projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 36g ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 2023 r. poz. 536 oraz z …), zwanej dalej „ustawą", zgodnie z którym minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Miar, określi w drodze rozporządzenia:

1) wysokość stawek za godzinę pracy pracowników administracji probierczej;
2) wysokość opłat, o których mowa w art. 36 pkt 1–6, 8–10 i 12–14 ustawy;
3) formę i postać wystawianego potwierdzenia wniesienia opłat, o których mowa w art. 36 ustawy.

Aktualnie obowiązuje w tym zakresie rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 sierpnia 2012 r. w sprawie opłat za czynności organów administracji probierczej oraz trybu ich pobierania (Dz. U. poz. 998), zwane dalej „rozporządzeniem".

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia … o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach rozporządzenie zostało utrzymane w mocy do czasu wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 36b ust. 2 w brzmieniu nadanym ww. ustawą, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy, istnieje więc konieczność wydania nowego rozporządzenia.

Podstawowym celem wydania nowego rozporządzenia jest dostosowanie jego przepisów do treści zmienianej ustawy, w tym przede wszystkim do treści zmienionego art. 36 oraz dodanych art. 36a–36g regulujących następujące kwestie dotyczące opłat:

- przedstawienie ich uporządkowanego wykazu, uzupełnionego o opłaty za czynności, które dotychczas były wykonywane bezpłatnie;
- doprecyzowane zapisy o sposobie ich obliczania;
- maksymalne stawki opłat;
- sposoby pobierania opłat, zawierające możliwość wnoszenia opłat przy użyciu kart płatniczych;
- rozszerzenie upoważnienia do wydania aktu wykonawczego o zagadnienia dotyczące sposobu i zakresu potwierdzania wniesienia opłat.

Celem proponowanych zmian jest także urealnienie wysokości opłat i większe niż dotychczas powiązanie ich z kosztami wykonywanych czynności.

Skutkiem regulacji będzie zwiększenie wpływów do budżetu państwa uzyskiwanych z opłat za czynności organów administracji probierczej w związku ze znacząco rosnącymi kosztami

utrzymania urzędów probierczych. Przy przygotowaniu propozycji uwzględniono fakt, iż opłaty za czynności probiercze w pozostałych krajach Unii Europejskiej (UE) są wyższe niż w RP, czego dowodem jest np. napływ klientów z Litwy, Czech i Słowacji do polskich urzędów w celu wykonania czynności probierczych na terenie RP. Ponadto przedsiębiorcy zagraniczni rejestrują swoje znaki imienne w Polsce i tu zgłaszają wyroby z metali szlachetnych do badania i oznaczania. Drastycznie rosnące ceny wyrobów z metali szlachetnych zwiększają też odpowiedzialność organów za przechowywanie przyjętych wyrobów, co powoduje konieczność zwiększenia stawek ubezpieczeniowych. Wzrasta również odpowiedzialność materialna pracownika urzędu probierczego w przypadku uszkodzenia wyrobu podczas wykonywania czynności probierczych.

Po podniesieniu opłat za czynności organów i urzędów administracji probierczej w Polsce opłaty te nadal będą znacznie niższe niż w krajach sąsiednich lub innych krajach członkowskich UE.

II. Różnice pomiędzy dotychczasowym, a projektowanym stanem prawnym.

Uwzględniając rozszerzone potrzeby konsumentów, wymagania innych przepisów prawa oraz praktykę działań urzędów probierczych, dokonano następujących zmian:

1) uzupełniono wykaz czynności, za które pobierane są opłaty,
2) doprecyzowano zapisy dotyczące sposobu ich obliczania,
3) uporządkowano sprawy trybu ich pobierania,
4) podniesiono stawki opłat, uwzględniając inflację za okres od 2012 do 2022 roku (ok. 5 %) oraz znaczący, prawie 80 % wzrost cen metali szlachetnych w tym okresie.

Należy jednocześnie wskazać, że maksymalne wysokości opłat za czynności probiercze, zostały określone w art. 36b ustawy z dnia … o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach stanowiącym, że opłaty za poszczególne czynności nie mogą być wyższe niż wskazany w tym przepisie % najniższego wynagrodzenia za pracę pracowników, określonego w art. 25 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 r. poz. 1773), z wyłączeniem maksymalnych wysokości opłat, o których mowa w art. 36b pkt 17, określonych kwotowo.

Proponowany wzrost opłat, po uwzględnieniu powyższych czynników, wynosi około 20 %.

Zasadnicza różnica polega na wprowadzeniu nowych stawek opłat.

W projekcie proponuje się podniesienie opłat średnio o około 20 %, jak również zaokrąglenie stawek do pełnych złotych, co uprości obliczanie przez wnioskodawców należnych opłat. Wyjątkiem jest podniesienie wysokości stawki godzinowej za czynności organów administracji probierczej o 108 %. Stawka dotyczy czynności związanych z ekspertyzami. Są to czynności

złożone, wymagające wiedzy i doświadczenia. Dotychczasowa stawka za godzinę pracy pracownika administracji probierczej wynosiła 72 zł i jej wysokość rażąco odbiegała od wysokości stawek pobieranych przez inne instytucje, np. okręgowe urzędy miar. W związku z brakiem odpowiedniej regulacji ustawowej dotyczącej opłat za wykonywanie badań wyrobów, metodami analitycznymi, od 2012 r. do obliczania i pobierania tych opłat, była wykorzystywana stawka godzinowa i było uzasadnienie, aby nie była zbyt wygórowana. Obecnie w zmienianej ustawie zaproponowano inny, prostszy i bardziej czytelny, odpowiedni dla tego rodzaju czynności organu, sposób obliczania i pobierania opłat za badania analityczne. Po zmianach dokonywanych w ustawie, według stawki godzinowej pobierane będą opłaty za wykonywanie ekspertyz wyrobów z metali szlachetnych i stopów zawierających metale szlachetne, w tym ekspertyz wyrobów zabezpieczonych podczas czynności kontrolnych, w przypadku, gdy wynik badania tych wyrobów nie potwierdzi próby deklarowanej przez podmiot wprowadzający wyrób do obrotu.

Poza ekspertyzami wyrobów zakwestionowanych podczas czynności kontrolnych okręgowe urzędy probiercze wykonują złożone ekspertyzy zlecane przez inne organy (np. policja, prokuratura, sądy, urzędy skarbowe), związane na ogół z postępowaniami dotyczącymi popełnianych przestępstw lub wykroczeń. Ekspertyzy tego rodzaju wymagają przeprowadzenia czynności badawczych stopu, oględzin wyrobów i znajdujących się na nich oznaczeń, a także identyfikacji i badań autentyczności cech probierczych oraz tworzenia dokumentacji fotograficznej. Wymaga to wykonania wielu czynności przez kilku doświadczonych specjalistów i z tych przyczyn koszty takich działań są znaczące. Składają się na to koszty badań wstępnych, badań metodami analitycznymi, badań przybliżonych, badań identyfikacyjnych oraz koszty pracy ekspertów.

Innym rodzajem ekspertyz są działania poprzedzające wydawanie orzeczeń organów administracji probierczej dotyczących dopuszczenia do obrotu wyrobów z obszaru Unii Europejskiej, które są mniej pracochłonne i czasochłonne, ale również wymagają wykonania kilku rodzajów czynności (oględziny, badania porównawcze, a w niektórych przypadkach – weryfikacja próby) do których wykorzystywana jest specjalistyczna aparatura. Od czasu dokonania ostatniej zmiany stawki opłaty, znacząco wzrosły koszty wykonywania ekspertyz ze względu na wzrost bieżących kosztów utrzymania urzędów (między innymi: energia elektryczna, odczynniki chemiczne, narzędzia, utylizacja odpadów chemicznych, koszty pracownicze), a także kosztów zakupu aparatury i narzędzi.

Stawka godzinowa będzie miała także zastosowanie przy pobieraniu opłat za segregowanie wyrobów. Będzie to czynność wykonywana na wniosek podmiotu zgłaszającego wyroby do

badania i oznaczania cechą probierczą. Dotyczy to przypadków, kiedy w jednej partii zgłaszanych wyrobów pomieszane są różne ich rodzaje, asortymenty i fasony i przed skierowaniem do badania, należy tego rodzaju partię uporządkować. Segregowanie może również nastąpić po zbadaniu partii wyrobów i stwierdzeniu na podstawie badania, że znajdują się w niej wyroby o różnych próbach. W takich przypadkach, aby nie obniżać wartości wyrobów poprzez oznaczenie całej partii cechami odpowiadającymi najniższej ustalonej w wyniku badania próbie, można dokonać segregacji wyrobów zgodnie z wynikami badań. Jest to działanie na rzecz klienta, w jego interesie, bardzo pracochłonne oraz czasochłonne i wskazane jest pobieranie za tę czynność dodatkowych opłat.

Stawka godzinowa przyjęta w dotychczasowych przepisach była zaniżona, co dodatkowo uzasadnia znaczące, ponad 100 %, jej podniesienie. Stawka godzinowa znajdująca zastosowanie przy obliczaniu opłat za niektóre czynności organów administracji miar, przyjęta jesienią 2019 r., jest wyższa i wynosi 330,00 zł.

Jak powiedziano wyżej, jest to tryb obliczania opłat mający zastosowanie dla niewielkiej liczby specjalistycznych czynności i nie będzie miało to wpływu na wysokość opłat pobieranych za badanie i oznaczanie wyrobów cechami probierczymi. Z dotychczasowych doświadczeń OUP wynika ponadto, iż często pobierana jest opłata za niepełne godziny, obliczana proporcjonalnie do zużytego czasu pracy.

Zmiany wysokości opłat za czynności organów administracji probierczej dokonywane są rzadko i z tych przyczyn niektóre stawki są niedoszacowane w stosunku do nakładu pracy. Szczególnie wyraźnie widać to na przykładzie ww. stawki za roboczogodzinę.

Przy analizie porównawczej treści art. 36 obowiązującej obecnie ustawy oraz rozporządzenia, natrafiono na szereg niespójności, które równoległa nowelizacja obydwu aktów normatywnych powinna wyeliminować. Dotyczyło to:

- braku regulacji dotyczącej badań wyrobów z metali szlachetnych oznaczonych polskimi cechami probierczymi i sprawdzanie oraz potwierdzanie tych cech na wniosek podmiotu zgłaszającego (§ 2 załącznika do rozporządzenia);
- opisu sposobu obliczenia opłaty za umieszczenie cech probierczych przy użyciu urządzenia laserowego (§ 11 załącznika do rozporządzenia);
- opisu sposobu obliczenia opłaty za umieszczenie, na wniosek podmiotu zgłaszającego, znaku MET przy zastosowaniu metody mechanicznej (§ 8 pkt 2 załącznika do rozporządzenia) – ustawa dotyczyła tylko metody laserowej;

– opisu sposobu obliczenia opłaty za umieszczenie, na wniosek podmiotu zgłaszającego, znaku imiennego oraz oznaczenia liczbowego informującego o próbie wyrobu (§ 15 pkt 2 załącznika do rozporządzenia) – ustawa dotyczyła tylko metody laserowej.

Podczas przygotowywania projektu zmiany ustawy uzupełniono powyższe niespójności.

Należy dodatkowo wskazać, że zmiana brzmienia § 9 i 10 załącznika do projektowanego rozporządzenia wynika z konieczności uwzględnienia zmian wprowadzonych w zakresie ustawy – Prawo probiercze, dotyczących art. 16 ust. 2, art. 36a ust. 4 i art. 36b pkt 9.

W praktyce działania urzędów probierczych, podczas wykonywania ustawowych zadań tych urzędów oraz towarzyszących im czynności pomocniczych, zwiększyła się liczba nowych czynności, za które dotychczas nie pobierano opłat, a dla których nie ma uzasadnienia, aby za ich wykonywanie nie pobierać opłat.

1. Nową czynnością, za którą planowane jest pobieranie opłat jest rozpakowywanie i ponowne pakowanie wyrobów. Klienci zgłaszający wyroby do badania i oznaczania cechami probierczymi zgłaszają je w opakowaniach. Ma to uzasadnienie, ze względu na ochronę wyrobów przed uszkodzeniem lub splątaniem. Po odebraniu wyrobów z urzędu mogą być kierowane bezpośrednio do obrotu, bez potrzeby ponownego segregowania i pakowania. Równocześnie jednak - fakt zgłoszenia wyrobów w opakowaniach - generuje dla pracowników urzędów probierczych dodatkowe obciążenie. Występuje konieczność trzykrotnego wyjęcia wyrobów z opakowania (do badania, do oznaczania i do kontroli końcowej) i trzykrotnego zapakowania – po wykonaniu każdej z tych czynności. Znacząco wydłuża to czas wykonywania czynności, co uzasadnia pobieranie w takich przypadkach dodatkowej opłaty.
2. Po raz pierwszy uregulowano również sprawę pobierania opłat za segregowanie wyrobów. Dotyczy to sytuacji, w której podczas przyjęcia wyrobów okazuje się, że zgłaszana partia jest nieuporządkowana zgodnie z asortymentem, rodzajami metalu, fasonami wyrobów i trzeba ją posegregować przed przystąpieniem do badania albo po przebadaniu metodą analityczną wybranych z partii wyrobów okazuje się, że występują rozbieżne wyniki badań. Zgodnie z przepisami pozwala to na umieszczenie na całej partii wyrobów oznaczeń zgodnych z najniższym wynikiem. Można jednak podjąć się segregacji wyrobów, co wymaga wdrożenia dodatkowych czynności badawczych i jest pracochłonne. Z tych przyczyn przewidziano, iż będzie to czynność odpłatna, wykonywana na wniosek podmiotu zgłaszającego, a wysokość opłaty będzie ustalana na podstawie stawki godzinowej.
3. W projekcie rozporządzenia, odpowiednio do projektu zmienianej ustawy, przewidziano wprowadzenie nowej opłaty za usunięcie lub skasowanie cech probierczych, oznaczeń niezgodnych z próbą stopu, z którego wykonano wyrób. Opłata ma być pobierana od każdego

usuwanego lub kasowanego oznaczenia, niezależnie od zastosowanej metody. Czynności związane z usuwaniem oznaczeń stanowią duże ryzyko uszkodzenia wyrobów, są pracochłonne oraz czasochłonne i jest uzasadnione, aby pobierać za nie opłatę, tak, jak to ma miejsce w innych krajach UE. W przypadku oznaczeń liczbowych, jakie umieszczają producenci (np. 875, 14 K) – jeśli będą niezgodne z próbą wyrobów - podmiot zgłaszający będzie mógł dokonać wyboru – albo powierzyć te czynności urzędom probierczym – za dodatkową opłatą, albo wykonać je samodzielnie. Pozostawienie niezgodnych z próbą oznaczeń stanowi zagrożenie interesu konsumenta – nabywcy wyrobu.

4. Nowością jest także wprowadzenie podwyższonych w stosunku do podstawowych, stawek opłat za badanie i oznaczanie cechami probierczymi wyrobów z metali szlachetnych zwolnionych z ustawowego obowiązku badania i oznaczania z powodu małej masy elementów wykonanych z metali szlachetnych (art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy).

   Wyroby te, mimo zwolnienia, nagminnie zgłaszane są do urzędów probierczych, bowiem wyroby zbadane i oznaczone przez organ administracji probierczej są chętniej kupowane. Ze względu na małą masę i niewielkie gabaryty tego rodzaju wyrobów, wykonywanie czynności probierczych, szczególnie związanych z ich oznaczaniem, napotyka na trudności, ze względu na brak miejsca na umieszczenie cech. Przy badaniu i oznaczaniu takich wyrobów istnieje podwyższone ryzyko ich uszkodzenia. Występuje zwiększona czasochłonność, a zaangażowanie pracowników urzędów probierczych w czynności badania i umieszczania cech na tego rodzaju wyrobach opóźnia realizację czynności badania i oznaczania wyrobów podlegających obowiązkowemu badaniu i oznaczaniu, co jest krytycznie przyjmowane przez podmioty zgłaszające.

   Ze względu na małą masę ww. wyrobów i fakt, że to właśnie masa stanowi kryterium obliczenia opłaty, opłaty z tego tytułu są niewielkie i nieadekwatne do nakładu pracy i ponoszonego ryzyka. Uzasadnione jest zatem, aby opłata za wyroby zgłaszane na wniosek klienta była znacznie (w przedkładanym projekcie - o 150 %) wyższa od opłaty uiszczanej przez klienta, który jest przepisami prawa zobligowany do zgłoszenia wyrobów.

5. W przedkładanym projekcie wprowadzono opłaty za zbadanie metodami analitycznymi, na wniosek podmiotu zgłaszającego, wyrobów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy, czyli surowców, półfabrykatów oraz złomu z metali szlachetnych.

   Jak wyjaśniono w punkcie 2 niniejszego uzasadnienia, do roku 2012 stawki tych opłat, z wyszczególnieniem konkretnych rodzajów metali były, podobnie jak w obecnie przedkładanym projekcie, ujęte w cenniku. W latach 2012–2023 traktowane były jako ekspertyzy, za które pobierano opłaty obliczane na podstawie stawki godzinowej i wydawano

za każdym razem decyzję administracyjną, co było dużym utrudnieniem i generowało dodatkowe koszty. Utrudnione było także egzekwowanie opłat, bo można je było pobierać dopiero po zakończeniu czynności.

Po dokonaniu zmiany w projekcie ustawy jest możliwe wprowadzenie do cennika opłat stawek za wykonanie badań wyrobów metodami analitycznymi, w zależności od rodzaju metalu szlachetnego, masy wyrobu i zastosowanej metody analitycznej, tak, jak to było do 2012 r., co jest uzasadnione. Liczba wykonywanych analiz podczas jednego badania, która jest uzależniona od masy badanego wyrobu, została ustawowo ograniczona do 15.

Badania metodami analitycznymi, o których mowa powyżej mogą być elementem ekspertyzy, ale wykonywanie ich na zlecenie przedsiębiorców, w celu sprawdzenia składu stopu i jego próby, stanowi usługę, a nie ekspertyzę. Proponowany sposób obliczenia opłat stosowany jest w większości laboratoriów chemicznych i w zagranicznych urzędach probierczych. Wprowadzenie na nowo tego systemu w krajowych urzędach probierczych ułatwi i usprawni ich obliczanie i pobieranie. Proponowane stawki za dokonanie analiz są następujące:

za każdą wykonaną analizę wyrobu ze stopu:

- platyny, palladu – metodą optycznej spektrometrii emisyjnej ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej (ICP-OES) lub metodą wagową –180 zł;
- złota – metodą kupelacyjną –70,00 zł;
- srebra – metodą potencjometryczną –17 zł.

Liczba wykonanych analiz zależy od masy wyrobu i wynosi:

- dla wyrobów o masie do 99,9 g – od 1 do 5 analiz;
- dla wyrobów o masie od 100,0 g do 1999,9 g – od 2 do10 analiz;
- dla wyrobów o masie od 2000,0 g – od 5 do 15 analiz.

Wzrost wysokości tych opłat, w odniesieniu do opłat pobieranych wcześniej za takie czynności na podstawie kryterium czasu (roboczogodzina) wynosi około 40 %. Opłata w proponowanej wysokości uwzględnia wzrost kosztów wykonywania tych analiz, w tym wzrost opłat za energię elektryczną. Wykonywanie analiz nie jest czynnością obowiązkową, odbywa się na wniosek. Klienci mogą korzystać z usług innych laboratoriów, gdzie ceny są znacznie wyższe. Przykładowo w laboratoriach spoza administracji probierczej koszt analizy stopu złota wynosi około 200,00 zł (netto), a analizy stopu srebrnego 100,00 zł (netto).

Podstawowe opłaty, które generują około 90 % dochodów urzędów probierczych, to opłaty za zbadanie i oznaczanie wyrobu cechą probierczą obliczane na podstawie masy tych wyrobów. Proponuje się ich wzrost o około 20 %.

Stosownie do zmiany dokonanej w projekcie ustawy, w przedkładanym projekcie rozporządzenia uwzględniono fakt, iż opłata obliczana na podstawie masy wyrobu, jest opłatą nie tylko za badanie, ale także oznaczenie wyrobu. Do chwili obecnej tak było w praktyce, natomiast nie wynikało to z treści przepisów.

Poza znaczącym wzrostem kosztów utrzymania urzędów probierczych (energia elektryczna, gaz, wywóz i utylizacja odpadów), o których wspomniano wyżej, przy omawianiu stawek roboczogodziny i stawek za badania metodami analitycznymi surowców, półfabrykatów i złomu metali szlachetnych, uwzględnia się:

- drastyczny wzrost cen zakupu znaczników probierczych, służących do umieszczania cech probierczych na wyrobach z metali szlachetnych,
- koszty zastosowania nowych metod oznaczania, tj. zastosowania laserów do bezinwazyjnego umieszczania cech i oznaczeń na wyrobach,
- fakt wykorzystywania do badań probierczych specjalistycznej, nowoczesnej aparatury, której koszty zakupu i eksploatacji są wysokie.

Jak już wspomniano, nastąpił też znaczący wzrost cen surowców metali szlachetnych, co znalazło odzwierciedlenie w cenach wyrobów wykonanych ze stopów złotych.

Należy również zaznaczyć, że z roku na rok znacząco wzrasta stopień trudności w badaniu i oznaczaniu wyrobów, które coraz częściej wykonywane są ze stopów o nietypowych składach i skomplikowanej konstrukcji.

Zmieniła się też specyfika zgłoszeń – w miejsce dużych partii wyrobów o jednakowych lub podobnych asortymentach, pojawiły się wyroby w krótkich seriach, o nietypowych konstrukcjach, zawierające często wyroby z elementami wykonanymi z metali nieszlachetnych.

<u>Opłaty za umieszczanie oznaczeń</u>

Opłaty za umieszczanie, na wniosek zainteresowanych podmiotów, znaków imiennych, oznaczeń liczbowych lub znaku „MET” metodami tradycyjnymi oraz przy użyciu lasera – wzrastają o około 20 %. W przedkładanym projekcie - odpowiednio do zmian dokonanych w projekcie zmian ustawy, przyjęto, iż wyznacznikiem opłaty w przypadku umieszczania metodą laserową cech probierczych jest liczba sztuk wyrobów, natomiast w przypadku umieszczania obydwoma metodami innych oznaczeń (znaki imienne i oznaczenia liczbowe), jest liczba znaków.

Opłaty za wystawiane dokumenty

Opłaty za świadectwa badania wydawane na wniosek zgłaszających, zaświadczenia wydawane przez organy administracji probierczej oraz ww. dokumenty wydawane w języku angielskim wzrastają o około 25 %. Wynika to z faktu znaczącego zwiększenia nakładu pracy przy ich przygotowaniu. Oprócz opisu przeprowadzonych badań oraz ich wyników zawierają one kolorowe fotografie wyrobu, co stanowi dla urzędów probierczych poważny koszt. Duża jest czasochłonność przygotowania takiego dokumentu, szczególnie w języku obcym.

Jednocześnie utrzymano dotychczasowe rozwiązanie polegające na obniżeniu o około 20 % wysokości opłat za niektóre czynności związane z badaniem i oznaczaniem wyrobów z metali szlachetnych oraz wyrobów zawierających metale szlachetne wykonywane w punktach probierczych stosunku do opłat pobieranych za czynności wykonywane w siedzibach organów administracji probierczej (§ 19 załącznika do projektu rozporządzenia).

Czynności związane z badaniem i oznaczaniem wyrobów z metali szlachetnych wykonywane przez organy administracji probierczej w punktach probierczych charakteryzują się krótszym czasem ich trwania oraz zmniejszonymi kosztami ze względu między innymi na korzystanie z personelu pomocniczego oraz wyposażenia technicznego punktu probierczego, co uzasadnia, przy uwzględnieniu upoważnienia (i treści wytycznych) zawartego w art. 36b ust. 2 ustawy, przyjęcie takiego rozwiązania.

Zgodnie z przepisem przejściowym, zawartym w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia … o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach, do przeprowadzenia badań i oznaczania wyrobów z metali szlachetnych oraz wyrobów zawierających metale szlachetne oraz poboru opłat, o których mowa w ustawie, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizowanej ustawy, stosuje się przepisy w brzmieniu dotychczasowym. Wobec powyższego nie ma potrzeby zamieszczania przepisu przejściowego w projektowanym rozporządzeniu.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Termin ten uwzględnia czternastodniowy okresu vacatio legis, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461, z późn. zm).

Projekt rozporządzenia nie koliduje z prawem Unii Europejskiej, bowiem kwestie związane z opłatami probierczymi nie są objęte prawem wspólnotowym i kraje członkowskie regulują je samodzielnie, w ramach krajowych systemów prawnych.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji, zgodnie z przepisami rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie (zakładce) Rządowy Proces Legislacyjny, oraz równocześnie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw gospodarki.

Nazwa projektu
Rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki w sprawie opłat za czynności organów administracji probierczej

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące
Ministerstwo Rozwoju i Technologii (MRiT)
Ministerstwo Finansów

Instytucje współpracujące:
Główny Urząd Miar (GUM)

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu
Michał Baranowski, Podsekretarz Stanu w MRiT

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu
Anna Bitner – Naczelnik Wydziału, Departament Obrotu Towarami Wrażliwymi i Bezpieczeństwa Technicznego, Ministerstwo Rozwoju i Technologii, tel. 22 411 93 82, email: anna.bitner@mrit.gov.pl

Data sporządzenia
15.10.2026 r.

Źródło:
Art. 36g ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 2023 r. poz. 536 oraz z …)

Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie określa: wysokość stawek za godzinę pracy pracowników administracji probierczej, wysokość opłat, o których mowa w art. 36 pkt 1–6, 8–10 i 12–14 ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 2023 r. poz. 536 oraz z …), formę i postać wystawianego potwierdzania wniesienia opłat, o których mowa w art. 36 ustawy.
Wydanie nowego rozporządzenia wynika z faktu nowelizacji ww. ustawy, a w szczególności nadania nowego brzmienia art. 36 oraz wprowadzeniu nowych art. 36a–36g.
Rozporządzenie wprowadza nowe kategorie opłat za czynności organów administracji probierczej, które dotychczas były wykonywane bezpłatnie oraz urealnia wysokości opłat, co związane jest z powiązaniem ich z rzeczywistymi kosztami wykonywania czynności oraz usprawnieniem trybu pobierania opłat.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku ze zmianą ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze, w tym upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia oraz czasowym utrzymaniem w mocy dotychczasowego rozporządzenia (maksymalnie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie nowelizacji ustawy – Prawo probiercze), koniecznym rozwiązaniem jest wydanie nowego rozporządzenia.
Nowe rozporządzenie zawiera w szczególności:
- uzupełniony wykaz czynności, za które pobierane są opłaty,
- jasno sformułowane przepisy dotyczące sposobu ich obliczania,
- uporządkowane przepisy dotyczące trybu pobierania opłat.

Podnosi również – w stosunku do dotychczas obowiązujących - stawki opłat, uwzględniające inflację za okres od 2012 do 2020 roku (ok. 5 %), nakład pracy i koszty urzędów probierczych oraz znaczący, prawie 80 % wzrost cen metali szlachetnych w tym okresie i rosnące ceny wyrobów z metali szlachetnych.
Skutkiem regulacji będzie uporządkowanie i zwiększenie przejrzystości regulacji dotyczących opłat probierczych, urealnienie wysokości tych opłat bez nadmiernego obciążenia finansowego przedsiębiorców i obywateli oraz zwiększenie wpływów do budżetu państwa uzyskiwanych z opłat za czynności organów administracji probierczej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Kwestie związane z opłatami probierczymi nie są objęte prawem Unii Europejskiej i kraje członkowskie regulują je samodzielnie w ramach krajowych systemów prawnych.
Zaproponowane w rozporządzeniu rozszerzenie kategorii czynności, za które pobierane są opłaty dokonane zostało na wzór innych krajów członkowskich UE, gdzie jest to od dawna usankcjonowane. Po wejściu w życie rozporządzenia stawki opłat za czynności organów administracji probierczej będą wyższe niż dotychczas, ale i tak będą niższe od opłat pobieranych w innych krajach UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Producenci wyrobów z metali szlachetnych (zakłady i pracownie	16829 podmiotów gospodarczych;	Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności	Ustalenie wysokości opłat oraz trybu ich pobierania.

jubilerskie) – zgłaszający wyroby do badania i oznaczania cechami probierczymi;	17.760 znaków imiennych wpisanych do rejestru znaków imiennych;	Gospodarczej (CEIDG); Rejestr znaków imiennych OUP w Warszawie oraz OUP w Krakowie (dane własne)	Rozporządzenie jest dla podmiotów zgłaszających wyroby z metali szlachetnych do badania i oznaczania źródłem wiedzy o kosztach realizacji czynności badania i oznaczania wyrobów w urzędach probierczych oraz uzyskiwania dokumentów dotyczących tych wyrobów.
Podmioty prowadzące obrót handlowy wyrobami z metali szlachetnych (sklepy jubilerskie, podmioty sprowadzające wyroby z metali szlachetnych z zagranicy);	57,749 podmiotów gospodarczych;	CEIDG	Podobnie jak w przypadku producentów wyrobów z metali szlachetnych, podmioty prowadzące obrót również dokonują zgłoszeń wyrobów do badania i oznaczania, np. wyrobów pochodzących z innych krajów UE lub importowanych albo wyrobów używanych wprowadzanych do sprzedaży. Z tych przyczyn oddziaływanie na tę grupę podmiotów jest analogiczne jak w przypadku producentów.
Osoby fizyczne będące klientami OUP w Warszawie i Krakowie	Nieograniczona liczba		Dla osób fizycznych będących klientami urzędów probierczych oddziaływanie jest analogiczne jak w przypadku producentów oraz podmiotów prowadzących obrót wyrobami z metali szlachetnych.
Konsumenci – nabywcy wyrobów z metali szlachetnych	Nieograniczona liczba		Dzięki rozporządzeniu konsument posiada wiedzę o wysokości opłat, jakie uiszczają podmioty prowadzące przetwórstwo i obrót wyrobami z metali szlachetnych. Wytwórcy często obciążają tymi kosztami nabywców wyrobów i z tych przyczyn ich znajomość jest istotna dla konsumentów.
Okręgowe Urzędy Probiercze (OUP) w Krakowie i Warszawie oraz Wydziały Zamiejscowe w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Łodzi, Chorzowie, Częstochowie, Poznaniu i Wrocławiu.	150 pracowników OUP	Liczba osób zatrudnionych w OUP w Warszawie i w Krakowie (dane własne urzędów)	Pracownicy urzędów probierczych wykonujący zadania w imieniu organów administracji probierczej wykonują czynności związane z przyjęciem, badaniem, oznaczeniem i wydaniem wyrobów z metali szlachetnych oraz pobraniem opłat za czynności organów administracji probierczej. Regulacje zawarte w rozporządzeniu stanowią dla nich źródło wiedzy o wysokości tych opłat oraz trybie ich pobierania.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, jak również w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rozwoju i Technologii.

Jednocześnie projekt zostanie przekazany do konsultacji, z 30-dniowym terminem do wydania opinii, do następujących organizacji reprezentatywnych związków zawodowych, zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 440, z późn. zm):

- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- Forum Związków Zawodowych,
- NSZZ Solidarność.

W ramach konsultacji projekt zostanie również przekazany do następujących organizacji reprezentujących pracodawców, zgodnie z art. 16 ustawy o organizacjach pracodawców oraz organizacji branżowych (branża jubilerska):

- Konfederacja Lewiatan,
- Pracodawcy RP,
- Związek Rzemiosła Polskiego,

– Związek Pracodawców Business Centre Club,
– Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
– Stowarzyszenie Twórców Form Złotniczych,
– Ogólnopolska Komisja Branżowa Złotniczo-Jubilerska ZRP,
– Stowarzyszenie Rzeczoznawców Jubilerskich,
– Międzynarodowe Stowarzyszenie Bursztynników,
– Krajowa Izba Gospodarcza Bursztynu,
– Polskie Towarzystwo Galwanotechniczne,
– Polskie Towarzystwo Gemmologiczne,
– Fundacja dla Rozwoju Polskiej Branży Złotniczo-Jubilerskiej.

Ponadto projekt zostanie przekazany do wiodących na rynku producentów i importerów wyrobów z metali szlachetnych.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji i opiniowania zostaną zawarte w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	11 mln zł
budżet państwa	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	11 mln zł
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	11 mln zł
budżet państwa	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	1 mln zł	11 mln zł
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia spowoduje pozytywne skutki finansowe dla budżetu państwa, poprzez zwiększenie dochodów za czynności organów administracji probierczej o około 10 % (szacunki własne).

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe w tym osoby starsze i osoby niepełnosprawne							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Rekomendowane rozwiązanie zmiany rozporządzenia będącego aktem wykonawczym do ustawy – Prawo probiercze nie powinno mieć istotnego negatywnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców. Nie jest możliwe oszacowanie skutków wpływu wzrostu opłat w ujęciu pieniężnym w rozbiciu na duże, średnie, małe i mikro przedsiębiorstwa, czy też osoby fizyczne będące klientami administracji probierczej. Wzrost opłat jest niewielki, uzasadniony inflacją oraz wzrostem kosztów funkcjonowania urzędów probierczych. Zmiana dokonywana jest po wielu latach wprowadzenia poprzednich stawek. Wzrost cen metali szlachetnych i cen rynkowych wyrobów z metali szlachetnych był w tym czasie dużo wyższy.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
x nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	x☐ tak ☐ nie
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur x☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne możliwość zlecenia urzędom probierczym odpłatnego wykonywania niektórych czynności, które dotychczas przedsiębiorcy wykonywali samodzielnie (segregacja, rozpakowywanie wyrobów)	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: …

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	x tak ☐ nie
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt nie wpływa na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ inne: …	

Omówienie wpływu	Brak wpływu na pozostałe obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Z uwagi na charakter projektowanego rozporządzenia, jego wykonanie nastąpi z dniem jego wejścia w życie, tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia (zgodnie z § 4 projektowanego rozporządzenia).

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Przy założeniu, że miernikiem oceny efektów wejścia w życie rozporządzenia będzie opisany w punkcie 6 wzrost dochodów budżetu państwa w skali poszczególnych lat, można stwierdzić, że efekt ten będzie widoczny już po pierwszym roku obowiązywania rozporządzenia, o ile nie nastąpi wyraźny spadek liczby wyrobów z metali szlachetnych zgłaszanych do badania i oznaczania w urzędach probierczych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Raport z konsultacji.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W I G O S P O D A R K I [1)]

z dnia

w sprawie opłat za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy

Na podstawie art. 24a ust. 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063 oraz z ... zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) wysokość stawek godzinowych za czas pracy pracowników administracji miar;
2) wysokość opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2, 4–7 ustawy z dnia 11 maja 2011 r. – Prawo o miarach, zwanej dalej „ustawą”;
3) sposób i tryb pobierania opłat.

§ 2. 1. Ustala się stawki godzinowe za czas pracy pracownika urzędu podległego organowi administracji miar, stanowiące podstawę do ustalenia opłat za czynności organów administracji miar i podległych im urzędów:

1) związane z wydaniem, odmową wydania albo ze zmianą decyzji zatwierdzenia typu przyrządów pomiarowych – w wysokości 350 zł;
2) wykonane podczas przeprowadzania kontroli podmiotów upoważnionych do legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej – w wysokości 172 zł;
3) związane z uznawaniem wzorców jednostek miar za państwowe wzorce jednostek miar – w wysokości 182 zł;
4) związane ze sprawowaniem nadzoru nad jednostkami i laboratoriami spoza administracji miar, będącymi właścicielami państwowych wzorców jednostek miar – w wysokości 132 zł;
5) związane z kontrolą towarów paczkowanych – w wysokości 198 zł.

2. Za czynności związane z uznaniem albo odmową uznania za równoważną prawnej kontroli metrologicznej w Rzeczypospolitej Polskiej odpowiedniej kontroli wykonanej przez

---

[1)] Minister Finansów i Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów i Gospodarki (Dz. U. poz. 997).

właściwe zagraniczne instytucje metrologiczne ustala się stawkę godzinową za czas pracy pracownika urzędu podległego organowi administracji miar w wysokości 350 zł.

3. Wysokość opłat za czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, oblicza się, mnożąc kwotę stawki godzinowej przez liczbę godzin, podczas których wykonano czynności. Każdą rozpoczętą godzinę liczy się jako pełną. Wysokość tych opłat nie może być wyższa niż odpowiednia wysokość opłat, o których mowa w art. 24a ust. 1b pkt 2 ustawy.

4. Wysokość opłaty za wydanie dowodu legalizacji jednostkowej albo za wykonanie czynności sprawdzenia w przypadku, gdy przyrząd pomiarowy zgłoszony do legalizacji jednostkowej nie spełnia wymagań i nie może być zalegalizowany, stanowi pięćdziesięciokrotność opłaty określonej w załączniku do rozporządzenia dla danego rodzaju przyrządu pomiarowego, z tym że wysokość tych opłat nie może być wyższa niż odpowiednia wysokość opłat, o których mowa w art. 24a ust. 1b pkt 2 ustawy.

§ 3. 1. Wysokość opłat za wydanie przez organy administracji miar i podległe im urzędy dowodu legalizacji pierwotnej albo ponownej przyrządów pomiarowych określa załącznik do rozporządzenia.

2. W przypadku gdy przyrząd pomiarowy nie spełnia wymagań i w wyniku wykonania czynności sprawdzenia ustalono, że nie może on być zalegalizowany, wysokość opłaty za wykonanie tych czynności jest równa opłacie za wydanie dowodu legalizacji pierwotnej albo ponownej przyrządu pomiarowego określonej zgodnie z ust. 1.

3. W przypadku gdy sprawdzenie przyrządu pomiarowego zostało ograniczone tylko do oględzin zewnętrznych i przyrząd pomiarowy nie spełnia wymagań oraz nie może być zalegalizowany, wysokość opłaty wynosi 20 % opłaty określonej w załączniku do rozporządzenia, jeżeli czynności te wykonano w urzędzie podległym organowi administracji miar, albo 40 % tej opłaty, jeżeli czynności wykonano poza urzędem podległym organowi administracji miar.

4. Za wydanie dowodu legalizacji w przypadku sprawdzenia za pomocą metody statystycznej wysokość opłaty w przypadku:

1) legalizacji pierwotnej – wynosi 50 % wysokości opłaty określonej w załączniku do rozporządzenia za każdy przyrząd pomiarowy ze zgłoszonej partii;
2) legalizacji ponownej – jest równa iloczynowi liczby przyrządów pomiarowych zgłoszonych w partii i 50 % wysokości opłaty za sprawdzenie jednego przyrządu pomiarowego, określonej w załączniku do rozporządzenia.

5. W przypadku wydania przez organ administracji miar decyzji o odmowie dokonania legalizacji partii przyrządów pomiarowych za pomocą metody statystycznej, wysokość opłaty jest równa iloczynowi liczby przyrządów pomiarowych wchodzących w skład próbki kontrolnej i wysokości opłaty za sprawdzenie jednego przyrządu pomiarowego, określonej w załączniku do rozporządzenia.

§ 4. W przypadku wykonywania czynności legalizacji, na żądanie wnioskodawcy, poza godzinami pracy urzędu lub w dniach wolnych od pracy opłaty, o których mowa w § 2 ust. 4 i § 3, ulegają zwiększeniu o 100 %.

§ 5. 1. Wysokość należnej opłaty za wydanie dowodów legalizacji pierwotnej lub ponownej wnioskodawca ustala jako iloczyn stawki opłaty za legalizację danego rodzaju przyrządów pomiarowych i liczby przyrządów pomiarowych zgłoszonych do legalizacji.

2. Wysokość należnej opłaty wnioskodawca ustala na formularzu, który składa, wraz z wnioskiem o przeprowadzenie legalizacji, we właściwym urzędzie podległym organowi administracji miar.

3. Formularz, o którym mowa w ust. 2, jest bezpłatnie wydawany wnioskodawcy przez urzędy podległe organom administracji miar lub udostępniany za pośrednictwem strony internetowej danego urzędu.

§ 6. 1. Wysokość opłaty za wydanie wnioskodawcy dodatkowo świadectwa legalizacji w przypadku, gdy dowodem legalizacji jest cecha legalizacji lub świadectwo legalizacji, a poświadczenie wykonania legalizacji nastąpiło przez umieszczenie na przyrządzie pomiarowym cechy legalizacji, wynosi 66 zł.

2. Wysokość opłaty za wystawienie duplikatów wydanych świadectw legalizacji albo duplikatów innych dokumentów wynosi 66 zł za każdy egzemplarz.

§ 7. 1. Wysokość opłaty za udzielenie upoważnienia do legalizacji pierwotnej wynosi 35 000 zł.

2. Wysokość opłaty w przypadku odmowy udzielenia upoważnienia do legalizacji pierwotnej wynosi 2 800 zł.

3. Wysokość opłaty za zmianę upoważnienia do legalizacji pierwotnej wynosi:

1) 700 zł – gdy zmiana nie wymaga przeprowadzenia czynności sprawdzających w zakresie spełnienia warunków do wydania upoważnienia;
2) 2 800 zł – gdy zmiana wymaga przeprowadzenia czynności sprawdzających w zakresie spełnienia warunków do wydania upoważnienia;

3) 35 000 zł – gdy zmiana dotyczy przedłużenia ważności upoważnienia o kolejny okres 36-miesięczny ważności upoważnienia.

§ 8. 1. Wysokość opłaty za udzielenie upoważnienia do legalizacji ponownej wynosi 35 000 zł.

2. Wysokość opłaty w przypadku odmowy udzielenia upoważnienia do legalizacji ponownej wynosi 2 800 zł.

3. Wysokość opłaty za zmianę upoważnienia do legalizacji ponownej wynosi:

1) 700 zł – gdy zmiana nie wymaga przeprowadzenia czynności sprawdzających w zakresie spełnienia warunków do wydania upoważnienia;
2) 2 800 zł – gdy zmiana wymaga przeprowadzenia czynności sprawdzających w zakresie spełnienia warunków do wydania upoważnienia;
3) 35 000 zł – gdy zmiana dotyczy przedłużenia ważności upoważnienia o kolejny okres 36-miesięczny ważności upoważnienia.

§ 9. 1. Wysokość opłaty za wydanie decyzji o utworzeniu punktu legalizacyjnego wynosi 3 500 zł.

2. Wysokość opłaty w przypadku zmiany lub odmowy wydania decyzji o utworzeniu punktu legalizacyjnego wynosi:

1) 560 zł – gdy zmiana lub odmowa nie wymagają przeprowadzenia czynności sprawdzających w zakresie spełnienia warunków do wydania decyzji;
2) 1 680 zł – gdy zmiana lub odmowa wymagają przeprowadzenia czynności sprawdzających w zakresie spełnienia warunków do wydania decyzji.

§ 10. W przypadku wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy:

1) od decyzji, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, nie pobiera się opłaty,
2) od decyzji, o których mowa w § 7–9, wnioskodawca uiszcza opłatę w wysokości określonej dla tej decyzji, po potrąceniu opłaty wniesionej z tytułu wydania decyzji w pierwszej instancji

– o ile rozpatrzenie tego wniosku spowodowało wydanie decyzji na korzyść odwołującego się.

§ 11. Wysokość opłaty za wykonywanie wzorcowania zbiorników statków wynosi 5 280 zł za każdy zbiornik.

§ 12. 1. W przypadku powstania dodatkowych kosztów postępowania podczas wykonywania czynności urzędowych, o których mowa w § 2 ust. 1 i 4 oraz § 3, wysokość

opłaty za daną czynność ulega zwiększeniu o te koszty, z tym, że wysokość tych opłat nie może być wyższa niż odpowiednia wysokość opłat, o których mowa w art. 24a ust. 1b pkt 2 ustawy.

2. Za koszty dodatkowe, o których mowa w ust. 1, uważa się dodatkowe wydatki bezpośrednio związane z daną czynnością urzędową, poniesione przez administrację miar i podległe im urzędy:

1) koszty podróży służbowych pracowników urzędów podległych organom administracji miar, w wysokości wynikającej z przepisów wydanych na podstawie art. 775 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2026 r. poz. 1245);
2) koszty transportu kontrolnych przyrządów pomiarowych służących do wykonywania czynności urzędowych do miejsca wykonywania czynności związanych z prawną kontrolą metrologiczną i kontrolą towarów paczkowanych oraz transportu powrotnego, w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów i stawki za jeden kilometr określonej:
   a) w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1490, 1676, 1795, 1843 oraz z 2026 r. poz. 875 i 982) – w przypadku samochodów osobowych oraz
   b) jako 2,5-krotność stawki za jeden kilometr dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm^3 określonej w przepisach, o których mowa w lit. a – w przypadku samochodów ciężarowych;
3) koszty w związku z poniesionymi opłatami za przejazd drogami płatnymi.

3. Jeżeli procedura legalizacji wymaga użycia w czasie czynności pomiarowych pojazdu samochodowego, wnioskodawca ponosi koszty użycia takiego pojazdu w wysokości określonej w ust. 2 pkt 2.

4. W przypadku wykonywania czynności, o których mowa w § 2 ust. 1 i 4 oraz § 3, w jednej miejscowości na rzecz kilku wnioskodawców koszty podróży służbowej zwracają wszyscy wnioskodawcy w równych częściach.

5. W przypadku wykonywania czynności urzędowych na rzecz kilku wnioskodawców w różnych miejscowościach wnioskodawcę obciąża taka część kosztów dodatkowych, która odpowiada iloczynowi sumy kosztów dodatkowych i ułamka, którego licznikiem jest koszt, który organ administracji miar poniósłby w czasie wykonywania czynności u tego wnioskodawcy, mianownikiem zaś suma kosztów ponoszonych w czasie czynności u wszystkich wnioskodawców, przy założeniu, że czynności te byłyby wykonywane odrębnie dla każdego z nich.

§ 13. W przypadku czynności urzędowych, o których mowa w § 2 ust. 4 i § 3, przy których wykonywaniu powstały dodatkowe koszty, o których mowa w § 2, organ administracji miar informuje o nich wnioskodawcę w formie pisemnej.

§ 14. Za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy podjęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobiera się opłaty w wysokości obowiązującej w dniu podjęcia tych czynności.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem … .[2)]

MINISTER FINANSÓW I GOSPODARKI

[2)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 30 sierpnia 2019 r. w sprawie opłat za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy (Dz. U. poz. 1679), które traci moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia … r. o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach (Dz. U. poz. …).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów i Gospodarki
z dnia
(Dz. U. poz. …)

WYSOKOŚĆ OPŁAT ZA WYDANIE PRZEZ ORGANY ADMINISTRACJI MIAR I PODLEGŁE IM URZĘDY DOWODU LEGALIZACJI PIERWOTNEJ ALBO PONOWNEJ PRZYRZĄDÓW POMIAROWYCH

Lp.	Nazwy przyrządów pomiarowych	Wysokość opłaty w złotych w zależności od miejsca wykonania czynności		
		w urzędzie	poza urzędem	
			w miejscu zainstalowania lub użytkowania przyrządu pomiarowego	w punkcie legalizacyjnym
1	2	3	4	5
1	Analizatory spalin samochodowych	185 zł	264 zł	148 zł
2	Areometry szklane			
2a	za każdy punkt podziałki areometrycznej	5 zł		4 zł
2b	za każdy punkt podziałki termometrycznej	4 zł		3 zł
3	Beczki metalowe do 105 dm^3	13 zł		12 zł
4	Beczki metalowe powyżej 105 dm^3 do 210 dm^3	20 zł		16 zł
5	Beczki metalowe powyżej 210 dm^3 do 520 dm^3	33 zł		24 zł
6	Beczki metalowe powyżej 520 dm^3		264 zł	
7	Ciepłomierze o strumieniu objętości mniejszym niż 15 m^3/h	53 zł		42 zł
8	Ciepłomierze o strumieniu objętości nie mniejszym niż 15 m^3/h	76 zł		61 zł
9	Ciepłomierze elementy - pary czujników	13 zł		11 zł

	temperatury do ciepłomierzy			
10	Ciepłomierze elementy - przeliczniki wskazujące do ciepłomierzy	25 zł		20 zł
11	Ciepłomierze elementy - przetworniki przepływu do ciepłomierzy o strumieniu objętości mniejszym niż 15 m^3/h	15 zł		12 zł
12	Ciepłomierze elementy - przetworniki przepływu do ciepłomierzy o strumieniu objętości nie mniejszym niż 15 m^3/h	38 zł		31 zł
13	Drogowe cysterny pomiarowe do 5 m^3 – za każdą komorę cysterny	330 zł	396 zł	
14	Drogowe cysterny pomiarowe powyżej 5 m^3 – za każdą komorę cysterny	528 zł	660 zł	
15	Gazomierze miechowe o maksymalnym strumieniu objętości do 10 m^3/h	13 zł		7 zł
16	Gazomierze miechowe o maksymalnym strumieniu objętości powyżej 10 m^3/h	40 zł		20 zł
17	Gazomierze pozostałe	132 zł		66 zł
18	Gazomierze elementy - przeliczniki do gazomierzy	24 zł		20 zł
19	Gęstościomierze zbożowe użytkowe 20 L	792 zł	1 320 zł	
20	Gęstościomierze zbożowe użytkowe 1 L	99 zł		
21	Gęstościomierze zbożowe użytkowe 1/4 L	79 zł		
22	Instalacje pomiarowe do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda, w tym wodnego roztworu mocznika, o maksymalnym strumieniu objętości do 500 dm^3/min, z wyjątkiem instalacji określonych w pkt 27 – 28		264 zł	
23	Instalacje pomiarowe do ciągłego i		396 zł	

	dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda, o maksymalnym strumieniu objętości powyżej 500 dm^3/min, z wyjątkiem instalacji określonych w pkt 27 – 28			
24	Instalacje pomiarowe do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda - gazu ciekłego propan-butan, w tym gazu skroplonego (LPG), o maksymalnym strumieniu objętości do 500 dm^3/min		264 zł	
25	Instalacje pomiarowe do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda - gazu ciekłego propan-butan, w tym gazu skroplonego (LPG), o maksymalnym strumieniu objętości powyżej 500 dm^3/min		396 zł	
26	Instalacje pomiarowe do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda - cieczy, których temperatura jest wyższa niż 50°C		789,60 zł	
27	Instalacje pomiarowe do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda - odmierzacze paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (innych niż gazy ciekłe) – za każdy punkt odbioru cieczy (zawór pistoletowy)		132 zł	
28	Instalacje pomiarowe do ciągłego i dynamicznego pomiaru ilości cieczy innych niż woda - odmierzacze gazu ciekłego propan-butan, w tym gazu skroplonego (LPG) – za każdy punkt odbioru cieczy (zawór pistoletowy)		264 zł	
29	Liczniki energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego jednofazowe bez urządzeń dodatkowych, przy sprawdzeniu przy przepływie	26 zł		8 zł

	energii w jednym kierunku			
30	Liczniki energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego jednofazowe z urządzeniami dodatkowymi, przy sprawdzeniu przy przepływie energii w jednym kierunku	35 zł		13 zł
31	Liczniki energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego trójfazowe klasy dokładności 1 i 2 oraz A i B bez urządzeń dodatkowych, przy sprawdzeniu przy przepływie energii w jednym kierunku	66 zł		20 zł
32	Liczniki energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego trójfazowe klasy dokładności 1 i 2 oraz A i B z jednym urządzeniem dodatkowym obciążającym mechanicznie ruch obrotowy wirnika przy sprawdzeniu przy przepływie energii w jednym kierunku	79 zł		26 zł
33	Liczniki energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego trójfazowe klasy dokładności 0,5 oraz C, przy sprawdzeniu przy przepływie energii w jednym kierunku	158 zł		33 zł
34	Liczniki energii elektrycznej prądu przemiennego trójfazowe wielofunkcyjne klasy dokładności 1 i 2 oraz A i B, przy sprawdzeniu przy przepływie energii czynnej w jednym kierunku	66 zł		20 zł
35	Manometry do opon pojazdów mechanicznych	4 zł		26 zł
36	Maszyny do pomiaru pola powierzchni skór		158 zł	
37	Odważniki klasy dokładności E1,do 200 g	66 zł		
38	Odważniki klasy dokładności E1,powyżej 200 g	99 zł		
39	Odważniki klasy dokładności E2, do 200 g	19 zł		

40	Odważniki klasy dokładności E2, powyżej 200 g	21 zł		
41	Odważniki klasy dokładności F1, do 200 g	16 zł		
42	Odważniki klasy dokładności F1, powyżej 200 g	19 zł		
43	Odważniki klasy dokładności F2, do 200 g	13 zł		
44	Odważniki klasy dokładności F2, powyżej 200 g	16 zł		
45	Odważniki klasy dokładności M1, do 500 g	11 zł		
46	Odważniki klasy dokładności M1, powyżej 500 g	16 zł		
47	Odważniki klasy dokładności M2, do 5 kg	8 zł		
48	Odważniki klasy dokładności M2, powyżej 5 kg	13 zł		
49	Przyrządy do pomiaru długości tkanin		145 zł	
50	Przyrządy do pomiaru długości drutu, kabla, materiałów taśmowych, opatrunkowych i papierowych		92 zł	
51	Przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w kontroli ruchu drogowego – radarowe i laserowe	198 zł	198 zł	152 zł
52	Przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w kontroli ruchu drogowego, które wykonują pomiar prędkości pojazdu kontrolowanego na podstawie pomiaru czasu przebycia przez pojazd kontrolowany odcinka drogi o określonej długości		720 zł	
53	Przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w kontroli ruchu drogowego - pozostałe	92 zł	92 zł	66 zł
54	Taksometry, w tym taksometry elektroniczne z uszkodzonymi cechami zabezpieczającymi	132 zł		106 zł
55	Taksometry, w tym taksometry elektroniczne, z nieuszkodzonymi cechami zabezpieczającymi	66 zł		53 zł
56	Taksometry, w tym taksometry elektroniczne, w przypadku sprawdzenia zmiany układu taryf	26 zł		26 zł

57	Wagi automatyczne dla pojedynczych ładunków do 200 kg		224 zł	
58	Wagi automatyczne dla pojedynczych ładunków powyżej 200 kg		330 zł	
59	Wagi automatyczne odważające do 100 kg		137 zł	
60	Wagi automatyczne odważające powyżej 100 kg do 500 kg		182 zł	
61	Wagi automatyczne odważające powyżej 500 kg		229 zł	
62	Wagi automatyczne porcjujące do 25 kg		224 zł	
63	Wagi automatyczne porcjujące powyżej 25 kg		264 zł	
64	Wagi automatyczne przenośnikowe do 200 t/h		290 zł	
65	Wagi automatyczne przenośnikowe powyżej 200 t/h		497 zł	
66	Wagi automatyczne wagonowe		1 188 zł	
67	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności I, elektroniczne		106 zł	
68	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności I, torsyjne	53 zł	66 zł	37 zł
69	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności I, pozostałe		145 zł	
70	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności II do 10 kg	33 zł	53 zł	33 zł
71	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności II powyżej 10 kg do 200 kg	53 zł	62 zł	26 zł
72	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności II powyżej 200 kg	66 zł	70 zł	42 zł
73	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności III i IIII do 20 kg	37 zł	53 zł	33 zł
74	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności III i	46 zł	54 zł	22 zł

	IIII powyżej 20 kg do 200 kg			
75	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności III i IIII powyżej 200 kg do 500 kg	66 zł	71	35 zł
76	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności III i IIII powyżej 500 kg do 3 000 kg	79 zł	85 zł	58 zł
77	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności III i IIII powyżej 3 000 kg do 10 000 kg	198 zł	277 zł	174 zł
78	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności III i IIII powyżej 10 000 kg do 30 000 kg	384 zł	528 zł	
79	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności III i IIII powyżej 30 000 kg do 70 000 kg	540 zł	726 zł	
80	Wagi nieautomatyczne klasy dokładności III i IIII powyżej 70 000 kg	660 zł	924 zł	
81	Wagi samochodowe do ważenia pojazdów w ruchu do 10 000 kg		676 zł	
82	Wagi samochodowe do ważenia pojazdów w ruchu powyżej 10 000 kg		739 zł	
83	Wodomierze o strumieniu objętości mniejszym niż 15 m^3/h	5 zł		4 zł
84	Wodomierze o strumieniu objętości nie mniejszym niż 15 m^3/h	23 zł		19 zł
85	Wodomierze sprzężone	99 zł		79 zł
86	Zbiorniki pomiarowe do cieczy bezciśnieniowe i niskociśnieniowe do 5 m^3		528 zł	
87	Zbiorniki pomiarowe do cieczy bezciśnieniowe i niskociśnieniowe powyżej 5 m^3 do 50 m^3		528 zł	
87a	i za każdy rozpoczęty m^3 powyżej 5 m^3 do 50 m^3		40 zł	
88	Zbiorniki pomiarowe do cieczy bezciśnieniowe i niskociśnieniowe powyżej 50 m^3 do 100 m^3		2 310 zł	

88a	i za każdy rozpoczęty m^3 powyżej 50 m^3 do 100 m^3		26 zł	
89	Zbiorniki pomiarowe do cieczy bezciśnieniowe i niskociśnieniowe powyżej 100 m^3 do 500 m^3		3 630 zł	
89a	i za każde rozpoczęte 10 m^3 powyżej 100 m^3 do 500 m^3		26 zł	
90	Zbiorniki pomiarowe do cieczy bezciśnieniowe i niskociśnieniowe powyżej 500 m^3 do 2 000 m^3		4 686 zł	
90a	i za każde rozpoczęte 10 m^3 powyżej 500 m^3 do 2 000 m^3		13 zł	
91	Zbiorniki pomiarowe do cieczy bezciśnieniowe i niskociśnieniowe powyżej 2 000 m^3 do 20 000 m^3		6 666 zł	
91a	i za każde rozpoczęte 100 m^3 powyżej 2 000 m^3 do 20 000 m^3		26 zł	
92	Zbiorniki pomiarowe do cieczy bezciśnieniowe i niskociśnieniowe powyżej 20 000 m^3		11 418 zł	
92a	i za każde rozpoczęte 1 000 m^3 powyżej 20 000 m^3		53 zł	
93	Zbiorniki pomiarowe do cieczy do 5 m^3 - schładzalniki do mleka		330 zł	
93a	i za każdy rozpoczęty m^3 powyżej 5 m^3		40 zł	
94	Zbiorniki pomiarowe do cieczy ciśnieniowe do 10 m^3		660 zł	
95	Zbiorniki pomiarowe do cieczy ciśnieniowe powyżej 10 m^3		1 056 zł	
95a	i za każdy rozpoczęty m^3 powyżej 10 m^3		40 zł	
96	Zbiorniki pomiarowe do cieczy zainstalowane na stałe na pojeździe drogowym		390 zł	

Uwagi:
w przypadku drogowych cystern pomiarowych – komora cysterny jest traktowana jako drogowa cysterna pomiarowa;
w przypadku instalacji pomiarowych do ciągłego i dynamicznego pomiaru cieczy innych niż woda:
gdy dla jednego punktu odbioru cieczy (zaworu pistoletowego) są określone dwa strumienie lub więcej strumieni objętości, opłatę ustala się oddzielnie za sprawdzenie punktu odbioru cieczy (zaworu pistoletowego) dla każdego strumienia objętości,
gdy dla jednego punktu odbioru (zaworu pistoletowego) cieczy są określone różne ciecze albo są dołączone dodatkowe węże pobiera się opłatę wyższą o 50 % za:
sprawdzenie przyrządu każdą kolejną cieczą,
sprawdzenie każdego dodatkowego węża,
dodatkowe pomiary wykonane ze względu na sposób nalewu;
w przypadku wag:
za sprawdzenie dodatkowego urządzenia: drukującego wagi, zdalnie wskazującego masę, wskazującego należność za ważony towar pobiera się dodatkowo 20 % opłaty za sprawdzenie danej wagi za każde sprawdzane urządzenie,
za sprawdzenie wag wielopomostowych pobiera się opłatę o 20 % wyższą dla wag dwupomostowych, o 30 % wyższą dla wag trójpomostowych i o 50 % wyższą dla wag o liczbie pomostów więcej niż 3, od opłaty za sprawdzenie danej wagi,
za sprawdzenie wag samochodowych do ważenia pojazdów w ruchu, wag automatycznych i wag nieautomatycznych o obciążeniu maksymalnym Max > 1 000 kg (w przypadku sprawdzenia wzorcami o masie 100 % Max pobiera się opłatę tabelaryczną) przy użyciu wzorców masy o masie ≥ 50 % Max i < 100 % Max pobiera się opłatę o 50 % wyższą od opłaty za sprawdzenie danej wagi, a przy użyciu wzorców o masie mniejszej niż 50 % Max pobiera się opłatę o 100 % wyższą od opłaty za sprawdzenie danej wagi,
za sprawdzenie drugiego i dalszych zakresów wagi wielozakresowej pobiera się dodatkowo za każdy zakres 50 % opłaty za sprawdzenie danej wagi,
wagonowych za sprawdzenie wagi w dwóch kierunkach ważenia pobiera się opłatę o 100 % wyższą,
przeznaczonych do ważenia różnych materiałów, co wynika z tabliczki znamionowej wagi, pobiera się opłatę wyższą o 50 % za każde następne sprawdzenie wagi przy użyciu innego

materiału niż materiał użyty przy pierwszym sprawdzeniu,

dla pojedynczych ładunków – za sprawdzenie wagi w zakresie dwóch klas dokładności (X, Y) pobiera się opłatę wyższą o 50 %,

dla pojedynczych ładunków – za sprawdzenie każdej następnej linii (toru) pobiera się opłatę wyższą o 50 %;

w przypadku zbiorników pomiarowych do cieczy wielokomorowych, w tym zainstalowanych na stałe na pojeździe drogowym - komora zbiornika jest traktowana jako zbiornik pomiarowy do cieczy;

w przypadku liczników energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego posiadających możliwość dokonywania pomiarów energii elektrycznej w dwóch kierunkach, opłatę ustala się oddzielnie za każdy sprawdzany kierunek.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel regulacji oraz stan w dziedzinie, która ma zostać uregulowana.

Przedstawiany projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24a ust. 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063 oraz z ….poz.), zwanej dalej „ustawą”, zgodnie z którym minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Głównego Urzędu Miar, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawek godzinowych za czas pracy pracowników administracji miar, wysokość opłat o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt. 2, 4–7 ustawy z dnia 11 maja 2011 r. – Prawo o miarach oraz sposób i tryb pobierania opłat uwzględniając rodzaje przyrządów pomiarowych, charakter wykonywanych czynności, stopień skomplikowania i czas trwania przeprowadzanych badań i sprawdzeń oraz ich uzasadnione koszty, a także wskaźniki wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych oraz dodatkowo, w przypadku opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 4, mając na uwadze zakres udzielanych upoważnień.

Obecnie przedmiotowe kwestie są uregulowane w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 sierpnia 2019 r. w sprawie opłat za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy (Dz. U. poz. 1679), zwane dalej „rozporządzeniem”.

Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z faktu nowelizacji ustawy, a w szczególności nadania zmienionego brzmienia art. 24a, w tym przede wszystkim nadanie nowego brzmienia ust. 4 stanowiącemu upoważnienie ustawowe do wydania niniejszego rozporządzenia oraz wprowadzeniu nowego art. 25a, regulujących kwestie dotyczące opłat, w tym maksymalne stawki opłat, sposoby pobierania opłat, zawierające możliwość wnoszenia opłat przy użyciu kart płatniczych.

Celem proponowanych zmian jest także urealnienie wysokości opłat i większe niż dotychczas powiązanie ich z kosztami wykonywanych czynności.

Przewidziane w projekcie rozporządzenia zwiększenie wysokości opłat w związku ze znacząco rosnącymi kosztami wykonywania przez organy administracji miar i podległe im urzędy czynności urzędowych podlegających opłatom oraz waloryzacją średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług oraz wzrostem wskaźnika inflacji skutkować będzie zwiększeniem wpływów do budżetu państwa.

2. Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

W projekcie rozporządzenia proponuje się podniesienie opłat z obecnie obowiązującego poziomu ustalonego przez rozporządzenie. Podniesienie opłat jest możliwe między innymi ze względu na treść wytycznych zawartych w art. 24a ust. 4 ustawy, które stanowią, że przy ustalaniu wysokości opłat minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia m.in. wskaźniki wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych. W stosunku do obowiązujących wysokości opłat określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 oraz § 1 ust. 2 rozporządzenia proponuje się zrównanie stawki opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2, i zwiększenie obu stawek średnio o 33 % (połowa z 59 % – § 2 ust. 1 pkt 1 i 6 % – § 2 ust. 2 nowego rozporządzenia). Obecnie obowiązujące stawki zostały ustalone w 2013 r., jednakże względem stawek ustalonych w poprzednim rozporządzeniu, tj. rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 14 października 2004 r. w sprawie opłat za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy (Dz. U. poz. 2309) wzrost wyniósł jedynie 10 %, co nie odzwierciedlało w pełni wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych. Stąd też obecnie celem aktualizacji stawek proponuje się jako punkt wyjścia przyjąć stawki z ustalone ww. rozporządzeniem z 2004 r. i do wyliczenia nowych stawek przyjąć wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych za lata 2005–2021. Z kalkulatora inflacji zamieszczonego na stronie internetowej Ministerstwa Finansów wynika, że biorąc pod uwagę roczne stopy inflacji, całościowo inflacja od 2005 r. do 2021 r. osiągnęła poziom 44,86 %. Po uwzględnieniu tego wskaźnika stawkę ustaloną w 2004 r. w wysokości 200 zł (czynności o których mowa w ust. 1 pkt 1 należałby powiększyć o 44,86 %, tj. o kwotę 89,7 zł, do kwoty 290 zł. Analogicznie kwotę 330 zł (czynności o których mowa w ust. 2) należałoby powiększyć o kwotę 135,6 zł, tj. do kwoty 435 zł. Jednakże biorąc pod uwagę fakt, że do ustawy wprowadzono także przepis ograniczający maksymalną wysokość stawek godzinowych za czas pracy pracowników administracji miar do 350 zł, to przy założeniu utrzymania ww. ograniczenia i uwzględnieniu zrównania stawek za czynności, o których mowa w nowym rozporządzeniu § 2 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 proponuje się jednolitą stawkę w wysokości 350 zł.

Pozostawienie wyższych stawek w przypadku czynności, o których mowa w nowym rozporządzeniu § 2 ust. 2, względem stawek, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, może być uznane za barierę przy wprowadzaniu na rynek krajowy przyrządów, które uzyskały zatwierdzenie typu w innych krajach UE, a także może być uznane za dyskryminację przedsiębiorców, producentów tych przyrządów na rynku krajowym.

W stosunku do obowiązujących wysokości opłat określonych w § 6–8 rozporządzenia proponuje się zwiększenie opłat o 40 % względem wartości tych opłat z 2004 r. (tj. ok. 27 %

względem wartości określonych w 2013 r.). Obecnie obowiązujące stawki zostały ustalone w 2013 r., jednakże względem stawek ustalonych w poprzednim rozporządzeniu tj. cytowanym powyżej rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 14 października 2004 r. wzrost wyniósł tylko 10 %, co nie odzwierciedlało w pełni wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych. Stąd też obecnie celem aktualizacji stawek proponuje się jako punkt wyjścia przyjąć stawki z ustalone ww. rozporządzeniem z 2004 r. i do wyliczenia nowych stawek przyjąć wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych za lata 2005–2021. Z kalkulatora inflacji zamieszczonego na stronie internetowej Ministerstwa Finansów wynika, że biorąc pod uwagę roczne stopy inflacji, całościowo inflacja od 2005 r. do 2021 r. osiągnęła poziom 44,86 %. Po uwzględnieniu tego wskaźnika stawki ustalone w 2004 r. należałoby powiększyć o 44,86 % jednakże w takim przypadku otrzymane wartości stawek za udzielenie upoważnienia do legalizacji pierwotnej, ponownej oraz za wydanie decyzji o utworzeniu punktu legalizacyjnego przekroczyłyby maksymalne wysokości opłat aktualnie wprowadzane do ustawy (odpowiednio 35000 zł, 35000 zł oraz 3500 zł). W związku z powyższym proponuje się powiększyć wszystkie stawki w § 6–8 proporcjonalnie o 40 %, co spowoduje, iż przy takim rozwiązaniu wysokości opłat za udzielenie upoważnienia do legalizacji pierwotnej, ponownej oraz za wydanie decyzji o utworzeniu punktu legalizacyjnego nie przekroczą ww. maksymalnych wysokości opłat. Postępując tą metodą ze stawek w wysokościach 2000 zł, 500 zł, 25000 zł, 400 zł, 1200 zł występujących w ww. rozporządzeniu z 2004 r. otrzymano proponowane stawki odpowiednio w wysokościach 2800 zł, 700 zł, 35000 zł, 560 zł i 1680 zł (§ 7–9 nowego rozporządzenia).

W stosunku do obowiązujących wysokości opłat za wydanie dowodu legalizacji danego przyrządu pomiarowego, wymienionych w załączniku do rozporządzenia oraz innych opłat wymienionych w rozporządzeniu, w tym w § 1 ust. 1 pkt 2–5, proponuje się zwiększenie wysokości opłat o 20 % (§ 2 ust. 1 pkt 2–5 nowego rozporządzenia).

Należy zauważyć, że obowiązujące przepisy rozporządzenia nie przystają do aktualnej sytuacji ekonomicznej i nie uwzględniają wzrostu przeciętnego poziomu cen w gospodarce, tj. są zbyt niskie by pokryć koszty czynności urzędowych, które wzrosły w wyniku inflacji (np. wzrost kosztów pracy, materiałów). Należy także wskazać, że od czasu pierwotnego ustalenia opłat dokonał się przede wszystkim ogromny postęp w wielu rodzajach przyrządów pomiarowych. Proste mechaniczne przyrządy pomiarowe zostały zastąpione skomplikowanymi przyrządami pomiarowymi wykorzystującymi najnowocześniejsze zdobycze współczesnej techniki, jak np. bezprzewodowe WiFi). Dodatkowo w ciągu ostatnich lat nastąpił znaczny wzrost kosztów związanych m.in. z: eksploatacją i utrzymaniem budynków, w którym znajdują się urzędy

(wzrost opłat za energią elektryczna, ogrzewanie, wywóz śmieci itd.), utrzymaniem i eksploatacją pojazdów służbowych, zakupem materiałów pomocniczych związanych z wydrukiem świadectw legalizacji (tusze/tonery do drukarek, papier) czy też związane z zakupem gazów wzorcowych niezbędnych do legalizacji analizatorów spalin samochodowych), zakupem i naprawą wyposażenia pomiarowego oraz urządzeń niezbędnych do prac biurowych (komputery, drukarki, programy i materiały eksploatacyjne).

Mając jednak na uwadze, że czynności związane z legalizacją przyrządów pomiarowych dotyczą szerokiej grupy podmiotów i wykonywane są w wielu dziedzinach gospodarki na bardzo szeroką skalę, zdecydowano o ograniczeniu zwiększenia tych opłat o 20 %. Okresy ważności legalizacji przyrządów pomiarowych określone są w rozporządzeniu Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z dnia 22 marca 2019 r. w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych (Dz. U. poz. 759, z późn. zm.). Okresy ważności legalizacji przyrządów pomiarowych są zróżnicowane i wynoszą np. 6 miesięcy dla analizatorów spalin samochodowych, 13 miesięcy dla odmierzaczy gazu ciekłego propan-butan, w tym gazu skroplonego (LPG), przyrządów do pomiaru prędkości pojazdów w kontroli ruchu drogowego, 25 miesięcy dla odmierzaczy paliw ciekłych, wag nieautomatycznych czy taksometrów oraz przykładowo 5 lat dla ciepłomierzy, gazomierzy (poza miechowymi, dla których ten okres wynosi 10 lat) oraz wodomierzy. Jednocześnie z przepisów ustawy wynika, że przyrządy pomiarowe podlegające prawnej kontroli metrologicznej mogą być wprowadzane do obrotu i użytkowania oraz użytkowane tylko wówczas, jeżeli posiadają odpowiednio ważną decyzję zatwierdzenia typu lub ważną legalizację (art. 8a ust. 1). W związku z powyższym, legalizacja przyrządów pomiarowych jest czynnością obowiązkową w przypadku stosowania tych przyrządów w dziedzinach, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy, tj.:

1) w ochronie zdrowia, życia i środowiska,
2) w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego,
3) w ochronie praw konsumenta,
4) przy pobieraniu opłat, podatków i innych należności budżetowych oraz ustalaniu opustów, kar umownych, wynagrodzeń i odszkodowań, a także przy pobieraniu i ustalaniu podobnych należności i świadczeń,
5) przy dokonywaniu kontroli celno-skarbowej,
6) w obrocie.

Propozycja podwyżki opłat pozwoli z jednej strony w części zrekompensować w budżecie wzrost kosztów, a zarazem nie jest na tyle wysoka, żeby w znacznym stopniu obciążać

użytkowników przyrządów pomiarowych, którzy są zobowiązani do legalizacji przyrządów pomiarowych, zgodnie z regulacjami ww. aktów prawnych.
Proponuje się określenie w przepisach przejściowych zasady, że w sprawach wniosków złożonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, tj. czynności podjętych i niezakończonych, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem … (zgodnie z §15 projektowanego rozporządzenia). Termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będzie skorelowany z wejściem w życie ustawy z dnia …. o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji, zgodnie z przepisami rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 248), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie (zakładce) Rządowy Proces Legislacyjny, oraz równocześnie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Rozwoju i Technologii.

Projekt rozporządzenia może mieć wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców, o których mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.). Jednak wpływ na koszty ponoszone przez producentów przyrządów pomiarowych, w szczególności masowych, związane z wprowadzaniem tych przyrządów do użytkowania, będzie ograniczony. Opłata za czynności legalizacyjne wykonywane przez organy administracji miar w wielu przypadkach stanowi niewielką część wszystkich kosztów czy innych obciążeń (w tym niepieniężnych) ponoszonych przez wnioskodawcę w związku z legalizacją, takich jak przygotowanie przyrządu pomiarowego (demontaż, czyszczenie), przestój w użytkowaniu (brak możliwości podejmowania bieżącej działalności), czy też transport do miejsca przeprowadzenia czynności legalizacyjnych (czasem jest to nawet 100 km).

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów i Gospodarki w sprawie opłat za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Rozwoju i Technologii (MRiT) Ministerstwo Finansów **Instytucje współpracujące**: Główny Urząd Miar (GUM) **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Michał Baranowski Podsekretarz Stanu w MRiT **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Anna Bitner – Naczelnik Wydziału, Departament Obrotu Towarami Wrażliwymi i Bezpieczeństwa Technicznego, Ministerstwo Rozwoju i Technologii, tel. 22 411 93 82, email: anna.bitner@mrit.gov.pl	**Data sporządzenia** 15.10.2026 r. **Źródło:** Art. 24a ust. 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063 oraz z ….) **Nr w wykazie prac** **…….**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie określa: wysokość stawek godzinowych za czas pracy pracowników administracji miar, wysokość opłat o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt. 2, 4–7 ustawy z dnia 11 maja 2011 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063 oraz z …poz. …), sposób i tryb pobierania opłat uwzględniając rodzaje przyrządów pomiarowych, charakter wykonywanych czynności, stopień skomplikowania i czas trwania przeprowadzanych badań i sprawdzeń oraz ich uzasadnione koszty, a także wskaźniki wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych oraz dodatkowo, w przypadku opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 4, mając na uwadze zakres udzielanych upoważnień.

Wydanie nowego rozporządzenia wynika z faktu nowelizacji ww. ustawy, a w szczególności nadania nowego brzmienia art. 24a, w tym ust. 4 stanowiącego upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia, oraz wprowadzeniu nowego art. 25a.

Jednocześnie, obowiązujące przepisy nie przystają do aktualnej sytuacji ekonomicznej i nie uwzględniają wzrostu przeciętnego poziomu cen w gospodarce, tj. są zbyt niskie by pokryć koszty czynności urzędowych, które wzrosły w wyniku inflacji (np. wzrost kosztów pracy, materiałów). Należy także wskazać, że od czasu pierwotnego ustalenia opłat dokonał się przede wszystkim ogromny postęp w wielu rodzajach przyrządów pomiarowych. Proste mechaniczne przyrządy pomiarowe zostały zastąpione skomplikowanymi przyrządami pomiarowymi wykorzystującymi najnowocześniejsze zdobycze współczesnej techniki, jak np. bezprzewodowe WiFi.

W związku z powyższym zachodzi potrzeba wyposażania stanowisk badawczych w znacznie bardziej zaawansowany technologicznie i tym samym kosztowny sprzęt oraz zatrudniania kadry o znacznie wyższych kompetencjach niż np. 10-20 lat temu (wyższe płace). Pociąga to za sobą wyższe koszty działalności Urzędu w tym zakresie.

Podsumowując, poziom opłat obecnie obowiązujących nie jest dostosowany do faktycznych kosztów ponoszonych przez organy administracji miar.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Podniesienie stawek jest wykonaniem przepisu art. 24a ust. 4 ustawy – Prawo o miarach, który stanowi, że przy ustalaniu wysokości opłat minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględnia m.in. wskaźniki wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych. Obowiązujące rozporządzenie zostało wydane w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o tachografach i nie zmieniło wysokości wyszczególnionych w nich opłat w stosunku do poprzednio obowiązującego, tj. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 czerwca 2013 r. w sprawie opłat za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy.

Wg danych przedstawianych przez Główny Urząd Statystyczny (GUS) (https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/ceny-handel/wskazniki-cen/wskazniki-cen-towarow-i-uslug-konsumpcyjnych-w-lutym-2022-roku,2,124.html) ceny towarów i usług konsumpcyjnych w lutym 2022 r. w porównaniu z analogicznym miesiącem ub. roku wzrosły o 8,5% (przy wzroście cen usług o – 9,1 % i towarów – o 8,3 %).

W ciągu ostatnich lat nastąpił również znaczny wzrost kosztów związanych m.in. z: eksploatacją i utrzymaniem budynków, w którym znajdują się Urzędy (wzrost opłat za energią elektryczna, ogrzewanie, wywóz śmieci itd.), utrzymaniem i eksploatacją pojazdów służbowych, zakupem materiałów pomocniczych związanych z wydrukiem świadectw legalizacji (tusze/tonery do drukarek, papier) czy też związane z zakupem gazów wzorcowych niezbędnych do legalizacji

analizatorów spalin samochodowych), zakupem i naprawą wyposażenia pomiarowego oraz urządzeń niezbędnych do prac biurowych (komputery, drukarki, programy i materiały eksploatacyjne).
Propozycja podwyżki opłat pozwoli z jednej strony w części zrekompensować w budżecie wzrost kosztów, a zarazem nie jest na tyle wysoka, żeby w znacznym stopniu obciążać użytkowników przyrządów pomiarowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Według dostępnych danych np. na stronie internetowej europejskiej organizacji WELMEC (European Cooperation in Legal Metrology) – Europejska Współpraca w Dziedzinie Metrologii Prawnej w zakładce „country info" pod adresem: https://www.welmec.org/welmec/country-info/, kraje europejskie zrzeszone w tej organizacji pobierają opłaty za czynności związane z legalizacją, czy szerzej prawną kontrolą metrologiczną. Stała współpraca przedstawicieli polskiej administracji miar z przedstawicielami władz krajowych odpowiedzialnych za realizację zadań w obszarze prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych wskazuje, że standardem jest pobieranie opłat za te czynności. Brak danych na temat państw, które nie pobierają opłat.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Producenci, importerzy i użytkownicy przyrządów pomiarowych stosowanych w wielu dziedzinach gospodarki, w tym gospodarstwa domowe, przedsiębiorcy, organy państwowe. Producenci kas rejestrujących.	Ok. 350 tys.	GUS	- Określenie wysokości opłat oraz nowych stawek w przypadku pozostałych opłat za wydanie dowodu legalizacji przyrządów pomiarowych; - urealnienie i optymalizacja opłat za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy.
Organy administracji miar	GUM, 10 okręgowych urzędów miar (w tym 50 wydziałów zamiejscowych)	GUM	Organy administracji miar pobierać będą opłaty na podstawie nowych stawek.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, jak również w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rozwoju i Technologii.
Jednocześnie projekt zostanie przekazany do konsultacji, z 30-dniowym terminem do wydania opinii, do następujących organizacji reprezentatywnych związków zawodowych, zgodnie z art. 19 ustawy o związkach zawodowych:
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
- Forum Związków Zawodowych,
- NSZZ Solidarność.

W ramach konsultacji projekt zostanie również przekazany do następujących organizacji reprezentujących pracodawców, zgodnie z art. 16 ustawy o organizacjach pracodawców oraz organizacji branżowych (branża jubilerska):
- Konfederacja Lewiatan,
- Pracodawcy RP,
- Związek Rzemiosła Polskiego,
- Związek Pracodawców Business Centre Club,
- Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- Stowarzyszenie Twórców Form Złotniczych,
- Ogólnopolska Komisja Branżowa Złotniczo-Jubilerska ZRP,
- Stowarzyszenie Rzeczoznawców Jubilerskich,
- Międzynarodowe Stowarzyszenie Bursztynników,
- Krajowa Izba Gospodarcza Bursztynu,
- Polskie Towarzystwo Galwanotechniczne,
- Polskie Towarzystwo Gemmologiczne,
- Fundacja dla Rozwoju Polskiej Branży Złotniczo-Jubilerskiej.

Ponadto projekt zostanie przekazany do wiodących na rynku producentów i importerów wyrobów z metali szlachetnych.
Wyniki przeprowadzonych konsultacji i opiniowania zostaną zawarte w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	105,6 zł
budżet państwa	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	9,6 zł	105,6 zł
JST	0											
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wejście w życie rozporządzenia spowoduje pozytywne skutki finansowe dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa, poprzez zwiększenie dochodów za czynności organów administracji miar o około 20 % w odniesieniu do dochodów związanych z legalizacją przyrządów pomiarowych. W odniesieniu do dochodów związanych z zatwierdzeniami typu trudniej jest oszacować spodziewany poziom wzrostu ze względu na znacznie mniejszą liczbę spraw i wahania tej liczby w poszczególnych latach, dodatkowo stawka ta dotyczy także certyfikacji kas rejestrujących, jednakże prawdopodobnie będzie to wzrost o około 50 %. Natomiast dochody za udzielenie upoważnienia do legalizacji pierwotnej albo ponownej przyrządów pomiarowych oraz za wydanie decyzji o utworzeniu punktu legalizacyjnego po wprowadzeniu proponowanych stawek wzrosną o około 27 %.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wpływ z legalizacji w 2021 r. wyniósł około 45 mln zł. Biorąc pod uwagę wzrost opłat zaplanowany w cenniku przy założeniu takiej samej liczby i rodzajów legalizowanych przyrządów pomiarowych wpływ z legalizacji wyniósłby około 54 mln zł. Roczny dochód z tego tytułu mógłby wynieść około 9 mln zł, co przez 10 lat dałoby około 90 mln zł dodatkowego dochodu do budżetu państwa. Wpływ z certyfikacji typu w 2021 roku wyniósł 1,12 mln zł. Biorąc pod uwagę proponowany wzrost opłat, przy założeniu takiej samej liczby decyzji, wpływ wyniósłby około 1,68 mln zł rocznie, a zatem o około 560 tys. zł więcej niż obecnie. Przez 10 lat dałoby około 5,6 mln zł dodatkowego dochodu do budżetu państwa. Wpływ za udzielenie upoważnienia do legalizacji pierwotnej albo ponownej w 2021 roku wyniósł 83 tys. zł. Biorąc pod uwagę proponowany wzrost opłat, przy założeniu takiej samej liczby decyzji, wpływ wyniósłby około 105 tys. zł rocznie, a zatem o około 22 tys. zł więcej niż obecnie. Przez 10 lat dałoby około 220 tys. zł dodatkowego dochodu do budżetu państwa. Wpływ za wydanie decyzji o utworzeniu punktu legalizacyjnego w 2021 roku wyniósł 173 tys. zł. Biorąc pod uwagę proponowany wzrost opłat, przy założeniu takiej samej liczby decyzji, wpływ wyniósłby około 220 tys. zł rocznie, a zatem o około 47 tys. więcej niż obecnie. Przez 10 lat dałoby około 470 tys. zł dodatkowego dochodu do budżetu państwa.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2021 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Opłata za czynności legalizacyjne wykonywane przez organy administracji miar w wielu przypadkach stanowi jednak niewielką część wszystkich kosztów czy innych obciążeń (w tym niepieniężnych) ponoszonych przez wnioskodawcę w związku z legalizacją, takich jak przygotowanie przyrządu pomiarowego (demontaż, czyszczenie), przestój w użytkowaniu (brak możliwości podejmowania bieżącej działalności), czy też transport do miejsca przeprowadzenia czynności legalizacyjnych (czasem jest to nawet 100 km).						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Wpływ jak wyżej.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe w tym osoby starsze i osoby niepełnosprawne	Brak wpływu.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Rekomendowane rozwiązanie zmiany rozporządzenia będącego aktem wykonawczym do ustawy – Prawo miarach nie powinno mieć negatywnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Wzrost opłat jest niewygórowany, uzasadniony ich urealnieniem o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych oraz wzrostem kosztów funkcjonowania urzędów miar. Jednocześnie wzrost ten nie jest na tyle wysoki, żeby w znacznym stopniu obciążać użytkowników przyrządów pomiarowych. Nie jest możliwe oszacowanie skutków wpływu wzrostu opłat w ujęciu pieniężnym w rozbiciu na duże, średnie, małe i mikro przedsiębiorstwa, czy też osoby fizyczne będące klientami administracji miar.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

x nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy		
Projekt nie wpływa na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu na pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Z uwagi na charakter projektowanego rozporządzenia, jego wykonanie nastąpi z dniem jego wejścia w życie, tj. w dniu … (zgodnie z §15 projektowanego rozporządzenia). Termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia będzie skorelowany z wejściem w życie ustawy z dnia …. o zmianie ustawy – Prawo probiercze oraz ustawy – Prawo o miarach.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się przygotowania oceny funkcjonowania proponowanych przepisów ex-post.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		